

Zool.

470

-8-

4° Zool. 470
(8)

40 300. 470 (8) 15
LAGOGRAPHIA.

NATURALI EPO-
RUM, QUAE PRISCI AUTO-
RES ET RECENTIORES PRODIDE-
RE QUIDVE UTILITATIS IN RE ME-
DICA AB ISTO QUADRUPEDO
PERCIPIATUR.

LIBER SINGULARIS,
COLLECTUS

M. WOLFFG. WALDUNGO
ΦΙΛΙΑΤΡΩ

ET PROFESSORE PUBLICO PHY-
sicarum questionum in Academia Altorfina
Noricorum.

AMBERGAE.

Typis & Sumptibus Joh. Schönfeldii, 1619.

11.4

Ælian. in Prefat. l. 1. de animal.

οὐ πάντα πᾶσι καλὰ. οὐδὲ ἀξία δοκεῖ ἐπεδίδασαι πᾶσι πάντα.

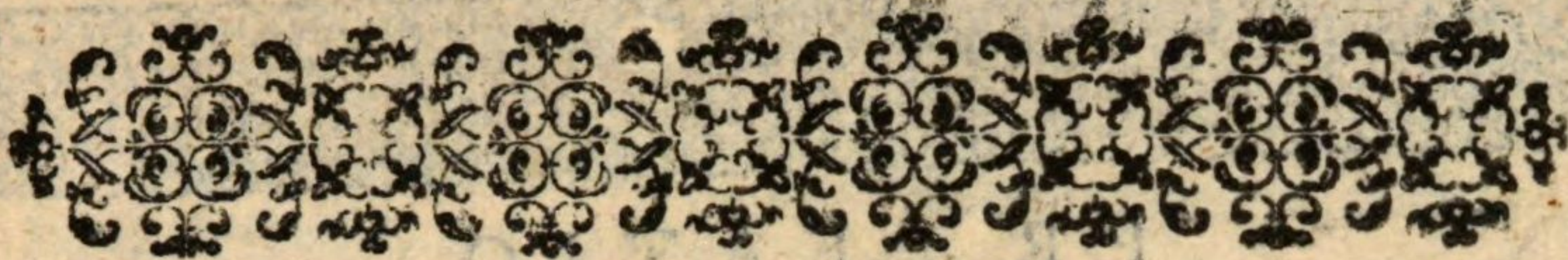
Nunquam omnia omnibus placent, aut
studio videntur digna omnibus omnia,

Galen. l. 2. de compos. Med. secun. loca. c. 8.

Difficile est, ut qui homo sit, non in multis
peccet, quædam videlicet penitus igno-
rando, quædam malè judicando, quæ-
dam tandē negligentius scriptis tradendo,

Bayerische
Staatsbibliothek
München

VIRIS

CLARISSIMIS ET EXCEL-
LENTISSIMIS:

Dn. DANIELI SENNERTO DOCTO: ET PRO-
fessori Medicinæ in Academ. Witteberg. Clariss.

Dn. JOANNI ROSÆ, PHILOS. ET MED. DO-
ctori Præstantiss. Elect. Regim. Amberg. Solertiss.

Dn. JOAN-GEORGIO AGRICOLÆ AMBERGENSI
Palat. Doctori & Medico Patriæ Clarissimo.

Dn. ANTONIO VARO DOCT: ET PROFESS: ME-
dicinæ in Acad. Jenensi, Excellentissimo Dn. Affi-
ni Clarissimo.

Dn. JOAN-CUNRADO RUMELIO POETÆ ET ME-
dicinæ utriusq; Doctori, Neagorens. exercitissimo.

Dn. CASPARO HOFFMANNO DOCT. ET PROFES-
sori in Academia Altorffensi Solertissimo, Dn.
Compatri plurimum honorando.

Dn. GEORGIO NOESLERO, MEDICINÆ PRACTICÆ
& Physicæ Professori pub. in Academia Altorff-
na Affini.

S. P. D.

M. Wolfgangus Waldungus Noribergensis.

Professor Publicus Altorff.

P R Æ F A T I O.

QUæ de Natura leporis apud varios dis-
persa leguntur Autores, sub uno aspe-
ctu ponere conatus sum: & exquirēs
de meis laboribus aliorum iudicia,
communicavi cum aliquot amicis, q̃
non solum probarunt studium, sed
quidam etiam elegantissimis carmi-
nibus exornarunt, & ut publicum facerem, urgendo in-
stiterunt. Sed nostri seculi iudicia, nō tam limata & po-
lita, quum perversa extimescens, ab editione hætenus
me avocarunt. Accessit iugenuitatis quædam modestia:
novi enim ingenii mei imbecillitatem, artium & scien-
tiarum infantiam, styli pinguis tarditatem. Verum e-
nimvero contra virulentam Momorum insaniam, sti-
mulum mihi addit & audaciam Clarissimo: virorum
motus conatusq; qui, gravioribus studiis ad tempus de-
positis, etiam levioribus interdum ducti fuere. Phavo-
rinus apud Gellium Theriæ laudes quæ sivit, & febri
quartis diebus recurrentem laudabit. Georgias Leon-
tinus Helenæ encomium nobis reliquit. Isocrates in
laudibus Busyridis occupatus est. Synesius calviciem,
P. Mirandula barbariem laudavit. Idem fecerunt, Lu-
cianus in musca, Apulejus in asino, Democritus in tal-
pa, Plutarchus in gryllo, Virgilius in culice, Homerus in
ranis, Aristophanes in avibus, Ovidius in nuce, Catul-
lus in passere, Statius in psittaco: brassicæ volumen di-
cavit Chrysippus, eamq; immenso phu, ut inquit Plini-
us, laudavit: M. Cato, de raphano librum scripsit, de
scylla Pythagoras: & infiniti alii in aliis sese oblectarūt.

Ab

P R A E F A T I O.

Ab inani metus formidine, & iniquorum censurâ & injuriâ defendit me & tegit præstantium virorum autoritas. Nam non ex meo cerebro nata aut efficta sunt, quæ profero, sed tum quo ad res, tum quo ad verba è plurimis antiquis & recentibus autoribus collecta. Quorum maximam partem ipse inspexi, quædam ab aliis citata transcripsi: & distincte scriptura notavi, omnes enim libros ad manus habere non potui. Qui ergo risum facere volunt & labores meos ludere, hi non mihi, sed Classici autoribus vim & manus afferent. Quare metum & pudorem pono, excellentissimorum enim Heroum testimoniis tectus incedo. Unum restat, ut cui inscribere & dedicare velim, cogitem: hoc dum anxius cogito, nemo occurrit aptior, quam Vos Clariss. & Excellentissimi Viri. Vobis ex paucissimis natura autor oculos, Vobis intellectum, Vobis judicium concessit: ut soli omnem vim iniquorum judicium avertere valeatis, soli neglecta & omissa addere possitis, soli perperam posita in suum locum & ordinem reponere, vires habeatis. Vobis Vobis ergo hoc literarum munusculum offero, quod licet magnis ingenii Vestri dotibus non respondeat, animus tamen donantis, Vobis uti spero gratissimus erit: Quia enim thura non habeo, mola & falsâ mihi litare permissum est.

Accipite ergo Viri Clarissimi hunc ingenii mei, si non gloriosum, tamen laboriosum partum: tutorumque partes agite, & me & illum autoritatis, eruditionisq; scuto contra Zoilorum malignorum morsus defendite. Hoc munusculum licet exiguum, tanti tamen à me fit, ut magnum aliquid perdidisse me, si in doctis & literis tinctis de dicem, arbitrer. Valere, denique feliciter in rei literariæ salutem vivite & hoc erga vos observantiæ *τὴν χάριν*, gratitudinis tesseram, amicitiae perpetuum, testimonium lata fronte accipite: Waldungumq; Vestrum amare pergite.

Altdorfi.

CARMINA

ΕΙΣ ΤΡΙΒΙΒΑΟΝ

CLARISS. VIRID. M. WOLFGANGI WAL-

dungi Profess. Academia Altorph. quo cervum, leporem & canem luculentissime explanat.

Magnanimum sunt, quis cordi est laudare leonem;
Sunt quis tuteiferum curæ celebrare Elephantem;
Bellacem sunt quis volupe est cantare caballum;
Pulchrum cuique suum: ducit sua quemque voluptas.
Ast tibi nunc equidem cervum, leporemque, canemque
Judicio delegisti, fatisque secundis,
O WALDUNGE, tribus quos descripsisse libellis,
(Næ bellis) visum, quibus enucleare perita
(Dulcia & utilia) arte juvat, quæ commoda magna
Trina ferat fera. Primo autem timidum ecce Lepusculum,
Laute delictum, & dicam? prænobile mensæ
Adponis lætus convivis. Deinde sequetur
Qui leporem insequitur per sylvam prataq; agrosque,
Cervus & hinc veniet seriè atq; suo ordine pernix:
Accipe quisquis eris Lector, qui candidus æquis,
Ingenium quæ Waldungi tibi donat amœnum.
Collaudavit apem parvam Tuba magna Maronis:
Evexit parvam quoque formicam Solymum Rex
Nullus apem, nullus formicam spernere visus.
Waldungi haud spernes Cervum, Leporemve Canemve.

Georgius Remus D. faciebat
L. Mg.

VIRO CLARISS. ET DOCTISS. D. M. WOLF-

gango Waldungo, in Academia illustri Noricorum Al-
torfina Profess. publ. D. & amico veteri.

Est lepus in cœlis, in terrâ, atque æquoris undis,
In bipedum serie, ac ordine quadrupedum.
Influit in cœlis, alit arvis, æquore obestque
Et bipedum lusus, gloria quadrupedum.

Inge.

Ingenium Waldunge doces cuiusque, libello hoc;
Quem vel corrupti iudicis ora probent,
Hinc tua laus totum merito effunderetur in orbem,
Qua cœlum, tellus, qua freta cœrula erunt.

Janus Cunradus Rumelinus
P. & M. U. Doctor.

IN CLARISS. VIRI D. M. WOLFGANGI
Waldungi Profess. Altorfni leporem, Thoma Seghe-
ri Scoti Epigramma.

Dixerat arguto sale toto notus in orbe;
Inter quadrupedes gloria prima lepus,
Scilicet (ut vatam venturi præcia mens est
WALDUNGI in somnis viderat ille librum.

ALIUD EJUSDEM.

Intulerat cœlo leporem veneranda vetustas;
Et tamen obscurus mansit, ut ante, lepus,
Das leporem docto terris WALDUNGE libello,
Libro, quàm cœlo, nobilior lepus est.

M. CHRISTO. REICH.

Parturiit leporem lepus hæcenus, idque secundum
Naturæ leges perpetuasque vices,
Nunc edit leporem dignâ cum veste leporis
Waldungus lepidus, nec tamen ipse lepus,
Omnia vertuntur lepores vertuntur & ipsi,
Quando homines docti parturiunt lepores.

EPIGRAMMA M. MICHAELIS PICCARTI
Profess. Norici in syntagma de lepore Viri Doctiss. Wolfgangi
Waldungi Collegæ & Amici plurimum honorandi.

Gloria quadrupedum Lepus emittente peragrat
Waldungo ætherei Solis utramque domum;
Inq; sui decoris passim præstitat amorem,
Quicquid vel sensu judiciove valet,
Huic propere submitte canem vir amice, politum
Et tersum ingenii pumice itemque tui.

Nce

Nec jucunda minus dederis spectacula Doctis,
Quam populo quondam Martia Roma dedit;
Nam tu, quæ pietas mentem oblectamq; docentq;
Ille Edilitius luxus inanis erat.
Nec Waldunge minor tua Munera fama manebit,
Quam Romanorum Munera bruta patrum:
Quæ sæpè ut parce data, castigata fuere
Inspectantis adhuc flagitio populi.

IN DOCTISS. V. D. M. WOLFGANGI WAL-
dungi *synagma de lepore.*

Quàm juvat in cultis Naturæ divitis hortis
Carpere pergratum bellissima quæq; laborem?
Tu veluti, WALDUNGE, facis, lateq; vagaris,
Plurima depascens donorum dædala scripta,
Floriferis ut apes in saltibus omnia libant.
Nee lepores, sed divinos magè, docte, leporea
Venaris, vario texens de flore coronam
Doctrinæ S. hincque tibi quæ tempora circum
Ardeat, eximioq; nitens splendescat honore.

Michaël Viridungus Histor. Profess. P.

IN LEPOREM.

Cum sit naturas aprum scrutatus ad annos
Quinquaginta octo priscus Aristomachus;
Quid lector mirate, aliquot consumere menses
Waldungum, leporis texat ut historiam!
Ille quidem in tenui multis labor esse videtur,
De tam contemptis scribere bestiolis.
Gloria sed tenuis non est, dispersa libellis
In variis tabula proposuisse brevi.

Compatri & Collega honorando L. M. P.

M. Georgius Mauritius Witebergensis.

IN CLARISS. VIRI D. M. WOLFGANGI
Waldungi *Adfinis carissimi, &c. Leporem.*

Cur iotius geminis oculis dormitet apertis;
Cur adeo longas erigat auriculas;

Et

Et quur (auditu & dictu mirabile) in annos
Permutet sexum prolis amore Lepus:
Tandem quam varium præstent usum in medica arte
Cor, cerebrum, sanguis, pulmo, oculi Leporis,
Omnia subcincta brevitare, atque arte fideli
Waldungi Musæ nos docuisse velint.
Nudum ergo Leporem in sylvis relinque. libello in
Præstari Leporem haud absq; Lepore cape.

*L. Mg. lusitabat Christoph.
Hæstich. P. C.*

ALIUD.

O Lim deliciæ lepus palati
Per mandentia morsus ibat ora:
At nunc ingenii lepus voluptas
Per mirantra lectus ibit ora.
Infestam fugiens miser Dianam,
Ufus forte tamen placatiore
Saeræ præside Delio catervæ
Is hunc virginibus dedit Camænis,
Waldungo dederunt suo Camænæ,
Ut in secula mitteret perennem.
Jam nec vulnera cuspidis cruentæ
Nec dentem catuli timet sequacis
Venturi senio superbus ævi.
Nam nunc ingenii Lepus voluptas
Per mirantia lectus ibit ora.

*Affectus ergo, Samuel à Pzypkowice
Equus Polonus.*

Parodia Horatiana ex i. Carm. Od. 6.

AD CLARISS. V. D. M. WOLFGANGUM

Waldungum Hospitem & Amicum suum multis
nominibus colendum.

SCibaris LIBIO clarus & omnium
Victor melliflui carminis alite,
Morbum, quamque bono, querqueria & horrida
Febris te duce, fugerit.

Nos Waldunge, neque hæc dicere, nec grates
Ægrotum stomachus, dicere nescii
Nec cursus duplicis membra per optima
Podagræ miseram aut lucra

Conamur, tennes grandia; dum pudor
Imbellisq; lyræ musa potens vetat
Laudes, egregii Phœbigenæ, tuas
Culpa detertere ingeni.

Quis Asclepiadem, ex arte sua virum
Digne scripserit? aut, optime vir, tui
Fetus ingenii? vel leporem tuum
Ter lotum supero parim?

Nos convivia, nos basia virginum,
Nos almæ Veneris dulcia prælia,
Cantamus vacui, sive quid urimur
Non præter solitam viam.

*L. Mg. scribita à Georgio Mund.
Rodacho Francone. P. C.*

IN LEPOREM CLARISS. VIRI D. M.
Wolfgangi Waldungi, Profess. Phys. Pub. in Al-
torfina Academia Epigrammation.

QUæris, quid novi hic teneat liber? Inspice lector
Est lepus, estq; lepos.
Est lepus in rebus, sed verbis est lepor, ambo
Lectæ, relectæ placent.
Non lepus est talis, qualem gustavit is olim,
Cum bona fercula, ævon.

Sed lepus hic minor est non major, sed leporina
 Non asinina caro.
 Hunc nobis cepit Waldungus: Sylva in opaca
 Sape diuq; agitant.
 Nec tantum cepit, sed iam concedit, eodem
 Utier & fruier,
 Quocirca lepores, lepores dico Esurientes
 Huc modo ferte pedes,
 Huc modo ferte manus; emitur lepus hicce minoris
 Quam lepores calidi,
 Qui veniunt è caupona, arriidentq; per horam:
 Post lepus, asq; deest.
 Non ita erit novus hic lepus, ast levipes loca multa
 Per-bene-curret eo
 Transito, quo caput, vivet lepus, huncce nec ullus
 Esse canis poterit.
 Nec tuus ipse canis Waldunge, sed una papyrus
 Et leporem atq; canem
 Unanimes capiet (liga certe erit hac paradoxa)
 Hinc quoq; mitte canem
 Sub pralum, as illo Physicis prodesse labora:
 Inde perenni flum.
 Surget nomen, honos, hominum quoq; Gratia doctum
 Quid cupis ulterius.

ἡ δὲ ἐν αὐτῷ ὑπογράφετο Joan. Leib
 L. L. Studios: è Francis Streifdorfficus.

Δενάσιον

LIVIDIS CYNICORUM DENTIBUS OPPOSITUM.

UT pandant rictus serie numerosa Molossorum
 Agmina, & arrepta circuit aure Lacon!
 Mactaturus atro, quæ ptomis fercula, morsu,
 Waldunge, abstrusæ vir operate φούρα.
 Heus sed odora minus, minus & generosa canū vis!
 Sis fuge: non stomacho præda parata tuo,

Speras infestis Leporem prodire cavernis,
En festivus adest ex Helicone Lepos.
An sapit? haud sapit hic. nec mirum. Nautea semper
Insulisque sales illepidisque Lepos.

χαῖετ' & χαῖεν Hospiti suo F. Joannes
Burchman Wolgasto-Pomeranus
L. L. Studios:

IN LEPOREM CLARISS. MEI WALDUNGI

Si quoties leporem mittebat Gellia Marco
Formosum septem Marce diebus eris,
Dixit: sed dicta haec non respondentia forma
A Marco in dubiam sunt revocata fidem.
At Leporem Waldungei tui, Charitumq; lepore
Imbutum, & Veneris Nectare & Ambrosia,
Qui digitis avido multumq; attriverit ore,
Is quinta aetatis parte venustum erit.
Maeste venuste Lepus! debetur iudice Marco
Inter quadrupedes gloria prima tibi.

Henricus Salmuth Lips. H. P.
Lud. 1618. KL. Septemb.

ALIUD.

Curre lepus varias bene tutus curre per oras
Panduntur vitæ retia nulla tuæ.
Terreat accipiter ne te prædantibus armis
Rictibus aut celeres in tua damna canes;
Hospes eris sacris longe gratissimus aulis
Unica Pimpleo tu fera nata iugo es.

Reddidit Alcidem famâ super æthera potum:
Horrendus rigido quem necat ense Leo.
Waldungi æternos nomen transmittit in annos,
Quem donat vitâ liberiore Lepus.
Hoc Leo quod potuit, leporem quis posse putaret,
Ni Waldunge tuus viveret iste Lepus.

Callidus in sylvis Lepus olim vixit opacis,
 Captus at hoc jam nunc vivit in urbe libro.
 Vivere qui leporem captum sic fecit in urbe:
 Quo venatoris nomine dignus erit.

IV

In quo securus vigili lepus esset ab hoste
 In terris nullum viderat esse locum.
 Ergo inquit sylva, montes, agriq; valete:
 Mons, ager, in quo sum jam mea sylva liber.

V

Absq; dolis, canibusq; feras qui prenderet acres
 Aëzon nullus, nulla Diana fuit.
 Waldungus leporem cane nullo cepit & armis.
 Crede oculos Lepus hic ponitur ante tuos.

*Grate memorie & debite observantia Hospiti suo
 Longè carissimoreliquit Joann. Morolski Polonus.*

IN EUNDEM LEPOREM.

Qui leporum quaris latebras venator adesto.
 Hic tibi nunc veniet praeda cupita Lepus.
 Non opus est iaculis, nec item pernices Molosso,
 Nec tacito passu circummeundus eris.
 Se dabit ipse tuis manibus intractabilis ulro,
 Quo fuerit domini gratia nacta tui.
 Non coquus hunc debet fumanti inferre culina,
 Ut pipere apposito praparet inde dapes.
 Qualibet hunc leporem simul est habitura paraturo
 Mensa, ubi convivis cingitur ipsa suis.
 Exiguum quamvis tamen hanc vel turba per evum
 Haud edat, assiduâ sit licet usa vice:
 Non tamen hic vacui tollet jejunia ventris,
 Expediit ergo alijs te salutare cibis.
 Talem nunc Leporem cunctis Waldunge dedisti
 Dum tua quis Leporum scripta theatra videt.

Stephani Rasoris à Mako
 Pannonii Ungari

B 3

LAGO.

LAGOGRAPHIA SEU LEPORUM NATURA.

CAPUT I.

Occasio & Causa hujus scripti.

*Occasio &
causa scripti*

Nihil est in naturæ censu ociosum: nihil despicabile; inquit Scaliger l. i. de plantis: nihil ergo parvum contemnendum, potest enim magni aliquid latere. Hinc videmus Magnos viros umbram, araneum, muscam, apes, bombyces, ne quid dicam de cane, equo & Elephante, laudasse. Horum studium & diligentiam in descriptione animantis cujusdam honestâ quadam æmulatione, dispari quamvis felicitate & ingenio, ostendere conatus sum. Elegi autem animal satis notum, sed ut plurimis videbitur ridiculum: quostamen, antequam finem narrationi imposuerim, judicium ut suspendant amice rogatos volo. Non enim ex meo cerebro nata, sed ex plurimis præstantissimis autoribus, quæ dicturus sum, maximo collegi labore. Et quia in horum monumentis inveni multa jocunda, plura utilia, plurima necessaria, quæ suaviter læpius me affecerunt, etiam lectoribus, uti spero, jocunda futura sunt. Conscripsi autem de lepore, quantum temporis ratio tulit, omnia, quæ tam à profanis, quam sacrarum literarum scriptoribus, notata inveni: tã ut Bacchi, Cereris, Floræq; festis diebus aliquid darem, tum ut relictis gravioribus studiis, jocis non inhonestis, sed Physicis meis studiis convenientibus, animum relaxarem aliquantulum. Illud namq; Poëtæ.

*ægroxi totum
scripti.*

Quod caret alternâ requie durabile non est.

non solum de quiete ad somnum, sed etiam animi recreationem referendum esse puto. Immixta autem erunt jocundis multa habentia admirationem, & omnem captum excedentia humanum. Quæ non solum immensam & infinitam DEI potentiam ostendunt,

dunt, sed & nobis ad virtutis arcem monstrant viam, à viciis vero plurimis abducunt. Dum ergo apud veteres sparsa in unum colligo opus, & ad colligendas conchas & umblicos, aliquid temporis tribuo, mecum animum relaxate, & si quid forsan omisum est, monere, complete, & nondum observata audite, lectores praestantissimi. Plures enim oculi plus videt uno: & nemo unquam unus simul omnia comprehendit, inquit Scaliger. Non solum ergo liberum erit monere, sed etiam tam gratum quam gratissimum.

Namq; ego cuncta meis complecti versibus opto.

Quod si intellexero, leporem aliquid leporis ac venustatis apud lectores consecutum, mox canem, quem ferè elaboratum sub manibus habeo, ut & Ciconiarum & Alcis historiam in publicum emittam,

CAPUT II.

Leporis varia significata.

ANtequam ad id, quod volo, veniam: prius varia vocabuli significatio explicanda. Lepus alius verus, alius fictus: verus vel terrestris vel marinus: terrestris vel major, & propriè lepus dicitur, vel minor, quem cuniculum vocant. Fictus vel est terrestris vel cœlestis: terrestris vel artificialis, vel metaphoricus & translatus.

CAP. III.

LEPUS METAPHORICUS.

Sic eo retrogradus cancer ut ire solet.

NAm ab ultimo significato initium faciam, sed breviter. De imagine leporum, quæ per translationem in stultis, fatuis & timidis, ut & infamibus & impudicis hominibus nobis depingitur, in præsentia nihil dicam. Superioribus namq; annis eâ de questione disputatio satis festiva & scripta & evulgata est: ita ut dictis nihil addi possit. Hoc tantum addam, Lepores, quos nobis tacitè Salomō objicit, norunt suam infirmitatē & imbecillitatē, & idcirco quærunt latebras: non suscipiunt majora viribus: non amant loca frequentata, sed solitudines. Homines vero vitiorum

*ἀποσποφῆ
ad lectores.*

Pollicitatio.

*Leporis
ambiguo.*

*Metaphorici
cuius.*

& peri-

& periculorum incommoda licet prospiciant, tamen non fugiunt ea: & plerumq; iis rebus, quæ vel maximè tegere debebāt, se ridendos præbent aliis: & mutabilitati fortunæ se committunt. Hinc in veteri fabula introducuntur lepores dominantes & præscribentes decreta leonibus, à quibus tandem dilaniantur: quæ significatum fuit, sæpè timidos principes & duces imperare sævis & ferocibus subditis, à quibus etiam evertuntur ipsi duces. Narrationem G. Rollenhagii lepidam, quam habet in verisimilibus mendaciis. c. 11. reticere non possum: In Salana Academia Jenensi Eberhardus Snepffius cū Elisei historiam pro cōcione tractaret ex 2. Reg. c. 5. & Gehasi vitia cum auditorum suorum erratis conferret, inter alia dixit: Gehasius ardentis avaritiæ sordes in corradendis numis satis apertè declaravit: sed quæso, inter nos quis non est Gehasius? quis divitias non plus amat, quam honores divinos? ego, tu & quisquis nostrum divitiis expetendis penitus inhæremus: si ergo lepræ pœnam velimus effugere, pecuniarum aviditas nobis abjicienda. Hinc inter D. Studiosos proverbium natum, ut alter alterum Gehasium vocitaret: quod dicto citius Lipsiam & Wittebergam pervenit, & ita frequens fuit, ut etiam famuli, cives, mercatores & equites aulici, licet proverbii vim nō intelligerent sese invicem lepores vocarent. Relatu dignum & illud, civilium bellorum, tonantibus procellis inter Augustum, Antoniumq; Cornificium Poëtam à militibus destitutum interisse: quos sæpè fugientes Galeatos lepores appellavit. Tessera sive lepusculus, sive jaculum (hæc illi antiqua nomina, teste D. Isidoro) Græcis κίβη, nobis cubus vel quadrantal, olim & numeri, æqualia sex latera habet, angulos rectos bis quatuor. Delirio in Senecæ Herculem Furentem v. 323.

CAPUT IV.

Lepus Artificialis.

Artificialis.

AD artificialem leporem quod attinet, non intelligo pictum, aut sculptū, sed illud vinculi aut fasciorū genus, quo utuntur Chirurghi in vulnerum, & fractorum membrorum curationibus. Quod etiam non est huius instituti. Qui tamen, quid sit, scire gestiunt, adeant Galen: l. de fasciis.

Lepus

CAPUT V.

Lepus coelestis.

QUAMVIS & leporem coelestem praterire potuissem, tamen quia Astrologia Physicis studiis annumeratur, & de lepore quaedam jocunda & ridicula nonnulla in illa de lepore habentur, fructum & quam brevissimè postum per curram. Quidam opinantur leporem juxta Orionis pedem extrare fugientem, quod venator fuerit maximè insignis. Sed non omnibus placet hæc fictio: puerile enim esse putant, tam nobilem venatorem persequi leporem. Quare & Callimachus apud quosdam malè audit, quod inter Dianæ laudes dixerit: eam sanguine leporino gaudere ob idque eum venari. A quibusdam propter celeritatem nimiam inter astra numeratus est. Aliis inter sydera collocatus videtur, quod in Lerum insulam tanquam ignotum animal importatus sit prægnans, cujus partu & diligenti educatione, ita aucti sunt lepores, ut non solum totam insulam repleverint, sed etiam vastarint. Ne ergo fame perirent, interfecerunt, in mare deturbarunt, & omni studio ex insula abegerunt lepores. Quare Jupiter lepore in cælum translato, homines monere voluit: sæpe nos expetere, & interdum plus damni, quam utilitatis adferat: neque vere scire homines concupiscere quæ ex usu sint. A. Piccolom. & H. Decimator de stellis. Ptolomæus distin: 8. Alm. tribuit duodecim stellas, è quibus octo reliquis sunt lucidiores, duæ tertiæ, sex quartæ magnitudinis. Quæ ipsius tempore in Tauro & Geminis fuerit, nostro vero omnes in Geminis sub pedibus Orionis. Hunc à tergo sequitur Syrius. Aratus. Tullius in fragmentis Arati, Rustus, Festus, Novidius l. 16. Sacro: Fasto: Sub hoc sydere nati tanta sunt corporis levitate, ut cum currere cæperint, velocitate sua agitati, aves superare videantur. Hunc locum si Mars resperxit stadio dromolos facit: Si vero Luna cum Marte pistomacherios. Si Mercurius præstigiatores aut pilarum lufiores. Si Venus pantomimes aut mimologos. Si Mercurius & Venus pariter novarum artium nimie diligentie studio perfectores, præsertim si hos eodem in omnibus quib. diximus apotelesmatis, dialis testimonium radiationis adjuverit. Quod si hunc locum Saturni per quadratum aut diametrum viderit, fugitivos faciet, qui lares suos, ad longinquas

Cur de lepore coelesti agendum.

Quomodo in cælum translatus.

1.

2.

3.

Quot stellis constet & ubi locatus.

egiones migrantes prono animo firmitatis studio separabunt, atque ab
 plis dividuntur. Si lepus in ocaseu fuerit inventus, & habeat be-
 nevolarum simul & malevolarum stellarum testimonia, cum ma-
 gno labore vitæ subsidia queret. Si vero solum malevolarum stel-
 larum testimonium accefferit, à feris consumpti penitus & lacerati
 morientur. l. Firmicus Astronom. l. 8. c. 8. Manlius l. 5.

CAPUT VI.

Lepus Marinus.

*Descriptio
 leporis ma-
 rini.*

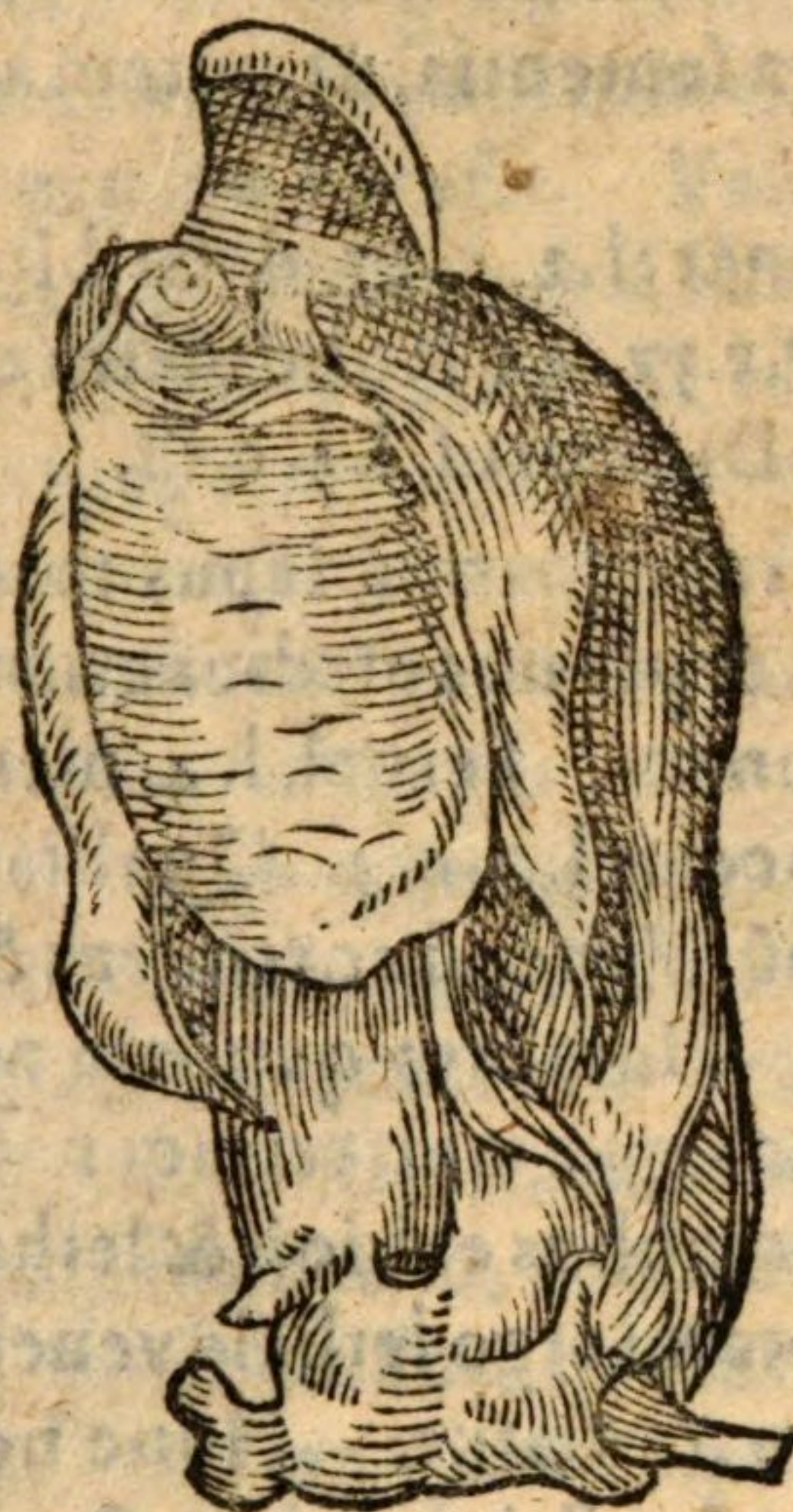
*Raro capi-
 tur.*

Lepus marinus æquoris animal loligini parvæ similis ex mollium
 genere: sic dictus, quod leporis faciem colore referat. Matth.
 l. 2. c. 18. Ælian. l. 2. c. 45. cochleæ regmine nudatæ similis Marcel.
 Virgil. in Dioscor. l. 2. c. 18. Plin. l. 9. c. 48. informis magis ossa, quā
 piscis: quamvis idem l. 32. c. 11. videtur inter lacertorum genera nu-
 merare. Rondelet: sic eum describit: quod nihil aliud sit, quam
 massa quadam carnea informis testaceorum instar, & cochlearum
 testa exempta: Ælian. l. 16. c. 19. Plin. l. 9. c. 48. Indicium terrestrem
 representare scribunt, pilis exceptis, quos marinus erectos, spino-
 sos & ad tactum resistentes habet: cum terrestris pili molles sint, &
 ad tactum haud quaquam resistentes. Propter celeritatem rare ca-
 pitur: quia neq; in rete incidit, neq; ad lineæ escam accedit. In In-
 dia viventem capi negant, invicemq; illi hominem veneno esse, ac
 digito quoq; in mari tactum emori Plin. l. 9. c. 48. l. 32. c. 1. Hermol.
 Barba. in Dioscor. l. 2. c. 220. Ælian. l. 16. c. 9. De lepore marino A-
 pulejus in Apolog. hæc habet: Hunc adeo pisculum, quem vos le-
 porem marinū nominatis, plurimis, qui aderant, ostendi, nec dum
 enim decerno, quid vocet, nisi quæram accuratius, quod nec apud
 veteres Philosophos proprietatem ejus piscis reperio, quamquam sit
 omnium rarissima, & hercule memoranda. Quippe solus ille quan-
 tum sciam, cum sit cætera ex ossis, duodecim numero ossa ad simili-
 tudinem talorum suillorum in ventre ejus cōnexa & catenata sunt.
 Quod Aristoteles si scisset, nunquam profecto emisisset, scripto p-
 dere. Ad quæ verba Clariss. D. Doctor Scipio Gentilis Compater
 meus plurimum colendus, & olim Juris in nostra Academia Altor-
 fina primarius Professor, & inclitæ Reip. Noriberg. Consiliarius, in
 notis suis ita scribit. Mira de hoc pisce Plin. scribit, ut ipse multis
 locis

locis operis sui commemorat, ut mirer Apulejum hic affirmare nihil de proprietate ejus apud veteres Philosophos reperiri, cum multa ex illis Plinius recitet. Imo & ex libris Jubæ regis, quæ ad Jul. Cæsarem Augusti filium scripsit. Sed ea fabulosa forte Apu-

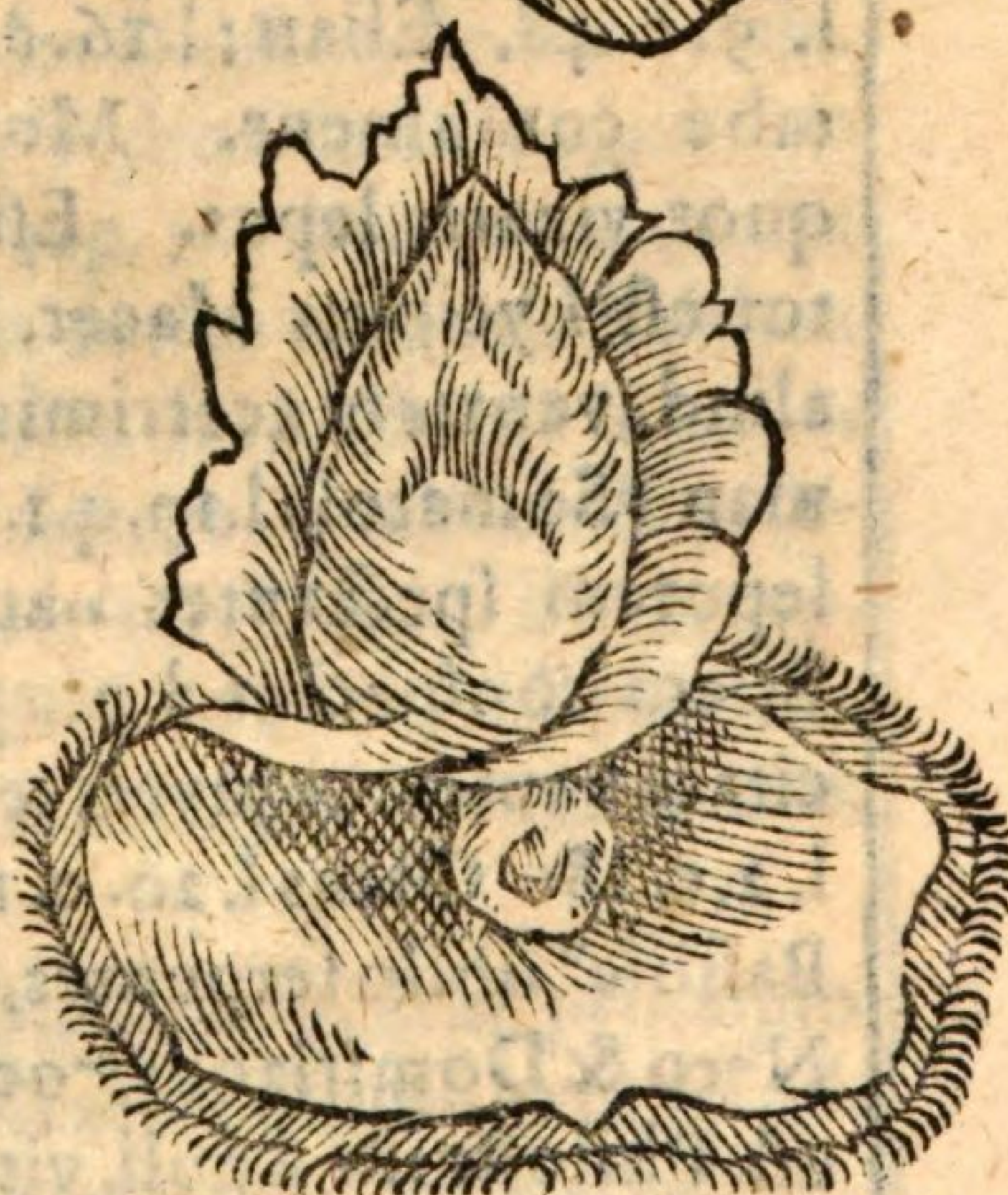
II

I

III

G 2

lejus

lepus credidit, aut alium piscem intelligit, cum dicat nescire se, quid eam vocent Horat : 2. Satyr : 2.

—————nec ostreaq.

Nec Scarus, aut poterit peregrina juvare lagois.

Idem Scipio ad illa verba: quippe ille duodecim in ventre habet, ait: cum tam multa ut dixi Plinius de lepore marino tradat, hoc tamen nusquam docet magis conformior in ea sententia, ut putem alium piscem ab Apuleio intelligi.

Genera,

Genus horum triplex à Grevino de venat : l. 2. c. 17. describitur & depingitur. Cardanus de varia : l. 7. c. 37. ex Rondoletio etiam tria genera numerat: ut & Matthiol. in Dioscorid. l. 3. c. 18.

*Effectus seu
qualitas
venenosa,*

Totius substantiae dissidio atq; repugnantia lepus marinus solos pulmones exulcerat, & erodit; & per hos medios etiam cor corrumpit. Galen: l. de theria: ad Pisonem. Fernel. l. 4. method: med: c. 5. Langius l. 1. E. 43. Capi vaccius l. 7. c. 2. Qualitas ejus nobis contraria. Galen: l. 7. de usu partiū. Venenū corrodens & putrefaciens. Avicenna. l. 4. F 6. t. 1. c. 2. Humores quodam occultos habet mortiferos supra omnia venena quæ mari terraq; nascuntur. Philo: in vita Apoll: l. 6. Ex animalibus exitiosa & lethaliter corrumpentia. Aëtius l. 4. s. 1. c. 45. Homini ergo lethale venenum, ut nisi promptum sit remedium, etiam moriatur. Hunc nocere tertiis qualitatibus scribit Scaliger E. 32. s. 2. Etiam solo tactu. Plin: l. 9. c. 48. Ælian: l. 16. c. 19. Habet venenum immedicabile lentâ tabe consumens. Moriuntur enim homines totidem diebus, quot vixerit lepus. Est igitur in certi temporis veneficium ut autor est Lycinius Macer. Plin: l. 32. c. 1. Matthiol: l. 2. c. 18. Si nihil aliud, ventrem acerrimis doloribus torquet. Ælian: l. 2. c. 45. Calman: Somatol: l. 19. q. 1. nescio cujus autoritate scribit, marinum leporem spectantes nauseabundos facere ut facilè vomitariant. Etiam conspectus à prægnantibus abortum facit ingenti prius excitata nausea: cujus rei testis est Rondoletius. Plin: l. 32. c. 1. Matthi. l. 2. c. 18. Olaus l. 20. c. 19 tradunt hunc solo visu reliquos pisces ut Basiliscus sibilu serpentes, fugare. Hoc cibis admixto multos sustulit Nero & Domitianus: eodē, Titum fratrem sustulisse creditur, ut autor est. Philostr: in Apoll. vita. l. 6. Et in appendice ad illa Apulei verba quem vos leporē marinum nominatis addit Clariss. Scipio. Nec temere

merè maleficiū ex eo conjectarūt. Apulei accusatores, quasi mulierē eo necarit l. 4. Nam veneno ejus Titum quoq; imperatorē extinctu tradunt. Tzerzes πῖτος θνήσκει βεβρωκίως λαῶν τῶν θαλασσιῶν. Quæ etiam Casaubonus in animadversionibus ad Sueton. l. 8. Proinde in hos qui contabescunt, nec ullâ medicorum ope possunt restitui, dici potest, edit leporē marinum. Erasmi, Chil. 2. cap. 1. Adag. 15. Plutarch. de virtutibus mulierum scribit: Learchum Arcesilaum morbo tabifico & gravi propinato lepore marino necasse. Vescitur hoc unum animal, ut non moriatur, nullus piscis, qui tenerescit tantum, sed ingrator viliorque fit. Plin. lib. 32. cap. 1. Hermol. Barb. in Dioscor. lib. 2. ca. 220. Tantâ pernitie pollet, ut non solum assumptus, sed manu vel baculo attractus interficiat hominem subito. Plin. lib. 9. cap. 48. nisi radice ad idem in insula quadam nascente succurratur. Alian. lib. 16. cap. 19.

Signa assumpti leporis marini inflammatio pulmonis, constrictio anhelitus, difficultas spirandi, facies cadaverosa cum rubedine, oculorum hebetudo, tussis sicca, sputum sanguinis, phthisis, difficultas urinæ, mictus sanguinis, urina violacea, dolor in stomacho, vomitus superfluous, cholera & sanguinis, color corporis luridus, qualis in Ictericia, angustia, dolor renum, egestio violacea, quandoque mucosa cum sanguine, sudor copiosus & foetidus, nausea ad cibum, horror ex aspectu piscium homo præterea piscium corruptorum virus olet Dioscor. de vene: lib. 6. cap. 30. Plin. lib. 32. cap. 1. Vidus Vidius de cura: genera: lib. 2. cap. 4. Cardan. de vene. lib. 2. cap. 1. Avicenna addit: marinus lepus adeo icterum inducit, ut totius corporis habitus croceo admodum colore inficiatur: postea facies livens intumescit, pedum plantæ incenduntur. Ex fælore, qualitate & odore, rana, rubeta & lepus marinus cognoscitur. Aëtius lib. 9. cap. 46. Si incipit appetere pisces, sperare poteris de valetudine recuperanda. Matthiol. in Dioscor. lib. 6. cap. 30. Plures tamen convalescentium in phthisin cadunt.

Generalis curatio in hoc consistit ut educatur principio per vomitum, sed cum jam incipit exulcerare pulmonem sequiturque sanguinis sputum, alienus est vomitus: quamobrem sol-

Signa.

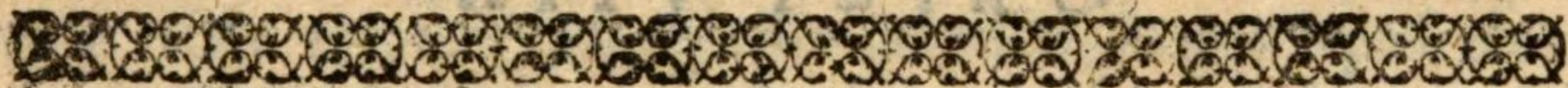
licitanda alvus epotis catharticis, ut scammonia, nigro veratro, electuario Indo, hamech. Si quid retentum in corpore, corrigendum. Sed cum jam exulcerat pulmonem, necesse est, qualitate manifestâ erodat, latenter vero & vi totius substantiæ feratur propria ad pulmonem, quamobrem pugnandum est, adversus utramque. Acrimoniam remitemus lacte humano, asinino, caprino, bubule: Plin. l. 28. c. 9. Aqua in qua malva aut radix althææ cocta fuerit. Plin. l. 20. c. 21. Contra latentem vim totius substantiæ dabimus communes antidotos & proprias. Vidus Vidius loco citato. Dioscor: l. 6. c. 30. exhibet lac asininum, decoctum malvæ, radicem cyclaminis cum vino: veratrum nigrum, scammonii succum cum aqua mulsa, puniciq; mali acinis, anserinum sanguinem repentem. Idem l. 23. c. 6. Punica mala contra leporem marinum laudat hoc modo. Acinis detracto cortice tuis succoque decocto ad tertias, cum eroci & aluminis scissi, myrihæ, mellis Attici selibris. lib. 24. cap. 5. Succum cedri suadet & contra venenum leporis marini bibere in passo: & paulo post laudat & fructus cedri. lib. 25. cap. 10. lepori marino adversatur & cyclaminos. lib. 28. cap. 7. Peculiariter valet potum contra venena, quæ data sunt, è marino lepore, buprestique ut Aristoteles tradit, doryenion. cap. 10. probat lac asininum. Idem ossa asini confracta contra leporis marini venenum datur. Idem lacte equino venena leporis marini & toxica expugnantur. Remedio esse marem tradunt, induratum sale, ut in brachialibus eum habeant Hermol. Barb. lib. 2. corolla: in Dioscor. cap. 2. 220. Conferunt etiam semen althææ, jus cancri fluviatilis, eritius, & assarus sanguis ejus: calamentum fluviatile: sanguis anseris; urina hominis antiqua, ellebori parum cum vino: Avicen. l. 4. F. 6. t. 2. cap. 4. Aërius. l. 4. f. 1. cap. 23. Rhas. ad Alm. lib. 8. cap. 32. lib. 2. de antidot. Cedrus & fructus ejus cum vino. Avicen. l. 2. t. 2. cap. 163. Ruell. de herib: lib. 1. cap. 62. Plin. lib. 24. cap. 5. Aureus unus aut duo in potu. Avicen. cap. 248. Cyclamen cum vino. lib. 2. t. 2. cap. 277. Ruell. l. 2. c. 94. Lutum sigillatum, c. 417. lac. cap. 441. Radix alismæ drachmæ pondere in vini potu. Plin. lib. 25. cap. 10. Omnia remedia huic malo convenientia in unum collegisse scribitur Santes Ardoynus de venenis: quem tamen hæcenus inspicere non licuit.

Habet

Habet tamen aliquid utilitatis tantum venenum. Marini namq; lepores oleo veteri injecti benefaciunt discutiendis strumis. Sed cum ipso oleo in plumbea pixide clusi, quam diebus 40 diligenter alligatam oportet haberi. Postea ex ea pinnula oblinendæ sunt strumæ, superq; eas pellis lanata non nimium tansa tegendi gratia imponenda est. Præcipi autem oportet, ne quis hoc medicamento manus inquinet, aut inquinatas priusquam bene eluerit ad os referat. Marcell: de remed: Emp:l. 15. Plin. l. 32. c. 8. Marinus lepus per se tritus aut cum urtica marinâ illitus capillos evellit. Dioscō: l. 2. c. 18. Leporis marini sanguine & felle cancri, scolopendræ marini cinis cū oleo torpedinis cerebrum cum alumine illitum sextâ decimâ lunâ, ad psilothra prodesse scribit. Porta phylog: l. 3. c. 37.

Psilothra.

CAPUT VII.

Leporarium.

LEPORARIA antiquitas nominavit, quod lepore sepris includos asservarent ut cum res postularet, quasi expena haberipossent. Hinc etiam lagotrophia dicta. Grapal: l. 1. c. 7. Postea vero ad omnia sepra afficta villæ quæ sunt, & habent inclusa animalia, quæ pascuntur retento nomine translata fuerunt. Gell. l. 2. c. 20. Nunc vivaria dicuntur, id est, sepra quædam loca in quibus feræ, non solum lepores, sed cervi, capræ & aliæ feræ pascuntur. Veteres in eodem sepro habere solebant cochlearia, atq; alvearia; atq; etiam dolia habebant ubi habebant cōclutos glires: item piscinas hinc theriotrophia nuncupabantur Leporarium primus inter Româos Fulvius Hirpius extruxit vel ut Varro l. 3. c. 3. scribit Lippinus. Fuerunt etiam Roboraria dicta à tabulis roboreis, quibus fierent antequam macerias & mœnia noscerent. Grapal. l. 2. c. 20. & 30. Monte catin: l. 1. Polit: in Aristotelem. Lupi, ursi leones & alia hujusmodi animalia, quæ nullam prorsus nobis utilitatem afferunt hæc non pertinent.

*Leporaria
seu lagotro-
phia.*

uinent. quia ad delicias solum includuntur. In Gallia Transalpi-
na. T. Pompejus tantum septum venationis, ut circiter 4000.
passuum locum inclusum haberet, habuit. Varro citato loco.
Jam ex optimis parietibus sunt, quale est in Italia apud Ticinum
eximiè exstructum à Mediolanensibus Ducibus, plurimis divi-
sum parietibus, ac uno perpetuo viginti millium passuum muro,
quadranguli formâ circundatum. Majolus dierum canicula:
coll. 7. locum in quo lepores venarentur λαγώβηλειον Græci vo-
cabant. Rhodig. l. 14 c. 31.

C A P U T V I I I.

Nomen leporis terrestris.

*Nomina
variarum
lingvarum.*

Nomina variarum lingvarum hæc sunt. Angli à haere. Ara-
ab: Araaben, Ernab, Harneb: Belg: hale. Bohemis zagitz
Brasilien: Thabiti. Chald: Arneba. Canadens: Southanda.
Croat. lez, Dalmat, zæetz. Gall. lieure. Græcis λαγῶδς, σρωννύς,
πῶξ, δασύπους, vulgo λαγῶδς. Hebraicè Arnebet. Hispanicè
liebre. Hungaricè ngul. ladsibus. plando. Italicè. Levoro.
Lacedæmon: Ἰχίνας plura κεκῆνες. Latinè lepus. Lusaticè Sawitz.
Persis Kargos. Polonicè Sajonz. Saracenicè arneph. Sclavo-
nicè Saiz. Turcistauschan vel tauslan. Zerg: campagnola.

*Etymologia
Græca.*

Varia hujus vocis traduntur etymologia, è quibus quam-
quisque veriore putat, eligere potest. Varro vocabulum Græ-
cum Æolicum λέπρις esse putat. l. 3. c. 12. & de ling. lat. l. 4. Sed
l. rerum divinarum apud Gell. lib. 1. cap. 18. à λαγῶδς: Bonam.
lib. 4. de alim: c. 8. lepus dictus λαγῶς Atticus, Jonicè λαγῶδς, quia
solus in buccis intus & pedibus sit pilosus. Alii ab aurium
longitudine. nam λᾶ intendendi particula & ῶς vel ῶς ὠτῶ
auris est. Nisi quis putet ὥτῳ τῷ λαίην. ὅ ἐς βλέπειν quod aper-
tis oculis dormire consueverit. Rhodigius libro decimo quar-
to, capite vigesimo nono. A formidine perpetuâ leporis etiam
aliud

aliud nomen adepti apud Græcos ut *πῶνες* dicatur ἀπὸ τῆς πῶσ-
 εν. Pollux l. 5. Leporem latinè non quasi levipedem, ut L. Æ-
 lius & Cicero in Arato. Isido. l. 12. Orig. cap. 1. sed quasi levi-
 pore, ab agilitatis pedum levium famulatu, prout Martipo-
 rem, Publiporem, Quintiporem appellatum putat Camerari-
 us probl. O. 5. c. 2. Apud Hebræos Sephan occultationem si-
 gnificat: & locutio per Schin lepusculum, quod insitam huic
 animali pavitationem, si dicere concederetur, notat. Quia
 scilicet in cubilibus libentissimè delitescat. Apud eosdem le-
 poris sub fœmineo genere uterque sexus comprehenditur: pro-
 pterea quod mas non reperitur, aut quod mas convertatur in
 fœminam & contra, ut falso putarunt cum vulgo Rabini Aben
 Ezra & Salomon in Leviticum. *Λαγίον* lepusculus diminutivum
 Cicero l. 1. de natur. deo. ubi disputat non solum credendum es-
 se id, quod attingimus & videmus, utitur hac voce. Si Scryphi
 natus esses, nec unquam egressus ex insula, in qua lepusculos,
 vulpeculas, sæpe vidisses: non crederes pantheras & leones esse.
Δατύποδα alii leporem vertunt, alii cuniculum. Dalemcam. l.
 9. in Athen. Cuniculi ab eo dicti sunt, quod sub terra cuniculos
 facere soleant, ubi lateant in agris Varr. l. 3. de re rust. c. 12. Pli-
 nius sæpius dasytoda à lepore distinguit. Aristoteles confun-
 dit ut & Julius Pollux,

Latino

Hebræo

Genus Græ-
maticum.Diminuti-
vum.

CAPUT IX.

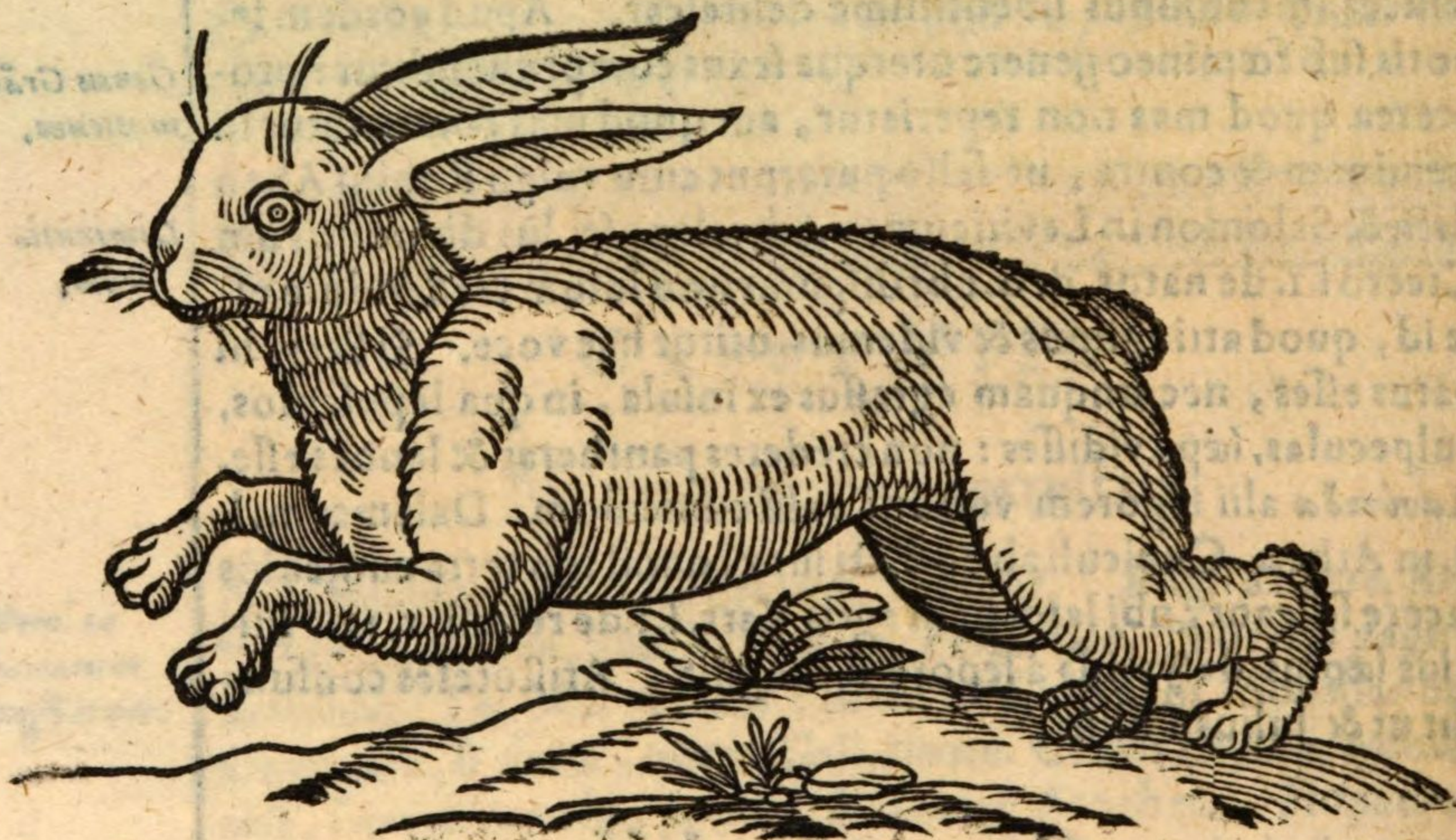
Descriptio formæ.

Caput agile, habet, breve, rotundum, hirsutum, non rigidum,
 longitudinem idoneam, scapulas rectas, de super non aptas.
 Crura in seipsis gracilia, solida: pectus non angustum, latera te-
 nua, habilia: spinam teretem, alvum carnosam: illa tenera, ca-
 va laterum idonea, clunes obesas, undiq; plenas, congruo inter-
 stitio. Pedes breves, non æqualia crura: posteriora n. prioribus
 multum longiora, parumq; procurva. Fœmina longa, densa;
 musculos exteriores intensos, interius non tuberosos: interno-
 dia longa, nervosa: pedes anteriores summè flexiles, angustos,
 D rectos:

rectos: posteriores rigidos, largos, nullius utrosque non contemptores asperitatis. Villos breves & exiles. Xenoph. de venat: Oppian. l. 3. de venat. Et quia pedes leporis anteriores sunt breviores, hinc fortassis pronum eum vocavit Ovid. l. 10, metam. f. 13.

Aut pronos lepores, aut celsum in cornibus cervum.

CAPUT X,

Genera leporum.

*Divisio seu
genera leporum.*

Varro l. 3. c. 12. tria leporum genera celebrat. Xenoph. de vena: duo. Magni sunt subnigri, multum fronte nitescens. Minores flavi, parum ostendentes candoris. Geln. de animal. distinguit à magnitudine & locis, dicit majores esse in Ægypto, Gallia, Macedonia: cum tamen Aristoteles de animal. l. 8. c. 8. scribat in Ægypto minores esse lepores, quàm in Græcia. Aliam differentiam sumit à locis, quam inhabitant. Quosdam enim montes inhabitare scribit, & hos reliquis majores esse putat: alii in agris

gris alii in paludibus habitant. Minores plerumque incolunt insulas & in his turba major, quam in continente: quoniam ibi ut plurimum nec vulpes nec aquilæ, quarum impetu ipsi cum catulis occiduntur. Varro loco citato hæc genera numerat. Primum Italicum primis pedibus humilibus, posterioribus altis, superiore parte pulla, ventre albo, auribus longis. Alterum Gallicum ad Alpes idque plurimum candidum. Tertium Hispanicum simile nostratibus ex parte quadam, sed humile, hos cuniculos vocant. Polyb: l. 14. tristo: animal esse tradit lepori simile quod *αγρί-
χλον* vocant. Lepores esse de cuniculorum genere videtur existimasse quoque Vegetius c. 24. l. 4. de re militari cum ait: Aliud genus oppugnationis est subterraneum atque secretum; quod cuniculum vocant: à leporibus, qui cavernas sub terris fodiunt, ibique cōduntur. Scalig: E, 217. f. 5. Indi cuniculi sunt in Thracia ac Macedonia, qui juxta ac nostri sub terrâ agitant: leporino pilo, brevioribus auriculis, curto corpore, crasso, compacto: qui maximi gliris haud excedunt magnitudinem: caudâ longâ & ad Scuturinam quam proximè accedente, contra quam Indi illi, quibus nulla est. Hos Hutias Indiæ Occidentalis populi vocant, ut Gomaras in historia scribit. Horum nusquam meminit Aristoteles, sed Plinius l. 8. c. 55. Hos *δασιπιδας* plerumque appellatos à Græcis constat: quod tamen nomen non eam tantum animantem ostendit, sed leporem omnem. Alii *λαγίδας* vocant. nam *λαγῶν* passim lepores vocati notum est omnibus. Quare non defuerunt, qui cuniculū in leporibus numerarēt. Strabo l. 3. quo loco de Balearibus agitur insulis *λεβριδας* vocatos testatur: sed ab effectu lepores Gærichiæ, id est, fossiores nominantur. Non sunt indigenæ sed importato masculo & femella ab hoc principio tantum fuisse procreatum cuniculorū, ut domos arboresque subverterint, & Romanorum opem Baleares implorare coacti fuerint. Plin. l. 8. c. 55. Hermol. Barba. in coroll. in Diosc. lib. 2. c. 22. pestem ab iis inferri, omnibus terra nascentibus, quia morfu violent eorum radices, scribit. Et Strabo huic malo adhibitas verras remedium, vel ut ipse vocat feles Africos, quos è vicina Africa petebat. Victorius var. lectio. l. 31. c. 20 procul inuentibus parvus lepus esse videtur: propterea Polybius l. 14. histor.

Cuniculi.

lepori similem esse ait: cum autem in manus acceperis, multum sane discrepat, & externâ corporis facie, & inter mandendum gustatu. Athenæ. l. 9. addit. Hic licet minor sit lepore, fortior tamen: & animal semiferum: quærit enim antra sub terra & excavat terram sub montibus. Comes Natal. de venat. l. 2.

*Crura tamen breviora, minus timet, & minus ille
Velox, antra colit, fessique foramina ruris.*

Et Martial. l. 13. Epi. 59.

*Gandet in effossis habitare cuniculus antris:
& Monstravit faciles hostibus ille vias.*

Ut Camillo ad Venios capiendos in Hetruria. Grapal. l. 1. c. 6. Mane & vesperi prorepat, & in vestibulo antri sedens circumspicit. Urgentibus canibus confestim penetrat in cavernas nec extruditur, nisi intromissis viverris, vel felibus agrestibus, quæ generi cuniculorum sunt infesta. Franz. de anim. fol. 206. Plin. l. 8. c. 29. & 55. & Varro autores sunt in Hispania tantam esse copiam, ut non solum messem, sed & oppida effodiant. Quod nemini mirum esse debet, nam idem Plin. scribit à talpis in Thessalia, à ranis in Gallia, à locustis in Africa civitates fuisse everfas.

veritas. Fœtus horum, quos vel ab uberibus ablatos, vel ventre exectos, Romani in delitiis habuerunt, Latini laurices vocarunt. Plin. 8. c. 55. Freig. Phyl. l. 33. Masculi interficiunt pullos. Gesn. de anim. Dasyodes omni mense pariunt & superfœtant sicut lepores. Hæc enim sola animalia superfœtant. Plin. l. 11. c. 64. Domestici cuniculi laneam lineamq; supellectilem dentibus absumunt. Scalig. E. 203. Ebusus cuniculos non gignit Plin. l. 3. c. 5. l. 11. c. 58. In Ithaca lepores illati moriuntur, extremis quidem in littoribus: & in Ebuso cuniculi non sunt.

Est & leporum genus apud Athenæum l. 9. quos Chelidonios appellant. Fortassis ut Dalemcampius arbitratur, ab insulis Chelidoniis, quæ contra Taurum Asiæ montem sitæ sunt. Hi propter coloris aliquam similitudinem, ut Casaubonus censet l. 9. in Athen. c. 14. hirundinini dicti sunt. Nam & Athen. l. 14. fucus quoq; Chelidonias ita dictas innuit, à colore, quia sunt ἐρυθρομέλανες. Harum mentionem fecit Diphilus sive Calliades in ignorantia.

*Chelidonia
Lepores.*

Quid nam hoc? cujus hic lepus? an Chelidonium?

Cærulea quidem Mimarcys est.

Id est, condimentum ex sanguine & intestinis leporis præparatum. Hermolaus Barba. Coroll. l. 2. c. 221. Pollux quosdam Elymaeos vocat, vulpibus non ferè minores & nigricantes, corpore oblongo, albicante maculâ prope summam caudam longiorem. Rhodig. l. 14. c. 30. Gesner. de anim. vocat quosdam, à Moschi odore quem spirant, Moschios. Quorum spiritum tanta vi sentire canes memorat ut furere plane credantur. Rhodig. dicto loco.

*Elymai lepo-
res*

*Moschi le-
pores.*

C A P U T XI,

Color.

Colorem nullum cuniculus refugit, lepori pullus proprius Cardan. de varie. l. 7. c. 31. Sed & lepores colorem varium habent, nigrum, fuscum, flavum, rubicundum. Oppian. de venat. l. 3. Scaliger E. 217. f. 5. Proprius tamen est, quem Græci di-

Color.

*Mutat pilos:
& quibus de
causis
l. Aqua.*

*II. Phanta-
sia & ima-
ginatio.*

cunt *Ἰνπερυόν. περυόν* olivæ species acerba, nigris maculis distincta. Et Aristoteles de anim. l. 9. c. 32. quantum aquilarum genus percnopterō appellatū dicit ab alarum notis. Rhodig. l. 14. c. 29. Mutant etiam pilos, cujus mutationis causa varia à naturæ indagatoribus traditur. Aquis ab Aristotele l. 3. de anim. c. 12. multum tribuitur, quæ si aliunde colorem à terra, sive metalli fomitibus conceperit, hunc ipsum in lanas postea, & cutem deponit: si alium album, rubrica rubrum; sulphur melimum, subviridemq; facit: viridem calx, æs caruleum, fulcum & nigrum. Potus & ulus aquæ potabilis, generat pituitam indigestam, quæ cum per se sit pellucida; utpote aquea, si non concreasca, efficitur alba, tepida aqua ab externo cœlestique calore permista: vel ab interno, qui locis frigidis multus est merito antiperista leos cum multo spiritu confusa ad extremas corporis partes delata, ab ambientis aëris frigore cogitur veluti in nivem, & inde in locis illis cutem, & quæ insunt in ea candicare facit. Ita constat nobis ratio cur albi lepores in Alpibus, quæ frigidissima sunt: itidem ex Lybia, quæ calidissima. Causa igitur remota cōmunis, propria varia: sicut etiam in spumâ & nive: ibi enim sola permistio spiritus efficiebat albedinem, at in nive congelatio supervenit. Bonam: de alim. l. 2. c. 30. Jul. Alexand. de salubr. l. 12. c. 12. Frigoris vi fieri existimat, ut caloris naturalis retrocessione intro pulsi frigoribus, externæ partis nutrimenti minimum sentiant, ejus pituitosioris ex quo candor pilis facile eo tempore nascentibus alimenti inopia, & pituitosi humoris, putrisq; frigiditate. Itaq; minus suavis tum caro, tanquam frigore nimio durata, abactō expressoque humore. Aristoteles. l. de color. ex humiditate albedinē provenire dixit: argumēto quod rosæ folia, & fructus punica initio alba sunt. Averroes in colliget. albedinem fieri dicit ex admistione aquearum partium cum terrestribus. Hincq; in Sarmatia Europæ. candidi lepores. Cardan. in Hyppo: de aëre, aquis & locis lect. 87. t. 7. Phantasia & imaginatio plurimum ad hoc faciunt, nam tenelli fetus his mirè afficiuntur. In locis ergo frigidissimis, ubi perpetua sunt nives ex continuo illarum aspectu nascuntur etiam animalia alba: vulpes, zebellini, ursi, lepores, aves, milvi, accipitres, aquilæ, cervi, perdices, coturnices, hirundines. Pausan. l. 8. in Arcad.

Arcad. scribit. Habet præterea, quod admirere, Cyllene mons
 merulas undiquaq; albas. Aquilas quas cynias vocant, candore
 coloribus persimiles, ipse in Sipylo ad stagnum, quod Tantalū
 dicitur conspexi. Aptos certe & ex Thracia ursas albas vulgo
 privati homines: lepores albos inter altilia Libya habet: cervas
 albas Romæ cum admiratione aspexi. Scalig. E. 59. Etiam in
 Alpibus albos hyeme inveniri scribit lepores Plin. l. 9. 55. qui li-
 quescente nive rubescunt. In Vallesia sunt lepores æstate cani,
 hyeme inivei. Münster. Cosm. l. 3. c. 50. Toto æstivo vernoque
 tempore in aquilonari plaga proprium colorem servant, post au-
 tumnum & primæ nivis casum villos fuscus mutant in albos. O-
 laus. l. 18. c. 8. Ortelius in Livonia. Verum enimvero imagina-
 tionē rei cuiuspiam in ipso cōgressu tempore vim habere mag-
 nā, quotidiana experientia etiam in hominib. testatur. Sed hæc
 imaginationis vis multo in brutis major, quam in homine: quod
 ostendit factum Jacobi Genes. 30. r. 37. qui oves diverso colore
 resperfas produxit. Et Romanorum factiones, qui Romæ e-
 quis certare solebant, ut similes aut diversos haberent equos, in
 admissione maris induere tunicas Veneras, sive thalassicas: aut
 etiam ruffatas, & aliqui varias utrique & mari & fœminæ: inde
 nascebatur pullus ejusdem coloris. Magna namque vis ima-
 ginationis est, & mirus apparatus in materiā seminali per mol-
 litiem ad accipiendas omnes commotiones. Plin. l. 8. c. 55. vi-
 detur addere victus rationem. sic enim scribit. Leporum plura
 sunt genera: in Alpibus candidi, quibus hybernis mensib. pro-
 cibatu nivem credunt esse: certē liquecente ea rutilescunt
 annis omnibus. Cunctæ quoq; animantes quæ sive inbecillitatis
 causa, sive cæco naturæ vitio præcoci paucq; victu sustentur
 candidæ proveniunt. Ruell. de plant. l. 1. c. 17. l. B. Porta Phy-
 sogno. l. 3. c. 18. Theoph. l. 3. cap. 27. de planta: caus. nigris in-
 firmiora fragilioraq; alba sunt. Hinc albi equi & canes minns ro-
 busti habentur. Sed quid mirum lepores esse albos, cum Joan.
 Hugo. c. 4. navigationis lux in Mosam bicquā, gallinas esse
 nigras plumis, carne, & ossibus: easq; coctas mensisq; illatas, sub
 injucundo colore, lapidissimas esse. Pincier. l. 2. Enig. 21.
 Scalig. E. 59. Lacus in Svecia non solum nigras continet aquas,
 sed etiam pisces alii concolores, quibus nihilo secius incolæ
 vescuntur.

III. Pismo
ratio,

IV. Imbeci-
litas.

CAPUT XII.

Villosissimus: Vestes.

*Villosissi-
mus.**Vestes è pilis**Lana lepo-
rina.*

Villosissimus animalium lepus, nam ut Plin. l. ii. c. 39. notat, & in buccis intus & in pedibus pilos habet. Hinc Trogus libidinosiores hominum hirtos quoq; colligit. Nec non & vestes leporino pilo facere tentatum est, tactu non perinde molli ut in cute, propter brevitatem pili dilabidas. Plin. l. 8. c. 55. Pili aliàs mollissimi quos Heliogabulus in lascivioribus deliciis una cum perdicum plumulis sub laribus habuit Pier. Hiegl. l. 13. de lepore. Rhodig. antiq. lectio. l. 14. c. 29. Nec præterire possum Ulpiani legem 70. Digest. l. 3, de legatis ubi §. 9. sic legitur. Lana legata: etiam leporinam lanam & anterinam & caprinam contineri. Potuit etiam fieri ut etiam ad telam pervenerit propter summam mollitiem & levitatem. Hinc Caspar Barthius 2. Amab. Stroph. 6. cecinit.

PUELLA DELICATA

LEPUSCULI CAPILLO

LEVIORQUE LEVIORQUE.

CAPUT XIII.

Aures & auditus.

*Auditus a-
cer.*

Plutar. in sympol. auditu leporem acerrimo præditum dixit. Festus auritum vocat à magnis auribus, vel ab audiendi facultate: excellit enim sensus acrimonia, & auditu acerrimo præditus est lepus. Virgil. 1. Georg.

*Auritosq; sequi lepores, dum figere damas.**Aures longe
varias ob
causas.
do.*

Habet enim aures proportionem reliqui corporis maximas omnium animalium; & flexibiles, quod necessarium fuit multis ob causas. Primum propter oculorum aperturam, nam auribus oculos defendit apertos, qui nullo operculo sunt muniti ab infestatione cimicum & muscarum. Nam contra omne nocivum dedit natura remedium creaturæ, ut dicit Avicenna & B.

Ponta.

Pontanus de prop. anim. l. 18. c. 66. Præterea quemadmodum Leonibus caudæ ad excitandas vires magnò adjumento esse dicuntur: sic huic aures roboris causa, quasi vexilla, & cursus incitamenta existunt. Fugiens eas ad tergum retorquet: sicq; ipsis tanquam stimulis terporem & ignavium, ne à currendo retardetur concitat. Ad id diverticulum, quo vult iter convertere, de auribus alterutram intorquet, atq; inflectit, eaq; quasi moderatrice cursum dirigit. *Ælian. l. 13. c. 14.* Metum etiam hac corporis parte dirigit, moderaturq; tanquam remis, quod in aliis animantibus caudâ plerumq; efficit. *Rhod. l. 14. c. 29.* Tandem quia hoc animal timidum, inerme, imbecille, & plurib. hostibus præda objectum, auditus excellentiâ, ut eminentes insidias ex longinquo sentiens sibi maturè & in tēpore prospicere posset, exornavit natura. *Porta Phythog. l. 3. c. 40.* Maximèq; mobiles finxit, ut ex ppetuo motu melius possint imbibere sonos, & sibi cavere à periculis. Hinc *Clariss. D. Rumelius in horto Poëtico Area 2.*

Natura ut timido longæ lepori addidit aures.

Eminus ut structas sentiat insidias.

Sic famam omnipotens sceleri Deus addidit atro.

Eminus ut penam sentiat esse prope.

C A P U T XIV.

Visus.

LEpus non, ut magna fissipedum pars, partum cæcum edit: de videndi excellentia non conveniunt autores. *Plutarch.* senioriorum excellentiâ, & vilus maximè præstare dixit: cui & *Ælianus* subscribere videtur, dum cibum capere noctu scripsit: *Xenophon*, videndi acie minime esse acutâ, probat sequentibus rationibus. Primum quia oculos habet exprorectos, palpebras præcillas, & quæ pupillis munimenta non præbent. Hinc visus habes, quia diffusus. Accedit quod oculos nō claudat cum somnum capit, nec somno ejus palpebræ cadant, sed cum reliqua membra somnum capiunt, interea tamen oculi vident. Somnolenti quoque sunt, quæ res nihil ad videndum prodest. Et

E

veloci-

velocitas ad obtundendam aciem plurimum confert: quolibet enim oculos celerius intendit, quam quid sibi providerit. Tandem canum & hostium terrores providentiam auferunt. Hæc Xenoph. de venatione.

CAPUT XV.

Dormit apertis oculis.

*Dormit a-
pertis oculis.*

*Homines
raro,
Dorcas quo-
que*

νεφθαλμία

*Lagophthal-
mum.*

Palpebris clausis vigilat, apertis dormit & immotis, oculos etiam tenet immotos. Plin. l. 11. c. 37. Xenoph. de venat: dormiens frequenter movet, vigilans vero minus. & dū reliqua membra somnū capiunt interea oculi vident. Ælian. de anim. l. 13. c. 13. l. 2. c. 12. Multi propter timiditatem hoc fieri existi- mant. Oppian. l. 3. de venat: metuentes ferarum vim, hominum- que crudele cor. Inde etiam homines dormientes apertis ocu- lis, ut lepores, timidissimi habentur. Dorcas dormiens oculos apertos habet, & saxa & rupes altissimas inhabitat propter timiditatem, ut putant. Quidam etiam hominū, quod Græci νεφθαλμίαν dicunt: quia Rheæ seu vestæ Sacerdotes, dum cu- stodirent Jovem apertis oculis ipsis fuit dormiendum. Est au- tem νεφθαλμία morbus à pupillis oculorum, quos κέρας appellat diæus. de quo vide Scalig. castiga. in Catullum f. 33. & Turneb. adver. l. 13. c. 24. De lagophthalmo oculorum vide Celsum l. 7. c. 7. quando oculus excisa cute non tegitur & superior palpebra non descendit. Hermol. Barb. in Plin. Græci homines leporinos oculos habentes λαγωφθαλμοι vocant. D. Ruml. in horto Poët. Area. 2.

Obdormit geminis oculis lepus omnis apertis.

In somnis vigilet Mens præcæ nixa pæc.

CAPUT XVI.

Cor maximum.

*Cor magnū
signum ti-
miditatis.*

BRuta existimantur animalia, quibus durum riger cor: au- dacia quibus parvum: pavidā quibus prægrande est. Ma- ximum autem est proportionē muribus, lepori, asino, cervo, pan-

theræ, mustelis, hyenis, & omnibus timidis, aut propter metum maleficis. Plin: l. 11. c. 37. Aristoteles de part. animal: l. 3. c. 4 hanc addit causam: quia calor in magno conceptaculo exolefcit, sanguisq; frigidior fit. Quoniam coacta vis in angusto corde fortius erumpit, in latiore dissipatur. Bodin. theat. nat: l. 3. vide infra de timiditate. cap.

C A P U T X V I I.

Non pingvescunt lepores.

QUædam animalia non pingvescunt ut lepus, perdix. Steriliora cuncta pingua & in maribus & in feminis. Plin. l. 11. cap. 32. & tamen idem l. 29. cap. 20. ut & Grapald: l. 1. c. 6. scribunt. Leporē obturatis auribus surdū celerius pingvescere. Macrobi: ex Varrone l. 3. de agricult: Saturnal. l. 3. c. 13. scribit: hoc quoq; nuper institutum, ut lepores saginarentur, cum exceptos ē leporario quidam in caveis & loco clauso faciant pingves.

C A P U T X V I I I.

Caro leporis cibus qualis.

RAsis. c. 16 de anim: Paulus, Piellus. Savañar. t. 2. c. 8. rub: 29. inter animalia atram bilem gignentia numerant. Avicē. lib. 2. F 2. cap. 145. carnem leporis calidam & siccam scribit lenis autem sanguinem crassū, & melancholicū parare. Curio de conservan: valetud. c. 7. & Simon Sethi, corpus exsiccare, hepatis & splenis obstructionem efficere, pulmōni nocere, vigiliāsque facere volunt. Vairus de fascino l. 2. c. 10. leporem siccū vocat. Pistor, conviv. 1. somnolentiā oriri exulu leporis scribit. Langius l. 1. E. 67. quia sanguinem melancholicum generat, ideo sanguinis bonitatem adjuvare non potest. Hipp: de dietis. l. 2. leporina caro sicca & adstringens lotium aliquantisper movet. Galen: l. 3. de simpl. alim. faculta. c. 1. leporum caro sanguinem crassiotem gignit. Comment: de atten. victu, utilem in exsiccante victu, non autem attenuante, quia gignit sanguinem crassum l. 3. de loci affect. c. 6. l. 5. de compos. med: 2dū locos l. 3. de simpl.

Eibus melancholicum.

Non aâco
pravius.

alim: facul. e. i. magnam vim habet in melancholici sanguinis generatione l. de d. flol. contin. numerat inter malas carnes: sed hic lib. attribuitur non propriis Galeni. Syntax. med. Weck. l. i. p. 3. caro leporis melancholicum sanguinem generat; difficile concoquitur: tristitiam adfert, paucum alimentum & malum præstat. Quæ omnia de senioribus leporibus intelligenda sunt: juniorum enim alia ratio est. Nam Simon Sethi carnes leporis probè concoctas non malè nutrire ait. Isaacus de diætiis de anim: part. pag. 4. pro pharmaco censet, licet sit siccus, & crassum sanguinem generans: est tamen melior juvenibus hircis & capris. Proinde convenit siccas habere nolentibus complexionibus. Paul. l. i. c. 84. leporina caro crassi succi est, sed minus quam ovilla & bubula. Quercetanus Diæti. l. 3. c. 4. Leporina caro satis boni alimentii: vividum & floridum faciei colorem conciliat: fœminis præsertim pallorem in facie tollit & nativum restituit colorem. Optimi nutrimenti & facilis concoctionis, phlegma, absumit, & supervacaneam humiditatem ex ventriculo deturbat, eumque roborat. Hinc Martialis. l. 13. non malè canit,

Inter quadrupedes gloria prima lepus.

& Galenus 3. de alimen. faculta. tradit. sanguinem leporinum omnium suavissimum semper magno in pretio habitum. carnem autem talem esse, qualis sanguis, ex quo tota constat. Mercur. l. 2. var. lectio. c. 7. Hinc Alexand. Severus Imperat. quotidiano leporum elu corporis venustatem aucupabatur, ut Lampridius testatur. Indeque natum epigramma non illepidum, quamvis ad carminis regulas minus concinnum.

Pulchrum quod videtis esse nostrum regem.

Quem Syrum sua detulit propago:

Venatus facit, & lepus comesus.

Ex quo continuum capit leporem.

Ad quod ille pari licentia respondit.

Pulchrum quod putas esse vestrum regem.

Vulgare miserande de tabella,

Si verum putas esse, non irascor;

Tantum tu comedas velim lepusculos:

Ut fias animi malis repulsis.

Pulcher, ne invidas livore mentis.

Et Martialis scite lufit eum Gellia.

Si quando leporem mittis mihi Gellia dicis:

Formosus septem, Marce diebus eris.

Si non derides, si verum lux mea, narras.

Edisti nunquam Gellia tu leporem.

Et quia formæ gratia ex probo sanguine magna ex parte proficiscitur, non mirum, animalia dulcem & delicatissimum sanguinem habentia, qualis leporum aliis omnibus bonitatis alimonia præstare. Galen. l. 3. de alim. lul. Alexand. salub. l. 13. c. 11. leporis sanguinem reliquis omnibus præfert. Nempsius tenerum vocavit leporem. Athenæ: l. 9. ingeniosus variorum obsoniorum enarrator scribit. Carnes leporinas assas, calentes prorsus nihil unctas & subcruentas adhuc optimas esse. Plin. l. 8. c. 55 de leporibus & cuniculis hoc habet: Fætus ventre exectos, vel uberibus ablatos, non repurgatis interraneis gratissimo in cibatu habentur: laurices vocant. Hinc Horatius,

l. 2. S. 8. Et leporum avulsos, ut multo suavius, armos.

l. 2. S. 4. Fæcundi leporis sapiens sectabitur armos.

Alceus in Callisto, cum coriandro & sale consperfit. Aretæus. l. 7. c. 4. Numerat inter carnes concoctu faciles lepores. Quoniam enim sanguis suavissimus, ejus sine dubio ideam refert caro ex quo tota constat. Heurn; Metho. l. 2. c. 12. Galen: l. 3. de alim: facul: Leporibus sanguis suavissimus, multiq; ipsum cum jecore solent elixare, quidam cum aliis visceribus. Condimentum ex sanguine & intestinis leporis præparatum, vide apud Athen. l. 9. Aëtius. l. 1 s. 2. c. 121. scribit sanguinem leporis melioris succi quam bubula & ovilla caro. Non potest enim coagulari quia tenuis. Galen. de respira: Sed non salienda, quia natura siccæ salis conspersu arefit, & cibo inepta est. l. 3. de alim facul: circa finem. lul. Alexand: l. 12. c. 12. inquit: cursu valet lepus qui armos lumbosq; exerceat maximè universus ingruit partibus illis ac circum spinam omnem musculis in cursu saltuq; labor, nam pedum pauca caro, & ea fibrosa ut bene exercita partes solutiores, lapidioresq; fiant neq; concoqui faciliores. & crassum minus, minusque melancholicum sanguinem gignant. Quo etiam illud Aristotelis l. 3. c. 10. Ethicor. referri potest. οὐδὲ γὰρ τῆς ὀσμῆς τῶν λαγυῶν αἱ κύνες χαίρουσιν, ἀλλὰ τῇ βρώσει. Neque

Conciliatio.

enim canes leporum delectantur odore, sed pastu. Ut ergo hæc controversia tollatur, Juniores eligendæ, quo naturalis siccitas ab ætate temperetur: pinguioribus etiam cæteris præferendi. Syntax. Weck. l. 1. p. 3. de carnibus. Eligendi juvenes & adolescentibus & per venationem capti, præstant juvamentum his, qui sunt superati à pinguedine, non sunt difficilis digestionis: & licet lapidiores sint assati, saniores tamen elixi. Savanor. t. 2. c. 8. rub. 29. Removeatur nocumentum si cum bonis speciebus condiantur.

CAPUT XIX.

An cibus eroticus & amatorius.

Dubitatur.

Chalderinus com. in Martial. l. 5. Epig. 30. Mercurial. l. 1. de decoratio: c. 9. simpliciter hoc affirmant, fuisse vulgarem opinionem. Quidam etiam causas inquirere ausi sunt. Erasmi. Chil. 2. C. 1. Ad. 19. superstitionem ponit. C. Calcagninus l. 1. Ep. quæst. Thomæ Calcagnino Nepoti scribens: religionem & omen. Rhodigin. l. 14. c. 29. causam ex nominis etymologia quaerit Plin. l. 28 c. 19. Et vulgi opinionem fuisse & jocum, verè etiam contingere consueville, eo quod illius aliqua existeratio, afferuit. Sed non sine summa dubitatione, cum bilem gignat atram. Sed tamen Julius Alexand. cap. ultim. lib. 12. salubritatem, id non in universum negat, dum inquit. Possit fortasse pallor inde ex pituita corrigi, consumpto humore, siccandi vi. Etenim corporis habitudinem siccare cupientibus, humiditate nimiam fluxam, non desunt, qui leporinæ usum carnis commendent. Sed quis se speret leporis vel integri unius usu formosum reddi posse eo pacto? frequentiori id usu & temporis mora sperandum: Idem judicat idem autor de cuniculorum carnibus. Potest etiam amatorius cibus vocari ob prolificam ejus vim, de qua alibi. Talenton: recond. ter. l. 3. c. 2. Formæ gratia ex probò sanguine nascitur: quibus autem sanguis corruptus, ut in suppressione mensium, epatis & splenis obstructione cachexia laborantibus, omnes decolores & deformes sunt: Si ergo formosum hominem reddit leporis usus, probum quoque sanguinem, ut generet, oportet. Quod Galenus quibusdam in locis statuere

Affirmatur.

II.

III.

vide.

viderur. l. 3. de alim. facult. c. 17. Sanguis ad coquendum est difficilis, præcipuè crassus & melancholicus, qualis est bubulus. Leporinus autem ut suavissimus celebratur. c. 22. Gallinarum & columbarum sanguine nonnulli vescuntur, qui suum sanguine haud quaquã est inferior, neq; suavitatem neq; cõcoctionis facilitate, plurimum remen relinquitur à leporino. Ex sanguine autè laudabili, laudabilis quoq; caro gignitur. Plurimum etiam refert suaves assumere cibos: suavitas enim faciliorem digestionem adfert. Hinc Hipp. l. 2. A. 38. Suaviorem paulo deteriore, melioribus sed minus suavibus anteponebat. Non ergo ridendus Martialis de gloria leporinæ carnis. Nam Mercur. l. 2. varia: lectio: c. 7. ex Galen. de facult. addit rationem: leporem omnium suavissimum habitum in precio: carnem enim talem esse, qualis sanguis. Cum autem leporis sanguis suavissimus sit, necesse est, carnem eandem obtinere suavitatem. Galen. l. 3. de alim. facult. c. 1. 13. 17. Qui verò volunt ex verbis potius, quam ex re hanc opinionem natam, satis ingeniosè videtur rem tractasse. Pin-ciet. l. 2. Enig. 21.

CAPUT XX.

Judæi abstinent à lepore.

Rhod. l. 14. c. 31. ex Jul. Cæs. l. 5. de bello Gall. scribit. Britanni leporem, gallinam & anserem gustare nefas esse putant: hæc tamen alunt, animi voluptatisq; causa. Vigenereus in com. in Cæsa, de bello gallico, hanc addit causam. Anglos abstinuisse ab esu galli gallinacei in honorem solis, quod ea avis maximam cum sole conjunctionem habeat: leporis in honorem terræ, quia maximè terrestre sit animal: anseris in honorem aquæ, quod sit volucris aquatica. Sed de Judæis res manifesta est. Nam Levit. e. 11. v. 6. scriptum est. Et lepus ruminat, sed bisulcus non est hic nobis immundus esto: quod reperitur Deut. c. 14. v. 7. Plutarch. convi. quæst. l. 4. quæst. 5. ridiculam adfert rationem, dicens: abstinere illos à lepore, quod abhorreant ab eo animali ut abominabili, & immundo. Nec injuria, inquit, Lamprias occurrens. Cæterum à lepore temperant: quod asini, quem maximam & occultam religionem colunt, quod eis aquæ fontem ostendat, sit hoc animal similem: lepus enim mirificam esse vide-

*Britanni à
lepore absta-
nuerunt.*

*Judæi non
vescuntur
lepore.*

III.

IV.

tur corporis mole & agilitate. Nam color, aures oculi supplices tristesq; mire asinum referunt ut nullum ne parvum quidem magna specie usq; adeo sit germanum. Nisi sane similitudines Ægyptiorum sectantur, celeritatemq; hujus animantis & sensuum excellentiam putant divinam. Oculus enim ejus est indefatigabilis, & ut patentibus dormiat oculis. Sed & auditus acrimoniâ præcellere videtur: quam Ægyptii admirantes, in sacris literis cum auditum significare volunt lepores pingunt. Ee quia gens Judaica sancta esse debuit, forsan & libido hujus animantis esum prohibuit propterea veneri fuit dicatus. Et priapum aurito parente, id est, lepore genitum fingunt Poëte. & Ovid. 5. Fastor. Floræ salaci caprearum potissimum, leporumque venatum tribuit. Palma: inter salacissima animalia numerat columbam, passerem leporem. Bodin. method. histor. c. 5. & l. 5. de repub. c. 1. atra bilis ac potissimum abradentis copiarum hanc adscribit, quæ quod spumosa sit, libidinem proritare soleat. Hinc etiam Venerem fingi spumâ maris natam. Atq; idem sensisse videtur Aristoteles in problem. ubi causas inquirat, cur qui atrabile laborant, cæteris sint salaciores? quod videre est in lepore, qui præ omnium animantium genere melancholico succo maximè abundat.

CAPUT XXI.

Lac.

CRassius lac canum, quam cæterorum animalium est, excepto scrofarum & leporis. Aristot. l. 6. de anim. c. 20. & 33. Cardan. in Hipp. de arte, aquis & locis l. 7. lect. 85. r. 4.

CAPUT XXII.

Coagulum.

ARistoteles l. 3. de part. anim. c. 15. reddens causam, propter quam lepus coagulum habeat, in hunc modum scribit. Lepori coagulū fit, quoniam herbam coaguli effectricem palcatur: talis enim humor lac in vetriculo infantum stringit. Mercur var. lectio.

lectio: l. 5. c. 12. Lepori coagulum optimum ad coagendum lac: quia lactuosus herbis vescitur, ut lactucâ sylvestri. Porta Phyllogno: l. 1. c. 7.

CAPUT XXIII.

Sanguis.

Cervorum perinde, ut leporum sanguis solet spissari, non coitu firmiore, ut cæterorum, sed fluido, quale lac est, quod sine coagulo sponte concrevit. Aristot: de anim. l. 3. c. 6. Estq; suavissimus ut vult Galen: l. 3. de alim: facul: ideoq; magno in pretio apud veteres habitus. Cum jecore elixatur quidem etiam indunt aliis visceribus. Rubeaq; in Paulum Aegin: de tuenda sanita. c. 85.

CAPUT XXIIII.

Cauda.

Caudam habet ad currendum incommodam: neque enim propter brevitatem idonea, quæ corpus regat, sed hoc utraq; facit aure. Xenoph. de venat.

CAPUT XXV.

Sexus.

ARchesilaus, cui subscribunt Philostratus, Plutarchus, Varro, utramq; vim lepori traditam, affirmant. Democritus, Pictor naturaliter per annos sexum mutare, ut hyenam putant, quibus accedunt Ælianus, Septim. Florens, Tertullianus, Langius etiam cervos vult naturam alterare. Aristoteles pernegat. quod & reliquorum animantium natura communis verum esse probat. cui etiam Nyphus & Bodinus subscribunt. Hoc tamē experiētiā teste constat, sæpius in Leporum genere, quam in ullis animalibus reperiri Hermaphroditos. Hinc Hebræi leporem fœminino tantū usurpant genere, quia putarunt illum sexū præpollere. Sed hermaphroditæ nō ea fecunditate, qua fœminæ. Mares autem ut multi falso putant, nunquā uterum gestant.

*Lepus atris
in q. sexus*

*Mutatio
sexus.
Negatur ut
trunq.*

*Hermaphro
diti plurimi
inter lepore
ros.*

*Planta mu-
tant sexum*

*De homini-
bus vero fal-
sum.*

Ut enim per naturam fieri non potest, ut foemina sine maris se-
mine concipiat, ita mas nunquam sine matrice. *Ælian: l. 13. c. 12.*
Plantas mutari nullum dubium est: ut populus, pinus, ocymum
triticeum, silymbrium. ervum: brassica, sorbi, & aliae plures. Sed
leporē mutare sexū omni caret ratione. Et quod magni autores
scribunt feminas in mares mutatas, fide quoque caret. Licet enim
quidam putent, nymphas in feminis cristis gallorum similes ad
ipsum uteri os carnosas nonnunquam augeri, ut alieni sexus
partem referant. Alii vero opinantur ad pudendi alas musculosa
carnem sic excrecere posse, ut si quocunque modo fricetur instar
colis erigatur: itaque propter hoc medici ex cogitarunt nympho-
tomiam. Non de sunt etiam qui dicant, hoc totum ex uteri pro-
lapseione fieri. Sed omnia hæc apparenter tantū, non vere contin-
gunt. Mutatio enim sexus absolute fieri non potest ex ordine na-
turae, praesertim viri in feminā nisi causa violenta & convulsione
precedente. Quomodo enim partes efformatae & colore cōsoli-
datae, recrudescere & trahi possunt. *Bonam: de alim: l. 5. c. 13.* In
quolibet animalium genere sexus est distinctus, semperque distin-
ctus manet, nec unum, & idem individuum modo mas est,
modo femina.

C A P U T XXVI.

Fœcunditas & lascivia.

Fœcunditas.

Lepus adeo πολύγονον τὸ ζῷον fœcundum animal, ut cum modo
peperit nunc prægnaus sit. *Xenoph. de venat:* Et dum
utero fert, superfætatur, aliumque fœtum nudum ventre gestat,
alium jam vestitū, alium in utero tantum inchoatum dum alios
jam editos educat. *Athen: l. 9. ex. 3. Herodo: Plutarch: de
non fœnerand: lepores ferunt parere simul, & lactare, & super
fætare. Quod autem Plin: l. 8. c. 55. scribit præter dalypodem
solum leporem superfætare, falsum est: constat enim equas &
mulieres quoque superfætare. Plin: l. 10. c. 63. Dalypodes
omni mense pariunt & superfætant sicut lepores, à partu enim
statim implentur. Ælian: l. 13. c. 12 scribit, se à viro perito &
mendatiis alieno, accepisse, in uno lepuseulos tres repertos
fuisse. Cardan: de varietate: l. 7. c. 31. scribit cuniculos ad
eo fœcundos esse, ut usque ad octonos in domo sua pepe-
rerint*

terint & educarint. Cuniculorum tanta est fecunditas, ut ex uno
 eōjugio intra verrentis anni curriculū septuagesima proles possit
 existere. Sphinx Philoso. cap. 9. Singulis mensibus generat, sed
 fœtus non edit universos: sed interpositis diebus, quot res tulerit
 peragunt partitionem. Habet fœmina lac priusquam parit,
 & a partu continuo repetit coitum, & lactens adhuc concipit fœ-
 tum. Aristoteles. l. 5. c. 9. de histor. anim. Oppian. l. 3. de venat.
 Universalis venationis ὁπώγων, id est, autumnitatem vocat leporē.
 Quemadmodum enim in anno autumnus omnis generis frugi-
 bus abundat; ita lepus inter feras, quo sensu ὁψοδαῖδαλῶ voca-
 tur apud Athenæum. Experti sunt fœcunditatem Hispani, quo-
 rum oppidum quoddā a leporibus subversum est, teste Varione
 quem adducit Plinius lib. 8. cap. 29. Experti Gymnesiarum in-
 sularum incolæ, de quarum legatione ad Augustum Imperator.
 qua auxilium militare contra lepores, à P. R. petivere. Strabo.
 lib. 3. Plin. lib. 8. cap. 35. Ab Herodoto lib. 3. additur causa fœ-
 cunditatis: quia omnium præda est, ferarum, avium, homi-
 num, ideo tantopere fœcundum esse, ac solum ex omnibus bru-
 tis animalibus super fœtare. Accedit quod quætimida sunt ani-
 mo, & esculenta, ea omnia fœcunda fecit natura, ne assiduo esu
 depereant. Camerar: subcit. oper. lib. 1. cap. 22. Plutarch. de
 non fœnerando. Aristoteles de genera: animal. lib. 4. cap. 5.
 Problem. 1. l. 10. Ad lasciviam illius animalis notandam facit,
 quod veteres Priapum lepore genitum fabulati sunt, qua de re
 sunt hi versus Afranii ex persona Priapi, quos citat Macrobi. lib.
 6. Satur. cap. 5.

*Incommoda
 fecunditas.*

*Causa fœ-
 cunditatis.*

Lascivia.

nam quod vulgo prædicant

Aurito me parente natum: non ita est.

Ubi Joan. Isaacus Pontanus in notis, quod inquit, aurito parēte,
 id est, lepore illum genitum divum prædicabant, nō puto teme-
 rarium. Petron. At illa gaudio exultans, vides, inquit, Chrysis
 mea vides, quod aliis leporem excitavi. Quid velit facile capi-
 tur, & rectè adaptatur illud Maronis.

Credula si fueris, alia tua gaudia carpent.

Et lepus hic aliis exagitatus erit.

Nec abludit, quod in Fastis l. 3. Ovid. ubi salacem Deam Florem
 vocat, & cur ei caprearum potissimū, leporumq; venatus cesserit,
 scribit.

Cur tibi pro Lybiciis clauduntur rete leaniis

lobelles caprea, sollicitusq; lepus.

Oppian. l. 3. venat. Nunquam respiciunt mariti petulcam salacitatem. Nunquam femina impudens obliviscitur libidinem, sed perficit quaecunque animus jubet, ne quidem in ipsis partus doloribus recusans venerem.

C A P U T XXVII.

Coitus.

Coitus.

QUæ retro urinam mittunt, averſa coeunt, ut leones, lynces lepores. Aristoteles de anim. l. 5. c. 2. l. 6. c. 33. retro enim iis genitale membrum à natura datum est.

C A P U T XXVIII.

Partus.

Partus.

LEpus uterum ferre potest quocunq; tempore & copiosos generat fatus, quos non universos simul edit, sed interpositis diebus: lacante partum habet, post partum statim coite & incipere potest. Nota quod catuli leporis non sunt cæci, ut ursæ. Hipp. de genera: anim. l. 6. c. 33. ex Aristotele.

C A P U T XXIX.

Apricatio.

Apricatio.

HYemè apricis locis cubilia informat; frigus enim declinat. *κρύει δὲ ἐν ἀπρίοις ἐλεῖ.* Ælian. l. 13. c. 13. propterea radiis solaribus se subicit: calorem enim vel maximè amat, & frigus quantum potest declinat. Ob id æstate alta & mōtosa loca, umbram quærens eligit. Et quia ut ab æstu vindicetur, & caloris propulset incommoda solet subramis Sonchi decumbere & sæpenumero stabulari. Hæc herba leporis palatium à nonnullis dicitur. Ruell. de stirp. l. 2. c. 36. ab Apulejo lactuca leporina. Procumbit si frigus fuerit in apricis, si æstus in umbrosis; si ver & autumnus in clemētioribus locis. Cum terra pullulat, rura magis quàm juga tenet Xenoph. de venat. Nivali tempore sunt leporibus cubilia melanchema quæ vocantur. Sunt autem cavitates, in quibus collique-

fact.

facta est nix ducta appellatione à nigredinis argumento. Quoniam operimento nivium agris albicantibus, ea portio plane nigrescat. Rhodig: antiq: lectio. l. 14. c. 29. Sed vivunt lepores in alpib⁹ quæ frigidissimæ: item in Lybia quæ calidissima. Bonam. de alim. l. 2. c. 30. D. Rhumelius in horto poetico Area. 2.

*Ut lepores sulcis umbrosa cubilia ponunt
Agrorum, rigidum cum ferit arva gelus.
At flavis surgit cum spicca messis apricis
Vivifero timidi vivere colle solant.
Sic in agris vivunt per multi tempore pacis
Quis Belli figunt tempore in urbe lares.*

CAPUT XXX.

Cubile.

Consuetam sedē omnibus locis præfert, & ex eo loco, in quo ortum accepit suum non facile discedit, neque non parum sæpè capitur, quod assuetū cubile relinquere non potest. Ælian. l. 13. cap. 13. Franz. de anim: f. 769. Dum pabula quærit semper eadem viâ exit & redit. Egre diens & ingrediens sua conturbat vestigia, ne à struentibus sibi insidias appareant. Ælian. l. 6. c. 27. Exultantes ad lunam lepores inter se collidunt, & vestigia longe dissipantes dirimunt. Xenoph. de venat.

Locus patrium amat.

CAPUT XXXI.

Procubitus.

Procumbit fœmine sub ilibus posito, cruribus anterioribus ut plurimum junctis atq; porrectis, mento prioribus pedib⁹ subnixo, auribus super utroq; humero demissis, post hinc molliora subter tegit. Xenoph. de venat.

Procumbit

CAPUT XXXII.

Victus.

Vivit solus lepus ex omnibus animalibus, quæ fissos pedes habent, tantum gramine & herbis. Gesn. de anim. per diem subsistit, noctu egreditur ad pastum: & pabulum longiusq; inquit, sive q̃ peregrini cibi desiderio teneretur; sive ut se exerceat, & pedum celeritatem vel noctu firmet, Ælian. lib. 13. cap. 13.

Herbis tantum pascitur.

Præreliquis autem herbis delectatur trifolio, malva, rapis, brassica. Sonchus autem à quibusdam leporis palatium dicitur: quod hoc animal, ut ab æstu vindicetur, & caloris propulset incommoda, soleat sub ramis ejus decumbere & sæpenumero stabulari. Et hinc forsitan lactuca leporaria ab Apulejo nominatur. Ruell. l. 2. cap. 123. Est & herba species lagopus dicta, quæ gerit spicas molles, lanuginosas leporis pedibus similes: huic à similitudine sic dicta. λαγὼς enim lepus, πὺς pes est. Dodon: in histor: frum. cap. 95. nascitur in segetibus ubique. Differt à Caryophyllata contra quam Matthiol. Sylvaticus sensit. Utrum Geum. à Plin. l. 26. c. 7. descriptum, sit, dubitatur. Febricitantibus eum aqua datur: alligatur contra inguinum inflammationem. Dioscor. l. 4. cap. 17. Cæsalp. de plantis l. 6. c. 19. Radix in usu est contra pestilentes morbos, & pectoris mala: hinc Germani ipsam Benedicti Wurzel nominant: quod inter alias herbas benedicti & divini effectus sit. Multi ob odoris suavitatem & aromaticam facultatem charyophyllatam appellant. Humelp. in Apul. c. 61. Apul. c. 113. autor est, si dormienti supponatur, ut non sciat, pellerere febrem. Hippoc. lagopyron nominat, quasi leporis triticum alii cuminū leporis: Galen. leporariam. Ruell. l. 3. c. 85. Fuchs. c. 189. H. Bock p. 1 c. 88. M. Virgil. in Dioscor. l. 4. c. 19. Grolla. Batb. l. 4. c. 627. Matthiol. in Diosc. l. 4. c. 7. Cæsal. de plan. l. 6. c. 19. Porta Phytog. l. 1. c. 13. Hoc tamen testari possum, leporem D. Præfetti Rockenbachii ejus mentio inf. c. 38. sit, etiam de cibis ab igne coctis & mensæ illatis portionem sumpsisse. Ita instituto quodā natura interdum mutatur, & vim sibi inferri patitur.

CAPUT XXXIII.

Ruminatio.

An ruminet
lepus.

A Nimalia quæ habent unum ventrem, ac utrinque dentes minimè ruminant: in Levitico tamen ruminare leporem & cuniculum, scriptum est. Quare præstabit animalia ruminantia cuncta statuere, quæ coagulū, dum lactant, habent. Cur vero lepus & cuniculus ruminent: & unum solū ventrē habeant, opinatur Mercur. var. lect. l. 5. c. 15. rationē esse, quoniam cum parva sint animalia, plures ventres habere non potuerunt. Quia vero vētrem nequaquā crassum, vel tenuem & pinguedinis expertem habēt,

habēt, ideo cibum alioqui mollem nō facilē sustinent, præsertim quando multus sumitur, nec dentibus benē præparatur, sed statim ob timorē deglutitur: ob q̄ ventriculus oneratus, cibum illum remittit in os: ubi rursus catenus præparatur, quatenus à vetriculo

LÆGOPVS

facilē cōfici queat. Imo ut in dissectionib. videmus, cum natura lepori & cuniculo ventriculū gracilē, ac tenuissimis membraniscuteq; rectū dedisset, neq; quatuor ventres dare potuisset, ut reliqua ratione hæc cōpensaret, p̄ter ruminatiōē duo fecit: primo
inte-

intestina gracilia iis pro ventriculo uno paravit: de inde cæcum
intestinum quod in aliis parvum effecerat, in his amplissimum
atq; capacissimum omnium effecit, quo esset tanquã postremus
quidem ventriculus, ubi abolveretur chylus, siquidem hujus-
modi intestinum semper materiã chyliolã plenum invenitur.

C A P U T X X X I V.

Ætatis inditium.

Ætas.

A N N O S indicant foramina quædam: nam quot sunt illis
corporis cavernæ ad excrementa exoneranda, totidem an-
nos ætatis agit, ut scribit Archelaus, Varro l. 3. c. 12. Plin:
l. 8. c. 55. Sed hoc veritatis limites excedere videtur. Comes
enim Natal. de venat. l. 2. ————— *decemq;*

Annorum spatii conclusa est limite vita.

C A P U T X X X V.

Hostes.

Hostes Varii.

H A B E T lepus hostes varios, venatores, vulpes, canes, corvos,
aquilas, vultures. Ælian. l. 13. c. 11. Neque à venaticis modo
insidiis timet lepus, verum etiam vulpium incursiones perhor-
rescit, nec minus avium impetus extimescit, in primis quidem
corvorum & aquilarum voces multo maximè metuit, atq; hor-
ret. Et sane quidẽ cū his avibus nullã pace jungitur sed sese ab-
strudit in dumeta, in aliave fruteta aut cespites aut cum necessi-
tate urgetur, in quod vis aliud latibulũ se occultat. Comes Natal:
dicto loco: *Retibus & canibus leporem timidissima turba,*

Capta perit, venantur aves.

Virgil. l. 9. Æneid.

Aquila,

*Qualis ubi aut leporem aut candenti corpore cygnum
Sustulit alta petens, pedibus Jovis armiger uncis.*

Xenoph: Pæd. Cyri. l. 2. Eunti adversus Armeniam in primo agro
exurgi lepus, aquila autem volans dextra leporẽ despiciens fu-
gientẽ & irruit & percussit illum, extulitq; correptum, eoq; ab-
lato in collum proximum pro libidine utebatur præda. Idem de
venat. Ab aquilis quoties edita & aperta loca superavit, quantif-
per anniculi sunt, rapiuntur. nam majores in cursu canum vi au-
fertur. Lepores interdum à vulpibus nõ tantũ cursu, sed etiam
magis arte comprehenduntur: captiosẽ enim circumvenire & in-
ducere vulpes ppẽ novit. Æliã. l. 13. c. 11. Hom. Iliad. 5. *illa*

Vulpes,

*Ille sc. aquila, etiam sublimè volans cælòq, propinquans,
Velocem pedibus leporem videt eminus, atque
Arripit.*

Quin etiam in littore Siculo cum lepus canum venaticorum vim
evalisset, à cane marino captus est. Est enim maris voracissima
belua: ex quo illud Marialis.

Canis Ma-
rinus

In me omnis terraq, auiumq, marisq, rapina est,

Forſitan ex cæli, ſi canis aſtra tenet.

Ex Anthologiæ. l. i. εἰ ζωα. Γερμανικῷ Καίσαρι Θ.

Οὐρ Θ' ἐξ ὑπ' αἰθ' οὐρα γὰρ πέσεν ἐς πότε βένθ Θ'

ἐκ περφυγῆν μεμαῶς τρηχὺν ὁδόν τ' αὖτις.

Α' π' ἔδ' ὡς ἤλυξε κακὸν μῦθον. αὐτὸς γὰρ μιν.

εἰνάλι Θ' μάρψας πνεύματ' ὡρ φάνισεν.

ἐκ πυρὸς, ὡς αἶν Θ' πέσες ἐς φλόγας: ἡράσε δαίμων

κὴν αἰὲ κὴν χέρσῳ θρέψε κύνας βορῶν.

D. Conradus Rumelius ita vertit.

Monte lepius summo cecidit mare quando profundum

Effugisse putans dente secante canem.

Sed non effugit fucum dirum, atq, subinde

Agnoris hunc rapuit vento agitante canis.

Ex igne (ut verbum) cecidisti inflammæ, demon

Te feci proinde rure cani esse cibum.

τὸ αὐτῷ.

ἐκ κυνὸς εἴλε κύων με. τί τὸ ξένον εἰς ἐμὲ θῆρες.

ὕπερ οἱ καὶ περὶ θῆμον ἔχουσιν ἕνα.

αἰθέρα λοιπὸν ἔχοιτε λόγοι βαπτόν. ἀλλὰ φοβέσθαι

οὐρανε καὶ σὺ φέρεῖς ἀστέροισιν κύνα.

Doct. Rumel ita vertit.

A cane me rapuit canis, ecquid barbarum? ut in me

Rure fera, atque fretis unum habeant animum.

Eiber est reliquis lepori alienus, ab hocque pavesco.

Nam quoque cæli fers Astriferum ipse canem.

Tiberii tale est.

Δίκτυον ἐκ θρώσκοντα πολὺ πλοῦτον ἀρὲ λαβὼν

σεύε κύων θερμοῖς ἔχουσιν ὠκυπόδιν.

Τρηχὺν ὁδὸν ἐκνέουσας τ' αὖτις πάγον, ἐς βαθὺ πόντον

ἔλατ' αἰλίσκον κύμα π' ὄρεα κίβδιν.

εἰνάλι. τὸν δ' αἰψὰ κύνων βρυχηδὸν ὁδῶσι.
 μάρψι. κασιτλήμων ἡ δ' αἰψὸν φειλόμεν.

Georg Mundius ita vertit.

*Sollicitum leporem effugientem veria neper
 Invasit pernix adpetitque canis.*

Montibus ast lictis petiit miser ille salutem.

Et se in littoreas precipitavit aquas:

Quem timidum aditum cepit canis ecce marinus:

Sic miser bonis canibus fit tamen ille cibus.

Viverra.

Bodin. thea: nat. l. 3. Viverra ex mustelarum genere ad decipiendum leporem ludit tam diu cum ipso, donec collo eum deprehendat, & interficiat: nec dimittit etiam currentem, donec deficiat, postea vorat ipsum. Geln. de animal.

C A P U T XXXVII.

A quibus timeatur.

Leo non invadit leporem ut docet Martialis. l. 1. E. 23.

Si vitare canum morsus, lepus improbe, queris:

Ad quem confugas, ora leonis habes.

Epig. 52. *Non potes hoc tenuis praeda sub hoste mori.*

Eodem. *Intra ampla licet torvi lepus ora leonis.*

Esse tamen vacuo se leo dente putat.

Epig. 61. *Quid nunc sava fugis placidi lepus ora leonis?*

Frangere tam parvas non didicere feras.

Cervus etiam timidissimus non audet, cum lepore congregi, ut Opian. de venat: l. 2. οὐδ' αὐτῆς δειλῶς λασιό κνήμοισι λαγῶσι. Neque cum ipsis timidis & crura hirsutis leporibus.

C A P U T XXXVII.

Venatio & Captura.

Lepus capitur aut δρομῶδὸς ἢ δρομαῖ in cursu: aut εὐναῖ in lustro sive cubili circumventus im εἰς γερὺν καὶ εὐναῖ. H. Junius de animal: Facilius ascendit montem quam descendit propter posteriores pedes longiores. Ideoq. difficilior capitur contra montem quam contra vallem. Mane venatio instituenda, antequam vestigia evanescant. Virgil. 3. Geor.

Etia.

Ei canibus leporeto, canibus venabere damas.

Qui in planitie & arbuſtis hæreat facile capiuntur: non ſolum enim propter pinguedinem ad currendũ inepti, ſed quia in um- broſis locis habitant à clarâ diei luce excæcantur. Geſn. de anim. Moris veteribus fuit, ut tenellos lepores ſtudioſi venatores di- mitterent, deæ captantes gratiam. Quod ſuperſtitionis eſſe, ne- mo addubitarit. Sicut & illud, ſi fecam ſe in flumen præcipita- re animadvertiſſent, ne legis prævaricatores fierent, univerſam ſolvere venationem conſueviſſe. Locum vero in quo lepores ve- narentur λαγωβολειον Græci vocant. Rhodig: antiq; teſt. l. 14. c. 31. Indi hoc modo venantur. Canibus ad venationem non e- gent, ſed captes aquilarum, corvorum & milvorum pullos alūt, & ad venatum inſtituant: nempe leporem manuſectum & vul- pem cicurem carne appenſa ad curſum dimittūt: & mox immit- tunt aves carnem eis quam appetunt ademturas. Illæ igitur quanta poſſunt celeritate & impetu vel hanc vel illum conſecu- tæ, carnem ſui laboris præmium & eſcam deſideratam ſibi auſe- runt. Sic inſtitutas ad prædam aves, deinceps in montanos le- pores & vulpes feras emittunt: quos illæ itidem ſpe ſolitæ eſcæ perſequuntur, & mox captos dominis adferunt, ut prodit Cteſias, loco autem carnis prius appenſæ viſcera captorum eis in cibum permittuntur. Hinc aquila à Plinio l. 10. c. 3. leporaria quam Ariſtoteles λαγωφόνον appellat nominatur. Joſeph. Scaliger in Cirni ad illa verba: in terris Halæætus ales ut eſſet, ait, plerique ex nobilitate Gallica etiam falcones ad leporis capturam inſti- tuunt. Quod ſane genus aucupii mihi videtur veteribus ſatis le- viter notũ, hodie vero apud noſtram nobilitatem ad ſummũ gra- dum perfectionis perveniſſe. Addit deinde teſtimon: Ariſtotelis ex hiſtor. anim: quo tanquam novum id in Barbaris ipſe miratur. Eſt autem hæc venatio jucunda. eſt enim adeo gratioſum animal lepus, ut nemo ſit, quiſi eum videat, dum veſtigatur, dum inve- nitur, dum eurrit, dum capitur, quicquid amarit, non oblivifca- tur Xenoph: de venat: Hinc lepor non ſolum pro voluptatibus ac delitiis, ſed etiam ꝑ liberalibus artibus, & ſermonis ſeu oratio- nis puritate & elegantia à Lucretio ponitur. Catullus ſuum libellum lepidum, id eſt, expolitum & cultum vo- cat. Giſan: in Lucretium.

*Indorum Ve-
natio.*

*Jucunditas
huius Ven-
tationis.*

L A G O G R A P H I A

C A P U T XXXVIII,

Fuga & cursus,

*Fugatio
& cursus.*

*Vulpium in
capiendis le-
poribus cal-
liditas.*

Lepus cursu, cuniculi saltu fugam accelerant Carda: de harin. l. 7. c. 31. Lepus intelligens se ad necem peti, perniciosissimo cursu fugit, adeo ut non raro deficiat, medioq; in cursu exanimetur. Freig: Phys. l. 34. Et propter metum se ipsum conjicit in periculum. Inveni enim ubi agitantur venatori faciunt indicium niduli sui, & sicut sorax, suo inditio se produnt. Flumina tranant, viam faciunt, modo cavernas subeunt ac penetrant. Xenoph. de venat: Quod si canes praesenserint, sistunt pedem, & residentes seipsum erigunt, & canum, sicubi prope est, clamorem strepitumq; captant & unde audierint avertuntur. Idem. De monte descendens non aequaliter continuat cursum, sed oblique circuit montem. Franz. de anim: cap. 19. Cursus variè moderatur. Quando insequentes longo reliquit intervallo, in tumulum aliquem ascendit: & in posteriores pedes se erigit, tanquam ex specula insectantium certamen prospecturus. Aelian. l. 13. c. 14. Lepores interdum à vulpibus non tantum cursu, sed etiam magis arte comprehenduntur. Captiosè enim circumvenire & inducere vulpes probè novit. Cum igitur noctu in leporis vestigium inciderit, & sensum ex eo perceperit, tacita animam continens, spiritumque comprimens, sensim & pedetentim usque eo vestigiis leporis insistit, quo ad in ipso cubili eum deprehendens, tanquã de insidiis securum animi, & insperantem aggreditur. At enim non hic dissoluto & ignaviter remisso animo, sed suspento & sollicito somnum caput; & simul ac primum vulpem adventantè sensu comprehenderit, de cubili exilit, properans fugam capere, & cursum ad summam celeritatè facit: vulpes item vestigiis eum insequens ingreditur currere. Verum longam viam ubi hic confecerit, ut qui jam longinquo abscessu contra vulpem superior factus sit sub dumeta, aliave fruteta densiora subiens, ex longo cursu libenti animo se quieti daret vulpes è vestigio insequens ei non concedit ex fuga ut consistat, & laboris quietè habeat, sed ad alterum cursum excitat ex quiete ipsum & agitat. Postea vero incitato cursu is per multum viæ procedens itinera non minora, quàm prius fugerit rursus vehementer quietè capere:

capere cupit: illa vero frutetum, quo se is conjecerit, urget, idq; concutiens, ab assiduo cursu non sinit conquiescere, itaq; is iterum excurrit, illa quoq; non se ad insequendum tardans, currere insistit. Cum autem cōtinentur ex alio alius cursus hunc vigiliis, diu multumq; fatigatum exceperit, currendo fessus & laboribus succumbit, & longius procedere desistit: ipsa vero cōsecuta eum ipsum non sane cursu, sed longinquitate temporis & captiolâ in vestigatione comprehendit. *Ælian. l. 13. c. 11.*

C A P U T X X X I X.

Vestigia.

Leporis vestigia multum hyeme procedunt, quia longæ sunt *Vestigia.* noctes: parum autem æstate, quia è contrario sunt breves. Nec vero subolent hyeme, cum primum calorem suâ vi contrahens, geluq; claudens in se contineat: & cum hoc fuerit torpescantibus naribus canes sentire non possunt, priusquâ sol diesve procedens omnia resolvat. tunc & canes odorant & ipsa dum percurruatur vestigia redolent. Ea vero delet & ros multus superincumbens. Imbres etiam qui per anni tempora gignuntur, odorem ab humo rapiētes, olfactum donec exicceretur difficilem reddunt. Sed australis tempestas deterior est: nam humectans diffundit: septentrionalis vero si serena fuerit contrahit & servat. At vero Pluvia & rores innudât. Luna etiam halitum extenuat & si plenilunium fuerit, & vestigia tunc quidem incertissima sunt. Nam exultantes ad Lunam lepores inter se colludunt, & ea longissimè dissipantes dirimunt: sed perturbatissima fiunt, cum ea vulpes antea pertransierint. Ver propter anni temperiem valde clara præbet vestigia: quanquam terra sicubi floret canibus nocet, dum in unum spirantes confundit odores: sed exilia æstate sunt & ambigua. Nam terra fervens abolet quicquid halitus habens. Est enim tenuis & canes tunc minus odorant, quia resoluta sunt corpora. Verum autumnopura sunt vestigia. Quæcunq; enim terra producit, & domestica jam reposita sunt, & agrestia situ labefactata, ut fructum odores nō superent quibus occupentur. Et hyeme & æstate & autumnopura

recta sunt plurimum vestigia. vere autem confusa. Nam fera hæc sociabilis est, cum alias semper, tum hoc tempore, ut propterea simul errantes hoc necessario faciat. Subolēt autem vestigia cubilium diutius quam pedum: illa enim occupat lepus hæc eeleriter obambulat. Itaq; illis refertur humus, his vero imbuitur. Sylvestra autem loca redolent magis, quam nda. Siquidem modo percurrentes lepus, modo procumbens, multa contingit.

CAPUT XL.

Timidi & pavidī lepores.

Timiditas.

Quamvis omnia animalia habent, quod timeant. Nam leo ut de reliquis in præsentia taceam rotarum orbes circumrotatos, currus inanes, galli cantum, & ignes timet. Plin: l. 8. c. 16. l. 10. c. 21. Ælian: l. 5. c. 50. tamen præ reliquis timidissimus lepus temereque terretur & paveleat, ut scribit Pollux, l. 5. propterea rectè *ῥώκος* appellatur: *ῥώκος* enim formidare est. Addit Nazianzenus in distichis etiā frondinum strepitu terri. Hinc Theo: Idil. 1. *καὶ ῥώκος βάλλει, καὶ Ἰνεία τ' αἰνὰ δῖοναι*

Et timidos figit lepores, nec parcere novit.

Horat. l. Epod. Od. 2. *Pavidūq; leporem.*

Causa.

Vox acuta.

Quare Ælianus l. 7. c. 19 lepores ob pavorem Græcos poetas à pavendo *ῥώκος* appellasse scribit. Galen. de usu part l. 1. c. 2 cervo & lepori timida enim sunt animalia, velox quidem corpus, sed nudum & inerme datum; de anatomi: vivorum addit causam: Animalia plura habent nimiam quantitatem cordis in comparisonem sui corporis, & sunt cum hoc pavida plurimum & timida, ut lepores & cervi. Habent etiam vocem acutam, nam ut fortis vocem edunt gravem, ut leo taurus, canis: ita timida ut cervus, lepus acutam. Bodin: metho. histo: c. 5. refert causam in sanguinis tenuitatem. Ita enim scribit. Australes tenui sunt sanguine ut lepores, cervi, unde fit ut timidiores sint ac imbecilliores. Alii in caloris parvitatem, quod parvus sit & extraferatur pars plurima ab eo ad membra vivificanda, sensificanda & movenda: quare non calefacit ipsum integrum, sed relinquitur frigidum & vacuum, inde angust' & parvus animus. Formidinis ergo tropidiq; pavoris hieroglyphicū lepus: timidissimi enim

enim ingenii. Hinc Cornificii Poëæ opprobrium infugientes milites, quos galeatos lepores vocat.

CAPUT XLI.

Solitudo.

Non solum frequentata loca ab hominibus & bestiis fugiunt lepores, sed etiam solitaria ubi raro vestigium hominis pede impressum, inhabitant. Hinc lustra illorum à Græcis dicuntur, ἰαμνοὶ σιωπεφεῖς, id est, obductoria, densioraq; arbusta: vel ἰαμφοῖλαφεῖς, id est, contra copiosa: Ροχμί βαθεῖς, id est, scissura profunda. Rhodig: l. 14. c. 29. Nunquam plures in eodem cubili versantur, & qui maximè vicini sunt, unius jugeri intervallo secubant. Hinc non imperitè hominem solitarium per leporem quidam describunt.

Solitudo.

CAPUT XLII.

Agilitas seu velocitas.

Agilem leporem esse res illa indicat, quod ociose de ambulando lascivit: gradientem nec vidit quisquam, nec videbit, quia posterioribus pedibus priores transit exterius, quem in modum etiam currit. Xenoph. de venat: Nec alio modo quam fuga se rutiari potest. Matthiol. in Diosco. l. 3. c. 18. omnia enim levitati apta, caput agile, rotundum, longitudine idonea, aures sublimes, quæ regunt currentem, corpus non magnum, pilos habet avium plumas molitia imitantes. Franz: de anim: c. 19. Vulpes tamè celeritati ipsius opponit dolum, quia in medio cursu fingit se desistere, & quiescit etiam parumper, sed mox nihil tale timentem acius insecratur, usq; ad ipsum cubile. Ratio ab Isiod: l. 11. affertur. Omne animal velox est timidum & imbecille, nullum, habens armorum genus nisi membrorum levitatem. B. Pontan: de prop: anim: l. 18. c. 66. Data igitur lepori membrorum levitas, & cursus agilitas contra canes & alias bestias ipsum insequentes. Elian: l. 13 c. 4. addit gradus. Campestris celeriore & concitatore cursu, quam montanus viam conficit, ppter corporis exiguitatē. Cū enim gracili habitu sit, ipsū levitate & celeritate prestare proximū vero est. Qui in dumeti segnes. Xenoph. de venat:

Agilis

Causa

Gradus & locustatio.

venat: omnium tardissimi palustres. Interruptam etiam velocitatem auget, quod pedes ipsius sunt pilosi, ne lædantur inter currendum. Juvenes primo cursu velocissimi feruntur: deinceps non ita: agiles enim sunt sed imbecilles. Xenoph. de venâ:

CAPUT XLIII.

Astutia, Prudentia.

Astutia.

Prudentia.

ET si nihil vel parum in lepore sit, quod alicujus insignis virtutis commendationem mereatur, quædam tamen notanda reperiuntur. Nam Aristoteles de anim: l. 1. c. 1. ubi de differentia morum loquitur, aliæ bestię ingeniosę & timide, ut cervi, lepores & cuniculi: quod & Porta Phytog: l. 7. c. 1. probat: imprimis vero Salomon Proverb. c. 30. v. 24. Prudentiæ etiam semina habere videtur. Plutarch. de anim: Comp. scribit. Lepores in cubile regressi lepusculos suos alium alio deportant & abscondunt, ut intervallum sæpe inter eos jugeri sit: ne si interveniat homo, vel canis, in periculum universi vocentur: & a rapinis tutiores sint Ælian. l. 13. c. 11. Per hyemem ponit cubile suum in sulcis agrorum, sed circa appropinquantem messem abdit se in vineis, post messem ubi uvæ incipiunt maturescere, iterum discedit ex vineis. Discursu quoq; multiplici compluribus locis vestigia premunt, denique saltu ingenti reducunt se à vestigiis, atq; ita cubant. Fugit loca frequentata, & libentius degit in solitudine. Quod prudentiæ potius, quam timiditatis signum: quia enim inermis, loco sibi cavet. Non transit etiam per spinas, quibus capilli possint adherere & suo odore canibus vestigia relinquere. Inter venandum flexuoso cursu utitur, ut decipiat canes. Franz: de anim: c. 19. Descendens de monte non æqualiter continuat cursum, sed obliquè circuit montem. Facilius enim ascendit, quam descendit propter posteriores pedes longiores. Hinc rectè callidam leporem apud Marti-
alem legimus.

C A P U T X L I V.

Mansuescit.

Cardan: l. 10. de subtil: scribit: Quadrupedia minus cicurari, imprimis vero lepores ob timiditatem. non enim possunt amare, quos vitæ suæ insidiari noverunt. Et Grapal: l. c. 7. inter semifera animalia numerantur lepores: quæ nec placida nec fera sunt, sed mediæ inter utraq; naturæ. Non enim feritatem habent, & ideo feræ dici nō possunt: neq; mansuescunt unquā: quo fit ut nec placidi, nec cicures habeantur. Scaliger E. 224. negat. Homini enim magis sunt sunt affinia, quam quæ aëris liberiorum usum sibi vendicant. Obediunt etiam magis quæ sunt in vinculis, quam avium genera: ne gallinæ quidem, nam ad pascuum veniunt, ad hominem vacuum non accedunt. Itaq; cum quadrupedū longe majore numero usus est homini & illæ illi obedientia commodiores. Quæ vero à feris cicurantur minore negotio & mansuescunt, & parent imperio quadrupedes, quam aves. Sup: de vena: ostensum est ex Ælian: l. 2. c. 26. Indos leporibus mansueris alios capere. Et Scalig: addit historias In avi materni Paridis arce Lodroni cum essemus, pueri leporem aluim⁹, qui adultus cum canibus leporariis, etiam interdum à recentiori cruento ore venatione liberè & secure lustrabat. Alium lepore domesticū in arce Montispestati memini posterioribus pedibus, ter, quater supplodentem: quo quasi se acuerret, belli cientem simulacra & ultro canes provocare E. 224. Cardan: de varietate: l. 7. c. 31. scribit. Non solum quadrupedia, sed & cetera animalia, consuetudine mores imbuunt, adeo, ut cuniculum viderim in domo Zapede patritii Hispani, qui canes ultro morsu appetebat, eo deductus longa consuetudine, quod canem domesticum assuetus esset imperare. Et ante paucos annos D. Præfect⁹ Altdorfinus Rockenbachius aluit leporem domesticū qui non solū accedebat domesticos quosvis, lustrabat cū canibus, sed etiā de fenestra prospiciebat, mensæ cū reliquis convivis assidebat objecta ut canis esitabat. Et quod risu dignū & admiratione quia assuetus erat urinā reddere in vasculū quoddam parvum ex stāno albo, & casu quodā in consueto loco nō reperiebat: ascendit mensā & in salinum exonerat vesicam. Claris: D. Rumelius

Non mansuescere;

Affirmantur mansuescere;

Historia;

Neagoræ aluit leporem mansuetum mensæ assidentem, & omnia ciborum genera affectantem, applausuq; pedum victum coscentem. Torque quoq; fuit indutus circa collū campanulis ornata, quorum tinnitu canes etiam majores fugabat. Ego quoque habui cuniculum à quodam cive donatum, qui viso cane etiam supplodebat pedibus: & ita cicur erat ut non solum inter duos catellos & felem sine metu versaretur: sed etiam patiebatur se attrectari à filiabus & domesticis, eibum etiam è manibus capiebat. Sed periit mihi nescio quo casu.

CAPUT XLV.

Iracundia.

Ira.

PLus caloris in lepore, quia plus sanguinis & spirituum quam in crabrone, huic tamen promptior majorq; ira. Quin idem lepus ariete calidior, & minimè irascitur. Omnino à siccitate, non à calore iracundia. Scaliger E. 274.

CAPUT XLVI.

Ventorum rationem novit.

*Tempestates
observat.*

Rationem tum ventorum, tum temporum plane scit lepus, animal callidius quam blandius. Temporum enim commutationes nares indicant *Ælian*: l. 13. c. 13. Hinc lepores multi iisdem in locis conspecti bonam aëris temperiem significant. *Ælia*: l. 7. c. 8. Hyeme apricis locis cubilia idcirco informat, atq; imprimit, quod applicationem vehementer appetit, frigus hostilem in modum declinat: æstate vero altioris sedis studio captus ad aquilonem cubitat.

CAPUT XLVII.

Lepus animal infaustum.

Augurium.

Non solum lepores, sed & lupi, vulpes, leones, capræ, juvenes asini, arietes, mustelæ, mures movent auspicia. Luporū adeo in auspiciis in urbe Roma aspectus, ut semper urbis solemni lustrari

stratione expiaretur. Peucer. de auguriis. Quia autem lepus
timidissimum animal, ideo occursum ejus ominosum augures
putant; improperum & inauspicatum: quemadmodum & vulpes
facta, & canis pragnans Alexand. ab Alexandro l. 5. c. 13. Quod
quidem non nostri tantum temporis vulgus credit, sed veteribus
etiam persuasum fuisse testatur senariolus, qui recitatur à Pierio
ex Astram psycho in Oneirocritico. Φανείς ὁ λαγὼς δὲ δυσυχὴς ποιεῖ
τρίβας. Intellige per somnum apparens lepus in auspicatum dar
iter oblatus lepus. Ad quæ verba Joh. Meursius Suid. Φανείς ὁ λα
γὼς. Artemido: l. 4. 58. τὰ δειλὰ καὶ ἀνελένθησε, δειλὸς ἢ δραπ
τὸς παρὶς ὧσιν ὡς ἐλαφὼς, λαγὼς, κύων. Aliter Achmes c. 278. Hæ
tenus Meursius. W. Franzius de animal. c. 19. addit rationem:
quia loca ut plurimum sunt desertæ & latronibus commoda.
Cum enim sit formidolosissimum animal omnium, non facilè
in obviis à celebribus locis quiescit. Esse autem infelix animal
vel prodigium Xerxi factum ostendit: nam equa leporem enixa
est. Herod: l. 7. subjicit: quod facile erat conjectandum, fore ut
exercitum adversus Græciam cum magno strepitu & ambitiosis
simè duceret, rursusq; pro se ipse solus ad eundem locum fuga
recurreret, Imo Alexan: ab Al. l. 2. c. 31. scribit: cruenta bella stra
gesq; & memorandū illud excidiū, quæ postea precipitantibus
facis secuta sunt, præmonstravit. Sicut etiam omnia de leporibus
insomnia mala & infelicia. Ut enim leo animi fortitudinē & ro
bur significat. l. 1. c. 9. Lepus q̃ habet crura posteriora longiora
significat cursorem aut fugam meditantem. Forma enim prin
cipium operationis. l. 1. c. 33. Omnia infesta significat & mortē
l. 1. c. 38. Apomas: de insomn: signif: c. 278. Lepores ad earum
mulierū personas refert, quæ fucaram & asciticlam venustatē ad
fectant. Si quis invenisse lepore visus sibi fuerit hujusmodi mu
lierem inveniet, ac si quidem visus sibi fuerit ejus pellē sustulisse,
divitias ex ea lucrabitur. Si assata carne leporina vesci visus sibi
fuerit & opes ab ea consequetur & in morbum incidet. Si leporem
sibi visus fuerit persequi, ejusmodi mulierem amabit, eamque
sectabitur. Si visus sibi fuerit in persequendo conjecisse virgam
vel aliquid aliud: si quidem leporem attingit, ea que petitus est:
desiderio votoque suo satis faciet. Sin autem ad iracundiam
& acerbitem mulier hominem irritando provocabit. Arre
mido

*Insomnia
de leporibus
infesta.*

mido: de som. interpret. l. 4. c. 58. Timida & fugacia animalia & illiberalia, timidos & fugitivos nobis exhibent: velut cervus, lepus, canis. Et i. Regionis animantia & vernacula animalia significant prope habitantes & prope fores, ut hirundo & lepus. Hæc vero & fugitivos domum redire significant natura liberos existentes. Lepus timorē & molliem significat Carda. de som. l. 1. c. 29. & c. 33. dicit significare cursorem aut fugam meditantē. c. 38. lepus omnia infesta & mortem etiam significat. c. 40. Pili asini labores, leporis mortem brevi & crudelem significat: parum enim vivit & a canibus vivus lacerari solet. l. 3. c. 13. Lepus canem persequens mutationem in deterius significat.

CAPUT XLVIII.

Superstitiosa.

Superstitio

100

MOs fuit veteribus, ut tenellos lepores dimitterent, De æ captantes gratiam. Deinde si feram se in flumen precipitare animadvertissent venationem interrompebant, Rhodig. l. 14. c. 31. Græci amoribus sacrum fabulantur leporem: quia λαγώς dicatur ἀπὸ τῆς λαΐης. Erotas vero à verbo ὀργῆν utroq; visum significante. Rhod. l. 14. c. 30. Huc referri posse videntur, illa Constā: Africani & Joh. Bapt. Portæ. Constan; l. de anim; ad Octav. c. 3. scribit. Candela ex adipe leporinā in medio fœminarum posita, incipere eas esse hilares. Port. l. 20. c. 8. Mag. natur. sic habet. Ut nil relinquam, quod à circulatoribus, & necromanticis simulatur; Apponunt lucernam characteribus inscriptā, leporino adipe plenam & quibusdā obmurmuratis verbis eam incendunt, & medio mulierum ardet, constringit omnes, ut abjectis vestib. omnia viris spontē ostendant, quæ operta tegunt, vident, nec saltare desierint, usq; donec ardeat lucerna, quod mihi à fide dignis narratum fuit. Consideravi non nisi à leporino adipe effectus posse provenire, cujus fortasse vis letalis quadam cerebrum penetrans ad ejusmodi dementiā concitat. Simile à Massageris fieri narratur ab Homero, esse arbores, quarum fructus si in ignem projiciatur, omnes qui igni proximiores fuerint, ebrios & stolidos evadere: nam illico, è sedibus insiliunt, & choreis & saltationib. indulgent.

CAPUT XLIX.

Miracula seu portenta,

SI, quod Cardan. in Hipp. de aër: atque & locis scripserit lectu: 101. t. 9. verum est, lepores in Ægypto è terrâ nasci inter miracula ponendum puto. Inter prodigia quoque referri potest, quod supra annotavimus: equum in exercitu Xerxis leporem peperisse. Pro miraculo habeo, si verum est, leporem locutum. M. Piccartus D. 3. historicopol. c. 4. Zonaras t. 1. in Sicilia, bovem locutum: alium in Latio Annibalis bello pendente. Q. Fal. Max. & M. Marcello Coss. recolit Livius D. 3. l. 4. & ex illo August. de civita: Dei l. 3. c. 31. In sacris etiam. Num. c. 23. v. 30. Asina Baleami locuta est. Plin. l. 10. c. 21. Invenitur in anal. in Ariminense agro. M. Lepido & Q. Catulo Coss. in villa Galerii locutum gallum gallinaceum. Plin. l. 17. c. 25 & Alexan. in Epist. ad Aristotelem etiam arbores locutas scribunt. Videbis inquit Rex quicumque eas duas solis & lunæ arbores Indicè & Græcè loquentes. Habes fabulam lector, nunc assem para.

Loquitur lepus.

Et alia animalia complura.

CAPUT L.

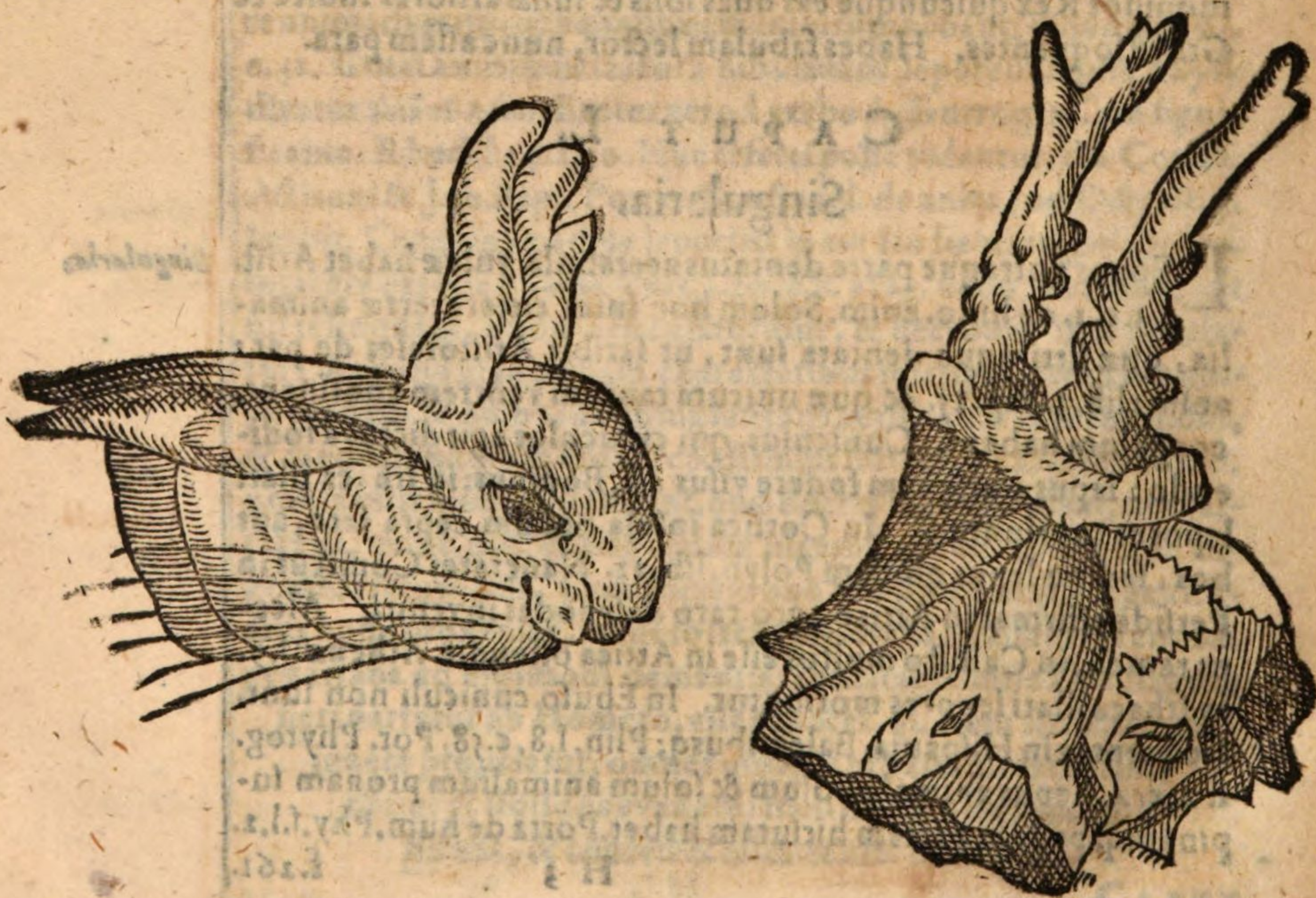
Singularia.

LEpus ex utraque parte dentatus acetabula vulvæ habet Arist. l. 3. c. 1. de histo. anim. Solum hoc inter cætera terræ animalia, quæ utrimque dentata sunt, ut scribit Aristoteles de par: anim: lib. 3. cap. 15. & quæ unicum tantum ventrem continent, coagulum habent. Cuniculus, qui cuniculos agit dictus à fodiendo: lepus nunquam fodere visus est. Bodinus: in Ithaca illati lepores moriuntur. In Corsica insula nedum capra fera, aut bos, sed ne lepus quidem Polyb. lib. 12. Naucrates Comicus in Perside affirmat in Attico agro raro dasypodas inveniri. Alceus tamen, in Callisto multos esse in Attica ostendit. Athenæ: l. 9. in Ithaca illati lepores moriuntur. In Ebuso cuniculi non sunt, frequentes in Hispania, Balearibusq; Plin. l. 8. c. 58. Por. Phytog. l. 2. c. 4. Lepus animal pilosum & solum animalium pronam supinamq; pedum partem hirsutam habet. Porta de hum. Phy. s. l. 2.

Singularia.

f. 261. intra genas in bucca pilos habet. Arist. l. 3. de histor. anim. c. 12. Data autem sub pedibus nulla pilorum villositas, ut pili, pedes carnositatem currendo à læsione defendant, & propter sui levitatem in cursu nullatenus impedirent. B. Pontan. de prop: anim. l. 18. c. 66. Mares aversi coeunt cum feminis, retro enim eis genitale membrum à natura datum, ut apparet dum urinam reddunt. Aristoteles de anim: l. 3. c. 1. l. 5. c. 2. l. 6. c. 33. In Bisaltia Thraciæ regione, duplex jecur lepores habere, Theopompus ait, Gell. l. 16. c. 15. Athen: l. 6. Ælian: 5. c. 27. Plin: l. 11. c. 37. Cuniculorum extra in Bæotia gemina sæpè reperiuntur: circa Brileum, Thernem & in Chersoneso ad Propontidem, idem fieri ad firmat. l. 3. de par: anim. c. 7. Mirumq; translatis alio interire alterum. Plin. l. 11. c. 37. Gell: l. 16. c. 15. Athen. l. 9. Aristoteles de histo: anim: l. 2. c. 17. In Sycino agro circa Balbum lacum quoq;. Alex. ab Alexan: l. 5. id non prodigum esse, sed omnium opinione receptum est. **CORNUTUS LEPUS.**

In Saxonia in venatione cornuti lepores capti, ut figura apud Gesnerū ostendit. In area arcis Burgmilchhinggē Illustris Baronis Henrici Hermannii parieti affixus est lepus cornutus Wilhelmsdorf. Haud recte igitur Laberius vocavit bestias exungues, & ex cornes, utrisq; n. præditos experiētia testatur. Vocem habet acutam lepores, ut omnia timida animalia. Si morbus aliquē invaserit, reliqui aufugiunt, nulla cōmiseratione moti, & quotuiores esse possint, relinquunt loca infesta. Hortus Sanit. de cuniculis. Catuli horū non sunt cæci, ut uria & canis. Lepus & cuniculus ruminant, quamvis unum tantū ventrem habeant, sicut & mus Ponticus. Freig. Phyl. l. 34. Posteriores pedes longiores habet ad facilē corpus elevandū in cursu cōtra montē. Pontā. de prop. anim. l. 18. c. 66. Solum hoc animal inter terrestria, quæ utrinq; dentata sunt, & quæ unicum continent ventrem, coagulum habet. Aristotel. l. 3. par. anim. c. 21. reddit causam, quoniam herbam succi lactei pascatur. Superiorum labiorum fissuram habet: q̄ vitium in hominibus vulgo vocatur Hasen scharren, oder Hasen mund. Cujus curationem docet egregie Galp. Tolicotius l. 2. de curtor: Chirurgia c. 19. Aristot. de anim. l. 3. c. 1. scribit: Lepus acetabula habet vulvæ: at cætera utrinq; dentata pedibus prædita non habent. Ex adverso mingit lepus, ut lynx, leo, camelus. Aristot. de anim. l. 2. c. 1.

CAPUT LI.

Memorabilia.

SEptuaginta interpretes in translatione sacrarum literarum in Græcum sermonem ubi leporis nomen occurrit, non λαγώς sed δαούπυς poluerunt. Ne ut quidam putant, offenderent regem Philadelphum cujus avus λαγώς appellatus. Ratio hæc tribuitur Egesippo, sed locum adhuc reperire non licuit memoriam ergo aliorum imploro. Xenoph. de Cyri expeditione lib. 4. notat novum quendam maritum leporum venatione detentum cum cæteris non fuisse oppressum. Folco quartus à nativitate Christi Rex Hierosolimitanus, cum ad Accon urbem q̄ & Ptolomais dicitur leporē equo persequeretur, equus ex nimia celeritate corrueret.

Memorabilia.

rueret, Rex ex casu illo mortuus est. Buntinus: in Iti nemo S. Scripturæ. In Polonia regno post regiam dignitatem, principes sunt, Palatini & Castellani, ex quibus solus Cracoviensis præli- quis omnibus primatum obtinet locum. Et hoc inde, quia in bello quodam dubio miles quidam gregarius à Palatino fugæ initio orto, equo regis interfecto suum subdidit, à Boleslao magnis honoribus ornatus est: Palatinus vero leporis pelle donatus fuit colo & fuso. ut Herbutus in histo: Polonica scribit l. 4. c. 11. Theod. Zwingerus theat: volum: 8. l. 5. hac ignomi- nia adfectum ad voluntarium suspendium redactum scribit. Herbu: l. 4. c. 7. superbiam & rebellionem causam fuisse scri- bit. Athenæ: l. 9. Chamaleon scribit de Simonide, illum cæ- nantem apud Hieronem, cum ipsi leporem non apposuisset, ut reliquis, sed postea Hiero portionem misisset ex tempore ver- sum hunc edidisse.

Non etenim, quamvis celer, hucusq; pervenerat.

Fuit autem præparcus Simonides, & quæstus vel turpis avidus. Nam largiente magnificè, dum Syraculis esset, Hierone ad quo- tidianum victum necessaria, eorum quæ mitebantur, maiorem parrem vendebar, minore sibi asservata. Rogatus vero qua de causa id faceret: ὅπως εἶπεν ἥτις τῶν & μεγαλοπρεπείας καὶ ταφαι- νείας ἢ καὶ ἡ ἐμὴ ὑπομιόττης, ut perspecta sit inquit, Hieronis magni- ficentia, & mea temperantia. Athen: l. 14. Naucrates Comicyni Perside in agro Attico raro dasypodas inveniri affirmat: & ob ole- am fortassis raritatem leporis carnem ad eo lautam esse putarunt Athenienses. Et Aristophan: bona omnia luxumq; maximū. Ælian: l. 9. Hegesander Delphus in com: tradit, principatu An- tigonis regis Conaræ, Demetrii filii tantam leporē in Astypolæa copiam extitisse, ut propterea cives ejus oppidi oraculū consulue- rint, quibꝰ Phœbi Sacerdos respōdit, alendos esse canes ad vena- tionem, & unus animi spacio sexies mille adeoq; plures captos. Tantæ vero multitudinis causam præbuisse Anaphæum quen- dam, qui lepores duos in insulam coniecisset antea lepores Asty- polæa nō habebat. Formoso Rom: Pontif. lepus ab exercitu ex- territus cursum in urbē Romam dirigens, introducit hostem Ar- nolphū. Luidprandus & Segebertus Relatu dignum & illud civi- lium bellorum tonatibus procellis inter Augustum Antonium-

que, Cornificium poetam à militibus destitutum interiisse. quos
 sæpè galeatos lepores appellabat. Rhodig: l. 14. c. 31. Lylandrū
 prodit historia, cum à Lacedæmoniorum ductu Corinthios
 defecisse, fama nunciasset, profectum copiis instructum ad civi-
 tatem oppugnandam, ubi suos timore perculsos animadvertit,
 igravius segniusq; irruere ac inferre signa, leporem fortè tran-
 silientem fossam vidisse, quo argumento fiduciæ jam plenum
 milites sic hortari cepisse. Non erubescitis Spartiatæ, hujus
 modi hostes formidare, ad quorum mœnia lepores ex ociosâ,
 inertiq; vitâ dormiunt. Rhod: l. 14. c. 29. Gymnesiarum insularū
 incolæ aliquando missis legatis petierunt à Romanis terram
 sibi habitandam, quod, suâ sede à cuniculis pelli, neq; eorum
 multitudini, resistere posse, dicerent. Strabo. l. 3. Non præ-
 tereundum callidum Harpagi factum in mittendis literis exen-
 terato lepore ad Cyrum Herod. l. 1. Non negligendus quoque
 Ciceronis locus in Verrin: 4. Orat. 9. Si quod erat grande vas &
 majus opus inventam, læti transferebant. Sin minus ejusmodi
 quippiam venari poterant: illa quidem certe pro lepusculis
 capiebantur, patellæ, pateræ, thuribula. Lepus Bæoticæ urbis
 condendæ locum monstravit. Cum enim è tribus civitatibus
 Etiadæ, Aphrodisiadæ & Sida profugi, quærent ubi con-
 sisterent, responsum acceperunt, Dianam quo loco urbem con-
 derent monstraturam. Interim in terram expositis se lepus
 ostendit, quem secutum tanquam viæ ducem, cum ille se myr-
 tum recepisset, eo ipso in loco, ubi myrtus illa fuit, oppidum
 munierunt. Paula: in Lacon: l. 3. Rhegini leporem & currum
 nummis in eusum habuerunt. Rodig: antiq: lectio: l. 14. c. 31.
 Alexan: ab Alexand: l. 4. Froissartus ridiculam narrat historiam,
 in castris Philip: Valesiæ Eduardi tertii Regis Angliæ factum,
 cum propè esset, ut die condicto dimicarent, lepus ante castra
 Gallorum excurrens tantum barritum excitavit, ut postremi au-
 dientes, & pugnæ initium esse cogitantes, sese ad arma compara-
 rent: quidam autem hippocami optimè animati equestrem
 ordinem postularunt: cumq; non dimicassent exercitus, sed
 reb' infectis, Rex Eduardus discessisset, hi semper ex eo tempore
 equites leporis appellati. Joan: Tilius. l. 2. comm: de rebus
 Gallicis. Aristoteles. l. 3. Rhetor: Pollux. l. 5. onom. scribunt
 I lepores

leporis in Sicilia priscis temporibus non extitisse, sed Anaxilam Messanensem & Rheginensem Tyrannum aliunde acceptos eo invexisse. Quocirca cum in Olympiacis victor evasisset Rheginum & Messanensem numismatibus currum & leporem incidit curavit. Quæ in ære atque argento affabre expressa suo tempore haberi potuisse, testatur Faëll. Decadis prioris l. i. rerum Sicularum. Nec oblivione tegendum, & illud Dyonis. l. 62. in Nerone, ubi scribit: leporem ominis causâ à Bundica Britannâ pugnatura cum Romanis, emissum. Foret & hæc historia vera & lepida subjici. Scoti duo marsupiorum aucupes observabāt Anglos mercatores, quorum alter 4000. ducatos in bulga viatoria habebat, ut illos prædictæ auro emungeret, dabant illi in hospicio publico portionem purgantem, ut altero die ventris officium circa fossas, ad quas sæpius à Scotis fusi Angli, facere cogeretur. Offerebat illico cuniculum, cujus carne mirificè delectantur Angli, pretii nomen palam facere recusans altero comitum equo longius avectō: quem ubi ephippio adalligarat marsupium repletum ducatis prædictis pro pretio auferabat, & mercatorem in equum attollebat, omnia officia ipsi offerendo. Mercator exutus suis familiaribus, alterum subsequebatur. Eodem Hospicii jure usi, alter hunc de communicatione cuniculi præparandi appellat, qui legem dicit, si pretium cuniculi refundere velit. Hoc spondente: alter hunc in cōmunem usum & esum cuniculi admittit, & pretium deperditum recuperat. A. C. 15. 13. Jacobo Scotorum rege tertiam diem pugne constituyente, & cum duobus de prælii ratione disputante, lepus è prætorio p̄siliens, ac mille petitus telis per mediam stationem intactus evasit.

CAPUT LII.

Jocus.

Jocus.

Quæritur quando leporem dentes vehementissimo dolore afficiant? & responderetur: cum impetitur moribus animalium & imprimis canum. Pincier: l. 3. Ænig. 29.

CAPUT

CAPUT LIII.

Fabulæ.

1. **A**fflictis aliorum miseria solatio esse, ostendit fabula de leporibus & ranis: ut & illa de passere, quæ dum leporis calamitatem deplorat, ipse simili fato moritur.
2. Orationem nisi etiam viribus sit fulta, à potentioribus derideri, fabulæ de leporum concione docet. Cujus meminit Arist. 3. polit. t. 95. Antistheni adscribens. Quod etiam Lysandri responsum Megarensi oratori datum exprimit.
3. Principes civitatum non facile castigandos, aut paulo durius tractandos esse redarguit fabula de coquo & lepore.
4. Qui salutem amet cum potentioribus inimicitias non exerceat, monet fabula de leporibus, qui adversus aquilas bellum suscipiebant.
5. Maximas corporis dotes, cum minimis animi bonis, comparandas non esse innuit fabula de lepore, qui se vulpi ob pedum penicitatem opponebat.
6. Non uni cuncta dare Deum vult fabula de lepore, qui calliditatem ingenii ut Juppiter adderet rogabat.
7. Fabula de leporum incremento hortatur, in parvis non sine causa potentum opem implorandam esse.
8. Illa vero de leporis eruditione affirmat, eum qui literarum & disciplinarum studia non amat, auget, & exornat, ipsis bestiis immaniores esse.
9. Sibi non cavere & aliis consilium dare, stultum esse docet fabula de passere ad leporem.

CAPUT LIV.

Hieroglyphica.

Agyptii patens aliquid significare volentes leporem pingebant, eum id animal oculos semper apertos habeat, ut scribunt Horus & Porta hum. Physic. l. 3. c. 17.

Pier. l. 13. Aegyptii sacerdotes per leporis hieroglyphicum vigilantiam in primis intelligebant. Causam ponit Horus qd lepus oculos inter dormiendum patefactos ostendit. Locus Hora-

pollinis. ἀνοιξιν δὲ θάλλοντες, δηλώσας λαβῶν ζῶντα φῶσι. Ἀπὸ τοῦ πάντοτε

*Fabulæ**Patens quid**Vigilantia*

*Auditum.**Effeminatio**Formido**Veneria.*

τῆς ὀφθαλμοῦς ἀνεωγῆτας ἔχειν τῷ τοῦ ζώου. Ubi Hæschelius ad illa verba ἀνεωγῆτας ἔχειν citat Plutar. l. 4. symp. q. 5. Ælian. l. 13. de animal: c. 13. Plutarchus antiquitatis indagator antiquissimus ex leporino simulacro auditum Hieroglyphicos intelligi apud Ægyptios scribit conviva. l. 4. q. 5. habet enim aures maximas.

Est etiam enervatæ effeminationis signum, cum propter pilorū molliem, quam Heliogabulus in lascivioribus deliciis una cum perdicum plumulis subalaribus habuit. & Catullus in fædæ molliudinis scortum annotat: tum propter pulpamentum de quo Livii Andronici dictærum per vulgatum, quod Terentius, ut Flavius Vopiseus attestatur ab eo mutuatus est. à Græcis vero Livius acceperat: ita dicentibus: δασύπους κρέων Ἰππύμεν. Accedit timiditas eximia & lascivia delicata: propter quam gentes Veneri dedicarunt leporem.

Formidinis & trepidi pavoris hieroglyphicum lep^r habetur, quia supremè timidum ingenium possidet. Hinc Archidamus Zeuxidami Spartiadae, quamvis alii Lysandrum ponunt, Corinthiorum urbem aggressus, cum leporem ex loco muris vicino excitatum animadvertisset, omine in hostes converso, futurum ait, ad milites, ut hostes faciliè caperentur. Fieri enim non poterat, quin sæpius ascenderent Spartiadae mænia, neq; in illis habuissent exercitia militaria, & per consequens, non essent boni milites. Pari propemodū eventu Arnulpho rege, qui Berengario auxilium tulerat, Romam oppugnante, excitus è latebris clamore tumultuq; militum, lepus urbē versus cursum arripuit: quem magno clamore subsecuti milites, urbem ceperunt sine defensoribus.

Veneritatis symbolum quoq; est lepus, Veneriq; fecunditatis ergo carissimus. Operæ pretium vero est, apud Philostratū in picturis videre leporem sub arbore malo inter amores ociantem, quem decidentia terræ poma depascentem, multa; semela prætereuntē, & modo hæc, modo illa comordentem, ubi illi depræhenderunt, ibi tum alius complois manibus, clamore, alius, alius ehlamyde ventilata, jactataq; perterrefaciū supervolitant alii feram vociferatione illam excitantes, & modo huc modo illuc cursu percitam agitant: pedestres alii vestigia consecretantur, alius tanquam aliquis jaculaturus impetum in eum facit alioq;

avertit

avertit: alius lepusculi cruribus insidias molitur: ille ubi in ulnas jam apprehensus est, mollissimâ pilorum lubricitate fretus, minimo negotio se expedit, sublimiq; sublatus saltu capturam evadit. Risu itaq; amores diffluunt, collabentesq; prælaesciviâ & nimia cachinorum agitatione alius in latus, alius supinus, resupinus alius per herbas sparsim strati provolvuntur. Sagittam vero nemo unus intorquet, sed vivum capere contendunt gratis, simam Veneri matri victimam oblaturi.

Est & fecunditatis hieroglyphicū, utpote animal rei Veneræ deditissimum. Non imperite nonnulli hominem solitarium & reliquorum contubernia declinantem, per leporem in cavum se proripientem describere. Nunquam enim duos pluresve in eodem cubili versari comperies.

Contentionem laudis pulcherrimam per exanimatum leporem & canem Plutar: l. de terrest: & marin: anim: sollertia depingit. Si contigerit ut vi eos necet, discerpere, & sanguine sese polluere, inquinareq; mirificè gaudet: quod si animum lepus desponderit, neque ullum jam effugio locum superesse viderit, quod plerumq; accidit, quantumq; spiritum habet, intensissimo consumit cursu, ita ut deficiat, exanimeturq;: tunc conper- tum est, canes simulac ita exanimem conspexerint omnino non contingere, sed consistere, sibiq; temperare, motare caudas, argumentum manifestum animo præbens, se non carniū, sed victoriæ tantum gratia decertasse. Atq; hoc sæpissimè & passim evenire, una venatorum omnium asseveratione confirmatur.

Ægyptii memorem per leporis aut vulpis figuram significabant: quod summi sit auditus & insignis memoriæ.

CAPUT LV.

Proverbia.

Leporem non edit. Antiquitus creditum est esu leporis conciliari gratiam formæ. Unde Martialis locus in Gelliam, quæ misso lepore addebat, ex vulgata opinione ad muneris commendationem ls. Ep. 30. *Formosus septem Marte diebus eris.*

Id poëta in ipsam, quia deformis erat, retorfit.

Edisti nunquam Gellia tu leporem.

*Fecunditas
Solitudo.*

*Contentio
laudis.*

Memoria.

*Leporem non
edit.*

De Alexandro Severo supra dictum est, c. 18. Erasmi: Chil. 2. c. 1. Ada: 15.

2.
Lepus esu-
vrent. & pla-
centa pro fi-
nis.

3.
Edit lepore
marinum.

4.
Lepus vita
vivere.

5.
Lepus appa-
rent infortu-
natum facit
iter.

6.
Lepus dor-
miens.

7.
Lepus pro
carnibus.

8.
Somnus le-
porinus.

Lepoti esurienti & placenta proficis. Suidas tradit dictum de iis qui compulsi necessitate, res etiam pretiosissimas absument: vel ut alii volunt, qui necessaria pretiosa putant. Fortasse natum ab ejusmodi fabula qualem de se narrat Apuleius: quod adactus fame placentas primum lamberet, deinde etiam consumeret Erasmi: Chil. 3. c. 6. Ada: 54. Edit leporem marinum. In hos qui tabescunt, & nullam medicorum operam possunt restitui. Erasmi: Chil. 2. c. 1. Ada: 15.

Leporis vitam vivere. de iis dicitur qui semper anxii trepidique in perpetuo metu vivunt: quod id animal omnium praeda expositum, ne somnum quidem capit, nisi apertis oculis. Erasmi: Chil. 4. c. 4. Ad. 78. Apud Lucianum is dicitur, qui prepotentes a facundia claros infans ipse formidat perpetuo. Rhodig: l. 14. c. 31. Demosthenes in orat. *Ἐν ἀφ' αὐτῶν* Aeschinem conscientiae vitae antea & facinororum & flagitiorum a se admissorum metu perterritum, ait, in rebus secundis civitatis leporis vitam vixisse.

Lepus apparens infortunatum facit iter. Vulgo creditur etiam, his temporibus occursum leporis omen esse parum felix iter ingressis. Torqueri potest ad interventum cuiuspiam, qui videatur incommodum aliquod allaturus. Erasmi, Chiliad. 2. c. 10. Adag. 45.

Lepus dormiens. Quadrat in eum, qui quod non facit, id facere simulat, aut quod facit, id se facere dissimulat. Qualem arbitratum fuisse Ulyssis somnum cum a Phaeacibus in Ithacā Insulam transportaretur, autore Plutarcho de audien: poetis: Neque perpetram diceretur in timidos. Erasmi. Chil. 1. c. 10. Adag: 57. Lepus pro carnibus scilicet periclitatur. In eos dicitur, qui ob aliquam sui utilitatem in discrimen vocantur. Nam leporem non sectamur, quod noseat, sed quod pulpamentum habeat. Est enim animal esculentum, timidum, atque inerte ut natura hominum escis leporem genuisse videatur, Erasmi. l. 2. c. 1. Ad. 80. Somnus leporinus in proverbium quoque abiit, ut dicatur, *λαγῶς καὶ ἴππιδαν* *Ἰππὶ τῶν καὶ ἴππων ἀγαθῶν μὲν*, ut ait Suidas. Vide Camera: c. 2. Em-

Embl: 77. cujus lemma, vigilandum. Insidiis siquidem cingimur infinitis.

Lepus pro carnibus currit. De iis qui magno suo periculo aut capitis discrimine acriter decertant. Nam lepus quoniam intelligit se ad necem peti, perniciosissimo fugit cursu. Sic Aristophanis interpres apud Argimelam, servos non pro pecunia, aut alio quovis præmio, sed pro vitâ dimicare solet dicere Erasmus: Chil: 2. c. 1. Ada: 80.

9.
Lepus pro
carnibus.

Carpathius leporem. In eos qui rem sibi noxiam accersunt. Cum enim in Carpathiorum insula lepores non essent, curant importandos aliunde: ubi magna eorum copia in crevisset, fruges populari ceperant. J. Pollux l. 5. de rer: vocab: refert nec in Ithacensium insula nasci lepores, nec in Sicilia fuisse priusquam Anaxiles Rheginensis eos importasset. Erasmus: Chil: 2. c. Ada, 1. 81. Aristotel. Rhetor: l. 3 c. 18. Si quis aliquem aliunde ad se accersiverit, ac adduxerit, ut beneficium ab eo accepturus, deinde damnum ab eo acceperit, de se dicit: ut Carpathius leporem in suam regionem in suum damnum intulit, sic ego istum meum in damnum accersivi & adduxi. Ambo enim, passi sunt id malum.

10.
Carpathius
leporem.

Carpathiustestem. καρπάθι & τὸν μαρτυροῦ. scil. ἐπιμαρτύρο, id est, accersivit aut adduxit. dicitur cum quis testem citat in suum ipsius malum aut perniciem Junius c. 4. Ada: 74.

11.
Carpathius
testem.

Briareus alias lepus. βριάριος φαίνεται ὡς λαγός. Briareus apparet esse cum sit lepus. Competit in Thrasonicâ jactantiâ feroces, qui de se magnificè crepant, deque sua virtute, lepore simildiores cum res postulat. Junius c. 4. A. 70.

12.
Briareus.

Tute lepus es & pulpamentum quæris. Terent: in Eunuch: A. 3. s. 1. Sunt qui existiment, cum eo convenire, quod est, Dasypus carnes desiderat. Dictum est à milite glorioso in adolescentem Rhodium, qui scorte suo alludebat, ipse ea ætate, quâ scorti vicib' fungi posset. Obscenum quiddam esse ostendit Taubmannus in Amphit: A. 2. s. 1, in Stichos A. 5. S. 4. Donatus variis modis exponit. primum in molles convenire indicans: propterea quod lepus à posteriore parte, id est, lumbis & clunibus

13.
Tute lepus
es & pulpa-
mentum
quæris.

13.
Binos Lepo-
res inſecta-
ri.

bus pulpamentum, de ſe præbeat, eaq; corporis parte lautiffim⁹ ſit. Deinde quod canes amatorum inſtar eum ſequantur. Ter-
tio quod lepus à multis phyſicis dicatur incerti ſexus, modo mas
modo fœmina. Sed videtur Proverb: à Græcis ut ſup. c. 54. dictū
eſt, promanare, Eraſm. Chil. 1. c. 6. Adag. 7. Binos lepores inſe-
ctari. Duos inſequens lepores, neutrum capit. Wer zu viel ha-
haben wil/dem wird zu ſehr gar nichts.

Qui binos lepores una ſectatur in hora.

Vno quandoq; quandoq; carebit utroque.

Dicitur de iis, qui pluribus rebus intenu neutram rectè per-
ſequuntur vel aſſequuntur. Fieri enim non poteſt, ut Xenoph:
l. 8. de pædia Cyri inquit, ut qui multis utitur artibus, is homo
omnia pulchre faciat.

14.
In leporinis
carnibus vi-
vere.

In leporinis carnibus vivere. ἐν λαγώοις ζῆν. In leporinis
carnibus vivere dicebantur iis, qui lautè & indelitiis vitam age-
bant. Sic Plaut: in Bacch. A. 1. S. 1. Piſtoclerus ad Bacchidem
ait: ubi tu lepide voles eſſe tibi, id eſt, eleganter accipi & tracta-

. Quo & illud pertinet quod Callimach, in Dianam per λαγω-
βολίαν quamlibet ferarum venationem καὶ ἐξοχλῶν intelligit.

15.
Lepus mani-
bus indor-
mit.

Lepus manibus indormit. In ſegnes imbellesq; Lepus enim
animal timidum non facilè in obviis ac celebribus locis quieſcit.
Hinc Lyſander ſuos milites, videns leporem foſſam tranſilien-
tem, ad victoriam incitavit.

16.
Lina effugit
lepus.

Lina effugit lepus. In eos qui instantia pericula evitantur.
Linon enim & velum ſignificat & retia, idem ergo ac ſi dicas eva-
ſit retium anſas Rhodig. l. 14. c. 30.

17.
Lepus leonē
trahit aureo
laqueo.

Lepus leonem trahit aureo laqueo. Narum ex eo, qui
principem muneribus corruperat. Jun. C. 2. Ad 78.

18.
Lepus nidū
ſuum prodi-

Lepus nidum ſuum prodit λαγὼς καὶ ἡγορεῖ τὸν αὐτοῦ Φωλεὼν:
In eos qui ſe ipſos produnt quavis ratione. Jun. C. 3. A. 15. Lepus
enim procuſſu, nidi ſui inditium facit. Concordat cum Teren-
tiano illo; ſuo ipſius indicio periit ſorex.

19.
Leporem fro-
ndium crepi-
tus terret.

Leporem frondium crepitus terret. Nazianzenus in diſt.
ſententioſis, in illos qui leviffimo quoq; terrore terrentur. Jun.
C. 4. A. 8. Hic rectè locum habet illud, Æncid. 4. ab initio.

Degeneres animos timor arguit ———

Arduus enim & infractus animus, non commovetur rebus
adverſis & reſſante fortuna,

Bove

Bove, cancro & testudine nemo leporem venabitur. Doctus nunquam vincitur ab indocto. W. Franzius de prop: anim. l. 19.

Mortuo leoni lepores insultant. Si Græci ab Achille interfectum circumstant Hectorem, insultantes mortuo nec quisquam erat, qui extincto non aliquod vulnus infligeret. Sic enim Hom: Iliad. x.

At reliqui Graii decurrunt cinguntq; cadaver.

Hectoris eximiam speciem formamq; stupentes:

Nec tamen astitit exanimi sine vulnere quisquam.

Quo timiditatem & *μειροψυχίαν* ab ingenuis bellatorib. omnino alienam perstringit Alciat. Emb: 15. Allusum autem est ad alia proverbia: jugulare mortuos: cum larvis luctari. Quibus monimur nequid maledicentia invitâ sanctos effundamus aut iis obloquamur. Chilo apud Laërt: l. 1. vetuit de mortuis male loqui. Philostratus Ælianum coercuit, qui accusationem Tyranni jam mortui scripserat. Demosthenes dixit: nemini mortuo maledicendum. Lycurgus hostium cadavera nudari vetuit. Vituperatur Alexander quod cadaveribus pontis loco usus sit. Recte igitur Homerus Odyss: 10. Non sanctum est viris interfectis insultare. Virgil. l. 11. Æneid:

Nullum cum victis certamen est atbere cassis.

Et Proper: l. 2.

*Hac igitur mihi sit lepores audacia molles
Excipere.*

Leo prius nunc leporem agis *λαγῶς βίον τῆς ὀπίεν ἀτρομῆ λέων.* Homer: Iliad: In hominem delicatum, qui pristinam ferociam exuerit, id quod iis ferè accidere videmus, qui cum paupertate magnas opes, cum mendicitate, opimum sacerdotium commutarunt. Hi namq; ad subeunda arma, & pugnas in trepidi prius, nunc mollitie luxuq; enervati, in ocio delitescere, & Bacchanalia tractare malint potius, quàm arma. Jun: c. 6. Ada. 86.

Leporem capit cancer, Martemq; loripes. Gal: de prænor. Dion in orat: de gloria. Quo notatur nullum hostem esse contemnendum: nam sæpè à cane non magno necatur aper.

Vulgata pœmia Gallorum: Veteres lepores & anseres demonum malorum sunt esca.

20.
Bove, cancro
& testudine
nemo lepore
venabitur.

21.
Mortuo leonē
in lepores in-
sultant.

22.
Leo prius
nunc lepo-
rem agit.

23.
Leporem.
capit cancer.

24.
Veteres lepo-
res demonū
esca.

Proverbia Germanica.

1. **S**ie schlaffen nicht alle / die die Augen zu halten.
2. Du mußt Suchß oder Hase seyn.
3. Der Hase will allzeit dahin / da er geworffen ist.
4. Er bleibt bey seinen Worten / wie der Häß bey seinen jungen.
5. Ich meynt es het mich der Häß gelect.
6. Er hat ein Hasen Herz.
7. Er warff das Hasen Panir auff.
8. Man kennt den Hasen bey den Ohren.
9. Der Häß steckt ihm im Busen.
10. Du weißt viel wo der Hase streicht?
11. Viel Hund seynd der Hasen Tod.
12. Wer er einem Hasen so ehlich als einem Narren / die Hunde hetten ihn längst gefressen.

C A P U T L V I I.

Medicamenta ex lepore integro.

Ronsseus in venatione mox ab initio de lepore.
*Sed quid te memorem lepus, aut quo carmine laudes
 Decantabo tuas, quem tot natura benigna
 Dotibus insignem fecit, tua membraq, cuncta
 Reddidit humano generi medicamina? namq,
 Pulpamenta cibus tua sunt, sunt pharmaca feces.*
Et paulo post. *Sunt alius sua dona quibus depellere possunt.
 Morbum aliquem, sed tu omnigenos lenire dolores;
 Es potis, & corpus succo recreare benigno.*

I. Cinis vel pulvis.

Leporis urendi modum ad calculum frangendū habes apud
 Sylvium l. 2. de præpar. med. c. de unctione. Ronfl. ita describit.
Integer accipitur lepus, & munda inditur olla, ac
 Obstru-

Obstructa, ne qua subtilis spiritus efflet,
 Postea ferventi furno committitur, usque
 Dum lepus in cineres versus, tenuesq; favillas
 Quem cinerem confert mixto potare falerno.
 Plusq; opis attuleris, cineres, di&asq; favillas
 Sapè lavans nuda pluvia, dehinc arte magistrâ,
 Faces à salibus disjungens, postea mixtos
 Egrotis, si non febriant, cum munere Bachi
 Porrige, sin nimio ferveant membra calore,
 Ex unda leni saltantis murmure fontis.

Dantur 3. ii cum aqua lepida. Confert ad lapidem generatum
 in renibus Rasis de anim: cap. 16. Lepus fusci coloris adversus
 quartanam datur Porta Phyto. l. 3. c. 11. Martio mense captus
 lepus, exsiccatus & pulverisatus, in nasum vel vulnus immisus
 ad hæmorrhagiam narium & aliarum partium facit. Plin. Mulle-
 tus in mysteriis medicis f. 127. Etiam qui sanguinem mingunt
 mire eos juvabis Matthiol. l. 2. c. 18. in Diosc. Marcel: de empir.
 med. c. 26. Gesn. de anim. integri leporis pulve. cochlear. i. in cal-
 culo sumit, sed abjectis capite & intestinis. Galē. l. de rerū dignot.
 & medi. Leporinus cinis cum oleo myrtēo capitis dolores sedat
 Ronss. Myrtaceo miscere oleo cineres leporinos

Proderit, urgebunt capitis si quando dolores.

Plin. l. 28. c. 11. Alopecia quoq; medetur. Ronss. in suo lepore.

Si capitis cutis est glabra, aut nudata capillis,

Quem morbum medici vocitant de nomine vulpis,

Quo soleant vulpes illo egrotare frequenter.

Exusti cineres latici miscentur oliva.

Cus fuerint immersa prius nigra semina myrtis

Atq; locos vacuos unguunt hoc unguine, donec

Excrescant iterum crines calvam decorantes.

Prodest etiam pulvis hic ad ulcera oris, ut idem docet.

Oreque si lateat putitum ulcus, si ve parulis

Imponas cineresusti capitis leporini

Mixtos arte prius nardo, æquo et pondere mellis.

2. Pili.

Pili leporis suffiti extrahunt ex pulmonibus difficiles excre-

K 2

atione

Pili.

ationes. Plin. l. 20. c. 12. Gesn. de anim. Refrigeratis etiam locis conveniunt. Erumpentis sanguinis impetum sistunt. Fernel. de abd. l. 1. c. 1. Ronss.

*Sanguine si madaeque naves, nullo neq. sisti
Ingenio possit fluxus, tum vellere oportet
Sub cauda albentes, aut imo ventre capillos,
Atq. illos glomerare prius, post indere nari.*

Pili combusti etiam in cicatricibus pilos educunt. l. de Dondis r. 3. de decoratione. Ex leporino erure vel lana exusta, ex Diosc. fit medicamentum ad alopeciam. Porta Phytog. l. 3. c. 35. Dolores colicos mitigat; intestinorum vitis prodest leporis pilorum cinis cum melle decoctus. Plin. l. 28. c. 14. Ronss.

*Si flatus, pituita tenax, stercoque retentum,
Excitet ingentes color patiente dolores,
Viventem obtulerit quoties fortuna lepusculum,
Exemplo niveos, qui sunt sub ventre capillos,
Aut cauda evellas simili quoq. dexteritate
Detrahe comprehensum talum, vivumq. remitte,
Hinc iterans varios nexus compone ligamen
Ducere quo possis circum perizonate corpus
Innexum talum, subitoque dolore levabis.*

Pili qui sub ventre habentur, ut Marcellus autor est, cum melle decocti & fabae quantitate frequenter devorati rupta intestina conglutinant: etiam si laesi in gracilioribus fuerit intestinis. Verum assidue hoc medicamento utendum est, donec periculum omne tollatur. Matthiol. in Diosc. l. 2. c. 18. Ronss:

*Si morbo casuve aliquo intestina dehiscant
Rupta, pilos leporis commixto melle redactos
In parvos globulos sumas, sensim coalescent.*

3. Pellis.

Pellis.

Ex pellibus leporinis chirotecae & tibialis fiunt, illis qui ex frigore, vel aliis causis articulorum dolores sentiunt. Gesn. de anim. Pellem leporis recentem in olla munda, vel tegula, ita cum lanâ suâ combures, ut in tenuissimum pulverem redigere possis, quem cribratum in vase nitido servabis. inde cum opus fuerit tria cochlearia in portione dabis bibenda, quæ res sive calculos, sive vesicæ dolores

dolores continuò compescit. Sed multo potentius erit medicamentum, si leporem vivum in olla nova claudas, & gypso omnia spiramenta vasis obstruas, & in furno usque ad favillam tenuissimam cremes, tritamq; & cribratam recondes, atq; inde certas mensuras in portione vini offeras calculosis, & qui sanguinē mingunt, mirè eos levabis. Porta Phytog. c. 26. Pellis leporis lacte cocta, pudendis calidè admodum secundas extrahit. Leporis sanguinē & pellem totam in latere combure, & cinerem in aquâ calidâ jejuno dato, mox lapidem frangat & ejiciet. Experimentū hujus habere si voluerit, mitte in aquam cochlearium pulveris, & lapidē quemcunq; volueris, statim liquefcit. Sextus de lepore. Ronseus etiam somnum provocare ait.

Allicit & somnum coccyx, si pelle lepusculi.

Implicatus quavis patientis parte legetur.

4 Caro

Caro leporina generat sanguinem crassum generativum, cholerae nigrae de siccatur & non subtrahit & valet contra dolorem viscerum, abscindit fluxū ventris & ulcera intestinorū. Si comedatur assa in furno aut sub patella operatur idem. Rasis l. 1. de anim: l. 16. Ad maciem inducendam facit, ut macilentia omnia. Blondus. Durities leporinae carnis facit, ut sero parumque nutriat, quod dura omnia faciunt: eademque durities evidentis siccitatis indicium est, ex Galeno: cui Plessus & Paulus subscribunt. Recolligens Simō Sethi quicquid ab antiquis scriptum inquit: carnes leporis his qui corpus extenuare volunt valde conducunt Porta Phytog: l. 1. c. 14. l. 5, c. 7. Leporis caro calida & sicca Avic; l. 2. t. 2, c. 145. alibi tamen frigidam & siccam facit Jacob de Dondis l. 1. virtu. medic. Eligantur juvenes & adolescentes, & capti per venatores, praestant juvamentum his qui sunt superati à pingvedine, non sunt difficilis digestionis & licet sapidiore sint assatae, saniores tamen sunt elixae carnes. Inducunt vigilias, stringunt ventrem, & ideo dysentericis conferunt, urinam movent, ideo patientibus stranguriam valēt. Savanor. de reb: natur: t. 2. c. 8. rubr: 29. Carnes leporinae si assatae assumantur dysentericis conferunt Ras: c. 40. de anim: Somnivolosa animalia ceu lepus, sus, herinacius, ursus, alliciēdo so-

Caro.

mo propinantur. Porta phytog: l. i. c. 16. Somnos fieri lepore sumpto in cibis Cato arbitratur. Plin: l. 29. c. 19. Hinc fortassis Gnosii Epimenidis somnus quē annis quinquaginta seprē durasse fama est, ob carnem leporinā, qua usus est. Prodest Epilepticis Gal: l. de puer: epilept: Jus carniū leporinarū podagrā & arthritidem sanat: ut jus vulpium. Hortus sanitatis de lepore.

§. Sanguis.

Sanguis

Sanguis leporis si calidus illinatur, vitia cutis in facie, vitiliginē, lentiginesq; sanat Diosc: l. 2. c. 18. Wecker: antid: special. l. 1. c. 24. Si ungantur maculæ nigræ, umbrosæ cum sanguine leporis remouentur. Rasis. i. de anim: c. 16. Lepus punctis maculisque nigrioribus interstinctus ob id peregrinon dictus, perunctus ejus sanguis lentigines & fucos pellit, panos & sugillata delet ex Sereno & Sexto Port. Phytog: l. 5. c. 16. Ronsseus.

*Tota cutis quando est variis conspersa lituris
Quas alphas dicunt, confert cruor additus unda
Lenai tepidus potus: sunt qui mage laudant
Si loca sæpè linas leporino sanguine feda.*

Sanguis calidus panno faciei prodest Avicennas. Serapio morpheam mundat. Pannus lineus sanguini leporino mense Majo inditus, ubi vivus dissectus fuerit neq; humectatus & per se exsiccatus erysipelata curat. Frixis fluxum ventris sistit. Avicē: Plin. l. 28. Ad huc calens cū hordeacea farina decoctus ac devoratus dysentericorum profluvia sistit. Leporino sanguine lapides cōminui scribit Scaliger E. 344. l. 8. Ut hircinus cum aqua calida bibitus frangit lapidē Constan: de anim: c. 4. Rons. in lepore.

*Sanguis ad huc lepidus lumbis circumlitus agris,
Atterit extemplo lapides, ac corpore pellit.
Ore alii sumptum potius conferre putarunt:
Condidit hinc arnis illum, siccumq; vetustas
Contrivit, tenuiq; dedit cum rore Lysi.
Hunc alium injectum vesica per catheterem,
Commendant potius natura munere certo,
Quod dicant lapides leporino sanguine rumpi
Si triduum injecti testa, cum rore madescant.*

Leporia.

Leporis sanguis facit ad conceptionem Galen. in euporisto. Porta Phytog: l. 7. c. 1. carnem & sanguinem leporis & cuniculi ad memoriam valere scripsit. Ubi ovulcos pilos renasci volunt, illinant. Plin. l. 28. c. 19. Valet etiam auribus, dentibus, moribus venenosis, fluxui infantum, mammarum tumoribus, strumis & lentigini vultus Constant: de anim: 3. Torminibus etiam medetur juxta Ronseum.

Si pariant magnos cruciatus tormina sava

Defluit aut nimium cruor, aut muceago cruenta.

Fidilibus sanguis leporis vel sindone munda

Servatus datur, aut tepidus jamjam jugulati,

Intestinetum quoque humiditati convenit.

Quod si contingat nimio intestina gravari

Humore, ac metuas alvus ne fluxa sequatur,

Dant rutilum sanguinem leporis, carnesque calentes

Commiscent trito farri, mandantque vorari.

6. Pingvedo seu adeps.

Pingvedo leporis inuncta lentigines delet. Forest: lib. 31.

O. 3. Cum floribus fabæ extrahit spinas, tela & alia: clavos & aculeos carni infixos, præsertim additis contusis cancriis Gelm: de anim: Cardiacis non inutilis ex Ronseco.

Cardiacis quoties pro manat corpore sudor,

Non secus ac si quis tepido residens hypocausto

Diffuset, ac variis distillent fontibus unda,

Tunc adipem leporis timidi conjunge falerno,

Vel potius tritum in cineres cor. deinde bibenda

Porrige, paulatim vires in membra redibunt:

Adeps leporina inuncta cervici sistit omnem hæmorrhagiam. Illita linteo longitudine digiti unius & latitudine: transversa apposita cervici capitis, secundas ejicit, & partum accelerat à partu ocyus removenda.

7. Pullus exectus.

Restibili fecunditati succurrit pullus exectus. Ronseus.

Conceptus gravidâ leporis detractus ab alvo.

Effatis uterum faciet turgere virili.

*Pingvedo
seu adeps.*

*Pullus en-
ectus.*

Semine.

Semine gustatus cum cessat menstruus imber.

8. Caput.

Caput.

Caput leporis exustum & cum adipe ursino aut aceto illitū, alopeciarum manitibus medetur. Diosco: l. 2. c. 18. Rasis l. 1. de anim. c. 16. Galen: de simpl: med: faculta: l. 11. Aëtius l. 1. c. 2. c. 155. Serap: de tempe: e. 316. Avenzoar scribit, caput leporis in aqua cum oleo & sale coctum, atq; a nemulis manducatum, tremorem solvere. Ronseus scribit oris vitia sanare.

*Ora q, si lateat putidum ulcus sive parulis
Imponas cineres'usti capitis leporini.
Mixtos arte prius nardo, a quo & pondere mellis.*

Auris.

9. Auris.

Detrahitur pellicula interior ex leporinis auribus, eaq; imbuatur lacte muliebri bono recenti, & clausis oculis madida aliquoties applicatur: est anodynōn oculorum egregium. Aufert auris leporis vigilias Ronseo sic canente.

*Si variis curis morboq, exercitus ager
Traducat vigiles totas noctesq, diesq,
Nec queat ad somnum dulci modulamine flecti,
Et frustra saliens levi cum murmure rivus
Prætereat surdas aures, frustra q, recurvat,
Auriculas vivo lepori resecare memento.*

Cerebrum.

10. Cerebrum.

Cerebrum leporis coctum & inassatum, detritum comestumq; infantium dentitionibus utile esse fertur. Paul. 7. c. 3. Serap: de temp: simpl: c. 316. Plini: l. 28. c. 15. Ronse.

*Quod si discrimiat pueros dentitio sava,
Gingivas teneras molli refricato cerebro,
Id quoq, conjunctum candenti lacte capella.
Illinitur malis: avido vel gutture sumptum,
Fixis haerentes dentes expellere soevit.*

Leporis cerebrum in vino utiliter bibitur ab eo, qui vesicae molestiis laborat Marcell. c. 26. Ad incontinentiam urinæ ocul-
ta qua-

tâ qualitate prodesse ait Weck. Syntax. l. 2. p. 2. leporis cerebellum siccum potatum ex vino. Sextus de remed. ex anim. c. 19. Ronfseus.

*Si tibi curandus veniat sub mējulu unquam,
Præcipiti & nimium cursu si urina recurrat,
Nec vesica mora perduret tempora sueta.
Tam leporis timidi nūcūm potasse cerebrum
Convenit ex vino, testesq; vorare salaces.*

Compertum est leporis cerebrum in frigidis cerebri, & nervorū morbis utiliter comedi, in quo vulgaris ista regula, omne par juvari a suo pari, locum habet. Nam ab aliorum animalium cerebris, potissimum non adulatorum minus beneficii expectandum. Sed leporis cerebrum peculiari beneficio paralyticis, convenire affirmant, assum comedi potest conditum cinamomo & nucem moscata atq; ita medicamenti loco, etiam jejunis mane ante cibum datur. Miscetur quandoque hujus gratia conservis salviae, roris marini & id genus aliis medicamētis. Selenand. Cons. 14. l. 2. Manditur juvandis tremoribus qui valetudine cōtracti sunt. Gal. de simp. med. facul. l. 11. Rasis de anim. c. 16. Dioscor. l. 2. c. 18. Serap. de tempera: simpl. f. 3. c. 316. Marcell. in Diosc. l. 2. c. 18. Syntax. Weck. l. 1. p. 3. Marcel. de remed. Emp. c. 26.

11. Medulla.

Infixa corpori leporis medulla extrahit. Ronfseus.

*Si membris telum vel spina tenacius harens
Concitet ingentes puncturas, atq; dolores,
Nec queat evelli profundo è vulnere, confert
Exuvias anguis leporis miscere medulla,
Vngere & his vulnus, dum sensim spina revulsa
Liberet immensis, tandem cruciatibus agros.*

12. Pes.

Pes lepori vivo amputatus & alligat⁹ ad podagram: vel ejus partibus quæ dolebunt, plurimum prodest. Plin. lib. 28, c. 16. Marcel. de med. empy. c. 36. Ronfseus.

*Si premat articulos gravis inflammatio, vel si
Sit tumor aut dolor, aut sit nodosa podagra.*

Medulla.

Pes.

*Vol teneris manibus nimium chiragra molesta est.
 Auferitur vivo lepori pes, qui studiosè
 Gestatur, tollit podagra quoscunq; dolores.*

13. Ossa seu talus.

*Ossa seu ta-
 lus.*

Ossa parvula quæ inveniuntur in prioribus leporis pedi-
 bus ad urinas potenter movendas prosunt, si pulvis illorum
 cum vino albo exhibeatur. *Week: antid: spec: l. i. f. 22.* Officu-
 lum, quod in poplite posteriore arenulas deturbat *Fernel. de
 abd: rer: caus: l. i. c. 4.* Qui talum leporis secum habuerit subi-
 tum dolorem ventris nunquam incurret. *Plin. l. 28. c. 14. Marcel.
 c. 27. & 28.* Ventriculo subligatus dolorem ejus excludit. *c. 20.*
Ridiculum quid de eodè vide cap: 29. Lepori vivo talum abstrahes
 pilosq; ejusdè sub ventre tolles, atq; ipsum vivum dimittes: de
 illis pilis vel lana filum validum facies, & ex eo talum leporis col-
 ligabis, corpusq; colicam laborantis præcinges, miro remedio sub-
 venies. Ad felicitandum partum conferre scribit *Ronsseus.*

*Si talo in tennes atomo irito cinamomum
 Adjungas, viniq; parum prodesse putatur
 His qua completo pariendo tempore vixdum
 E caecis latebris possunt excludere fetus.*

Idem in sanguinis excreatione laudat.

*Fortuito casu si quis prolapsus ab alto
 Disruptis venis oculos cancri, talumq; minutum
 Quis courui adjungunt, & butyra pinguis vacca,
 Exhibuere alii talos cum noctare vitis.*

**Ad colon quoq; utilis, de quo vide supra de pilis. Et scrophis
 ventris non inutilis talus, Ronsseo teste.**

————— ventris sanatur torsio tali,

Item ad dentium dolores.

*Dente doles, confert auri instillasse conglum, aut
 Osse acui simili gingivas scarificare,*

14. Dens.

Dens.

Qui habuerit dolorem dentium & posuerit, ex dentibus
 leporis in parte ubi dolor fuerit, aufert dolorem. *Rhas: de anim:*

c. 16. Dentes lepori vivo excisi mense Martio annulo concavo argenteo inclusi, ut carnem tangant calefacti à digitis partum promoveri certissimo experimento dicunt.

15. Cor.

Cor leporis recenter mortui collo suspensum, vel brachio sinistro occultâ qualitate quartanam sanat. Sext: Kirandus dixit, si cor leporis ligetur in panno bilino & ligetur ad collum, quartanarios perfectè sanat. Varingna: de cutan: feb: l. 1. c. 4. Syn- ta: Weck: l. 3. p. 2. Lepori cor maximè adversus quartanas, fimi bubuli cinere cōsperso puerorum urina illinunt pedum digitos manibusq; leporis cor alligāt: coagulum ante accessionem propināt: Porta phytog: l. 3. c. 46. Cor recens collo suspensum quartanas curat: siccatum tritū, & bibitum muliebres dolores tollit: caducis convenit. Constan: c. 3. Sext: de lepore. Gesne: de anim: Cordis leporis erasa pars, & cum thuris manna trita, ex vino albo potui datur per dies septem mirificè prodest ad caducos. Hic vero qui sæpius cadunt diebus triginta detur crescente luna, quotidie in portione debet condiri cum vino. Sextus de lepore. Cum aqua calida & terra Samia prodest mulieribus profluvio nimio laborantibus. Idem. Prodesse etiam cardiacis sup: de pingvedine, dictum est. Sangvinem excreantibus remedium est, Ronseo teste suppressis mensibus convenit.

Menstrua dum cessat femellis fluxio, prodest

Cor leporis potum dulci cum nectare vitis.

16. Jecur.

Jecur arefactū jecinotosi utiliter exhibetur potandū si ex eo sumat hepaticus pondus. 31. Rasis l. 1. de anim: c. 16. Ronseus.

Hepaticis siccum leporis jecur est medicina.

Profluvia jecur cum Samia terra ex aqua potum curat, Plin: lib. 28. c. 19. Immedicos menses sistit: Ronse:

Immodico fundat si matris impetu menses,

Continuo madens humorem excernat aquosum,

Suscitet aut falsum distillans phlegma dolores,

Exeruietq; cutem teneram, stercus leporinum.

*Supponas siccum : leporis sed temperet hepar
Terra tibi Samia, & gelido cum fonte bibendum.
Porrige.*

17. Fel.

Fel.

Fel leporis melle albo inunctum valet contra albuginem oculorum & clarificat visum Constan. c. 3. Rhas. cap. 16. Porta Phylog. l. 5. c. 27. Saccaro exceptum oculorum argemas nubesq; delet. Matthiol. in Dioscor. l. 2. c. 18. Ronseus in lepore. ——— oculos hebetat caligo, iuvabunt.

Saccara commixta aequali cum pondere fellis.

Ad eos qui vertigine vexantur hac ratione commiscetur leporis fel & jecur muskela dragmis tribus, castorei drag. 1. myrrha drag. 4. hac omnia aceto optimo colliguntur & inde datur 31. ex aceto, mulso, melle aut passo Sext. de lepo: Vigiliis adhibetur à Ronseo.

Aut illi potius fel propinabis amarum.

Cum vino drachma pondo, subitoque quiesce,

Nec prius evigilat, quam paulum sumpsit aceti.

Surdus quoque propinat.

At quoties illas viscosior obsidet humor

Surdastras faciens, leporis tunc iungere confers

Fel melli hyblao, corioque cava indere cape.

Postea cum fuerint ignis tepefacta calore,

Commiscuntq; teruntq; simul, post auribus indunt.

Elephantiasi quoque prodesse vult.

Horrida si scabies Elephantis nomine Gracis

Dicta, cutim laniet, sava & prurigine corpus

Afficiat, plaga fella instillare memento.

18. Pulmo.

Pulmo.

Pulmo supiriosos juvat Fernel. de abd. ter. caus. lib. 1. c. 4. Refrigeratis pedibus cito impositus optimū remedium. Gesner: Super oculos positus omnes dolores tollit. Constan. de anim: c. 3. Ad perniones & pedes à calceis laesos affert remedium frequenter adhibitus Sext. de lepore. Marcel. in Diosc. l. 2. c. 18. Vulvam adjuvat pulmo aridus potus Plin. l. 28. c. 19. Ronst.

Quin

——— *Quin ex vino pulmo aridus haustus*

Roborat humani generis latibula prima.

Pulmo leporis salitus, & coagulum cum thure & vino per trigin-
ta dies Epilepsie predest. Plin. l. 28. Ronf.

Aut sale servati pulmones thure sabao

Inmixti hoc facient, potati ex amne falerno.

19. Ventriculus.

Ventriculum leporis cum suo fimo, vino veteri lavabis ita
ut sordes ibi sint & misceantur: aut si in ventriculo non invene-
ris, pillulas de fimo ipsius impares numero tritas, cum vino ve-
teri disenterico dabis bibendas Marcell. c. 27.

Ventriculus

20 Coagulum.

Leporis coagulum omnium prestantissimum: excipitur
antequam aliud quodquam prater lac maternum degustaveris:
tribus obulis ex vino propinatur. Weck: antidot: spec. l. 1. c.
27. Mitor Rubeaquesem medicum qui in Aegineta c. 46. in
hædo præcipue laudat in lepore nequaquam: cum tamen à plu-
risq; laudibus evehatur maximis. Coaguli leporis vis inest maxi-
ma dissolvendi & est acerrimū viribus. Jacchin: in 9. Rasis c. 36.
Optimum coagulum est leporinum, dissolvit omne coagulum
cum aptis ad hanc rem medicamentis potum, sanguinem in ven-
tre in grumes coneretur. Aëtius. l. 1. c. 105. Avicen: l. 2. t. 2. c.
118. Cum aceto comitialē sanat, coagulātū & conerētū sangui-
nē dissolvit eorum Galen. de med: simpl: l. 10. Langius, l. 2. E. 31.
Aegineta. l. 3. c. 31. Coagulata resolvit liquida coagulat, prohibet
omnem fluxum sanguinis. Avicen: l. 2. t. 2. c. 118. Cum galla sum-
ptum fluxui ventris confert. Sextus. Retinet ventrem Avicen:
l. 3. F. 16. t. 1. c. 4. Alvum sistit in vino ciceris magnitudine. Serap:
Plin. l. 28. Aristoteles de anim: l. 3. c. 21. Leporum coagulo illito
ubere, sistitur infantium alvus Plin. l. 29. c. 19. Galenus commen-
dat coagulum leporinum aceto dilutum & potatum in dissol-
vendo sanguine grumefacto. Mercurial. de morb. mul: l. 3. c. 5.
utitur una cum cymino & vino tanquam subitaneo & maxime
præsentaneo medicamento. Cum aceto facit contra animalia
venenosa, præsertim lac coneretur & viperarum morsum. Galē:

Coagulum.

de curat. per sang. miss. circa finem. l. 5. method. meden. cap. 4. Diosc. l. 2. c. 18. Forest. l. 30. O. 11. Adversus taurium sanguinē & herbas noxias. Sextus de lepore. Utantur coagulo leporis ex aceto contra scorpionē & murem araneū. Ajunt nō feriri leporis coagulo perunctos. Plin. l. 28. c. 10. Propterea contra venena additur antidotis. Quando bibitur cum aceto, confert epilepti-
cis, & est Bezoar omnibus medicinis mortiferis, & proprie lacti coagulato in stomacho, & morlui viperæ. Serap. de temp. simp. c. 316. Plin. l. 28. Avicenn. Sextus. Tribus obulis ex vino sumptū venenatorum moribus, caliacis, dysentericis, fæminis fluxione sanguinis vulvæ laborantibus, rejectionibus à pectore auxiliatur, sanguinem in grumos concretum discutit. Potum partus necat, pariendi spem adimit à puerperio sumptū. Syntax. Weck. l. 1. p. 3. Antid. specia. l. 1. s. 27. Excreationi cruento subvenit Ronff.

Pulmone affecto si sputa cruenta sereantur

Myrica vina dabis, quis mixta coagula, gleba

Quam sacra Junoni nobis Samos insula mittit.

Sanguinem cum coagulo leporis bibat mulier & concipiet: vir bibat ejus coaguli obulum unum aut duos, fæmina quadruplum & concipiet: sed coagulum sit leporis masculi. Ronffleus.

Quia etiam per se prestabunt lenta coagula

Conjugibus sumpta: usq; adeo vis magna coaguli est.

Ut si ullo tantum genitalia membra maritus

Confricet, ac cœat posthac cum conjuge chara

Emitet semen multo fecundius unquam.

Quam fuerit fatu complens penetrata vulva.

Secundis remorantibus juxta eundem salutare remedium.

Calcibus at feriens si rumpat vincula fetus

Et tandem in lucem veniens sua tegmina linguas

In matris gremio (medici dixerunt secundas,

Quod veluti fetus sint vestimenta secunda)

Tunc timidi leporis potare coagula refert.

Leporinum coagulum post triduum à conebitu potum, concep-
tum adimere partusq; spem intercipere proditur: vulvæ & alvi
fluorem sistit: comitiales juvat: contra venena ex aceto bibitur,
præsertim adversus concretū lac & viperarū morsus. Diosc. l. 2. c.
18. Serap. de temp. simpl. c. 316. Valet etiam aurib, dentibus,
mamma-

mammarum tumoribus, strumis. Constant: de anim. c. 3. Serap. de temp. simp. 6. 316. Si gravitas audiendi, coagulum leporis ter-
tia denarii parte, dimidiaq; sagapeni in Amineo vino. Porta Phy-
tog. l. 3. c. 40. ex Sexto & Plin. l. 28. c. 11. Leporina coagula per
aurem infusa contra dolores & capitis: eorum cinis dentifrici-
um est, adjectoq; nardo, mulcet graveolentiam oris. Ibid. Tor-
minibus latis est remedii in leporis coagulo poto è vino tepido
Plin. l. 28. c. 14. Dentium dolorem quoque sedat instillatum, ut
supra de ossibus dictum est. Quartanam aufert juxta Ronseum.

Ante paroxysmum & sumpsisse coagula confert.

Et juxta eundem hæmorrhoidibus.

Podice turgentes manant si sanguine vena

Fadus, & exuvias maculet sine fine resudans

Humor, & hunc prohibent jam dicta coagula fluorem

Hydrophobia quoque.

Si cane de morsu rabido formidine inani

Captus aqua est, rictusq; canis sub imagine falsa

Alterius veritus retrahat sitientia labra

Exemplo poterunt leporina coagula morbum

Pellere, si mulsæ dulci commixta bibantur.

Cardiacis quoq; prodest, ut supra in adipe seu pinguedine audi-
vimus. Exulceratis confert. Plin. l. 28. cum vino Sextus. Ad co-
gendum lac optimum, quia lactuosius vascuntur herbis Porta
Phytog. l. 2. cap. 7.

21. Intestina: stercus.

Stercus leporis cum vino temperato emplastri loco adpo-
situm inter trahentia materiam schiaticam ad circumferentiam,
atq; inter dolorem sedantia numeratur. Forest. lib. 29. O. 22.
cum vino calido convenit dolori colico. Synta. Week. l. 2. c. 2.
Leporini stercoris pilulas septem tere, & cum dulci vino per tri-
dium da bibendum. Marcell. c. 29. Ronseus.

———— pilula quoque stercoris ejus

Septena ex vino sumpta vires recreabunt.

Et paulo post coxendicis dolores lenire ait.

Si occulto morbus lateat coxendice tantum

Ex vino facies leporis prodesse putantur.

Stercus.

Ad in-

Ad intestina rupta leporinum stercus, atq; etiam pili, vel lana
ejus de subventili cum melle decocta ad magnitudinem fabae
glutienda frequenter data ruptis, intestinis celeriter medetur.
Marcell. c. 28 deploratos etiam sanat. Plin: l. 28. c. 14. Leporinus
simus dysentericis prodest Matthiol. in Dioscor: lib. 2. c. 18.
Ambustis impositus sanat. Gelsner. de anim: Ronseus:

Ast aqua dum fervet, partem si corporis ullam

Usserit, extemplo capra stercus leporino

Furget simul navus, post partes illine lasas:

Liquefactum cum aceto, si eo inungatur impetigo, curat eam:

Ligatum super mulierem non concipit, dum tenerit, gestatum
enim conceptum impetit Matthiol: in Dios: l. 2. c. 8. Rasis l. de
anim: c. 16. Et simul conceptioni utile Ronse:

Smegma parant alii leporis de stercore, solum

Cui bovis est mixtum, quo usu poscente linuntur

Partes obscena, huic Veneris commercia miscent:

Et si ex ea modicum posueris in vulva, remover ab ea menstrua
& siccet matricem. Rasis de anim. c. 16. Matthiol. in Dioscor:
l. 2. c. 18. Ronseus supra de hepate. Flatus uteri quoque discutit
eodem autore.

Quando uteri nimis distenti flatibus urgent,

Siccatum stercus bibitur cum nectare viuis.

Tussim similiter sopit.

Si pituita petens summo de vertice fauces,

Excitet atroces tusses, cum vespere poti

Ex vino prosunt cineres facis leporina.

22. Renes

Renes.

Renes crudi, praesertim adhuc calentes devorati, aut cocti,
aut sicci, cum vino potati, lapidi & arenulis conferunt, & renum
dolores mirifico sanant. Plin. l. 28. c. 13. lapides pellunt Matthiol.
in Dios: l. 2. c. 18. de inveteratis tritisq; idem testatur Plin: l. 28.
c. 15. Constanti: de anim: c. 3. Sextus de lepore. Ronse: quoq;

Siccati renes lapides quoq; pellere possunt

Potati: sed si renes tentantur acuto

Morbo, confestim crudos renes leporinos

Assumat caveatq; illos contingere dente.

23. Testiculi.

Testiculus aridus sive siccus tritusq; cum vino potus urinae incontinentiae occultâ qualitate succurit. Syntax: Weck: l. 2. p. 2. Galen: de remed: facil: parabil: Vesicae tollunt cruciatus & molestias. Matthiol: in Dios: l. 2. c. 10. Marcell. c. 26. Plin: l. 28. c. 15. Dolori lumborum medentur Ronis:

Si lumbi doleant, gravis aut coxendice morbus

Hereat, agrotus jejuno mandare cures

Ventriculo testes

Hos si mulier biberit post menstruas fluxiones, concipiet masculum: Const: de anim. 3. Ronseus:

isthaec quoq; pollent

Vi testes, leporis mixtumq; cruore coagulum.

24. Matrix.

Matricem leporis sicca, tere & cum vino da potandum, quando mulier fuerit à mensuris purgata, concipiet: vel leporis uterū frige, tritumq; assidue propina, ad conceptionē plurimū valet. Sextus de lepore. A viro & uxore bibita concipiet masculum. Si sola mulier biberit, nec virilis nec femineus erit. Constan: de anim: c. 3. Leporum vulvas & testiculos quidam medici pollere putant ad coitum in viris, conceptū in mulieribus. Porta Physig: l. 3. c. 44. Forestus. l. 28. O. 58. Ronseus in lepore.

Irrita conjugibus Veneris certamina sisint,

Et steriles coitus, nec lecti pignore chara

Succedant, leporis frustatim vulva terenda est.

Et postquam solito maduere madore locelli,

Fœmina virq; bibant immersam rore Falerno,

Descendantq; citi in veneris certamina lata,

Concipiet, justo & revoluta tempore fetus

Vagiet exclusus eunis.

25. Georgius Pictorius in leporario

c. 10. multa conjunxit.

Quandoq; lepus timidus sexum permutat in annos,

Dicendus variant Hermaphroditus erit.

L A G O C A P H I A

Bellus est cunctis ter maxima, crede, rapina,
 Inter quadrupedes gloria prima lepus.
 Hicq; homini prebet multarum commoda rerum.
 Alpes quem mittunt candidulum leporem.
 Nam leporis mandit carnes qui mire velocis
 Formosus septem recte diebus erit.
 Irrita coniugii sterilis si munera langvent:
 Fac leporis vulvam femina quod comedat.
 Sic natura potens medicamine victa salubri,
 Dat fetus, lecti pignora quippe tui.
 Et teneris cerebrum gingivis per lue gnati
 Quem dens excruciat morbifer usq; male
 Si ledum medica data purgatoria dextra.
 Da leporis sanguem, qui cito sistet animum.
 Doctus nodosam qui vult curare podagram,
 Exhibeat leporis iuscula cocta citi.
 Sed dolor immeritum lumen si forte laceffit,
 Pulmo fera poterit noxia prescribere,
 Lethali qua grassatur quartana calore.
 Cor eritum leporis postulat ista sibi.
 Aut bonè dasypodis diluta coagula morbum
 Hunc tollunt medica, crede parat manu.

Formosum
 facit caro.
 Facunditate
 facit gula
 Dentes facit
 lstat crebrū,
 Fluxū sistit
 sanguis.
 Podagram
 curat deco-
 ctum.
 Oculi pro-
 dest pulmo.
 Quartana
 pellit cor,

26. Medicamenta ex lepore composita.

Emplastrum extrahens globos,
 plumbeos & ferreos,

℞. baecar: junip: radic. bryonię albę, aronis, polypodii ʒij rapha-
 ni orbiculatim incisi & aere exsiccati ʒij Scolopēdrię ʒi terantur
 & miscoantur adde adipis leporini ʒij dissol. adde pluye: dia-
 chyl. ʒij ꝑ petrolii ʒij fiat emplastrum illinendum pelli leporinę
 hirsutę & imponendum foramini.

Aqua pretiosissima contra calculum & ex-
 perimentis plurimis probatissima.

℞ pulve: ex lepore Martio vivo integro calcinato ʒi ꝑ ta-
 lia

lis leporinis ꝑ Rhebar : baccarum haderæ ana. ꝑj. baccis junip:
ꝑ fœniculo, aniso, liquiritia rasa ana. ꝑij ꝑ. lapide ludaico cote
remolito ꝑj ꝑ. radic: azari ꝑj Aristolo: ꝑj Saxifragia, hircinæ,
cardopatæ ana. ꝑj Zinzeb : cinnamomi, galanga, macis
ana. ꝑ. Mithridati ꝑj ꝑ: sem: urticæ, oculorur 69. viv: ex-
tract: sem: saxifragiæ, hyperici ana. ꝑj sem: petrosel. ꝑj ꝑ. sem.
raphan: ꝑj ꝑ sem: milii 0 ꝑj cine: genistellæ ꝑj ꝑ. Cortic: fra-
xini. sacchari candi, corti: cassiæ ana. ꝑj ædicul: testudinum ꝑj ꝑ
semi apii rad. hirundinariæ ana. ꝑj vini adusti rectif: mensuras
iij. pulveris: macerentur per 14. dies vase. probè obturato, quo-
tidie agitentur, postea destill: per arenâ lento igne. servetur ad
usum.

Hæc duo singularia medicamenta, ab Excellen: Vito. D. l.
Conrado Rhumelio Poëta & Utriusque medicinæ Doctore
Clarissimo, amico plurimum honorando communicata sunt.

Elenchus & argumenta capitum.

Pol. & Carmina Clarissimorum Virorum & Amicorum.

Caput.	1	14	Occasio, causa & brevis summa huius scripti.
	2	15	Leporis varia significata.
	3	ibid.	Lepus metaphoricus.
	4	16	Lepus artificialis.
	5	17	Lepus caelestis.
	6	18	Lepus marinus, descriptio, captura, genera, Genenum, signa, cura, ratio, utilitas.
	7	23	Leporarium, lagotrophia, & varia, roboraria.
	8	24	Lepus terrestris, nomen, etymologia, genus Grammaticum, diminutivum.
	9	25	Descriptio forma.
	10	26	Genera leporum: major; minor; caudati; chelidonii; Blyma; Moschii.
	11	29	Color varius: proprius; mutat pilos & quibus de causis.
	12	32	Villosissimus, Vestes e pilis: lana leporina.
	13	ibid.	Aures longa, & auditus.
	14	33	Visus hebes: ejusq; causa.
	15	34	Dormit apertis oculis.
	16	ibid.	Cor habet maximum.
	17	35	Non pinguescunt lepores.
	18	ibid.	Caro leporis cibus qualis; non adeo praevalens.
	19	38	An cibus eroticus & amatorius.
	20	39	Iudaei abstinent a lepore; & cur?
	21	40	Lac.
	22	ibid.	Coagulum.
	23	41	Sanguis.
	24	ibid.	Cauda.
	25	ibid.	Sexus: an utriusq; an mutet; negatur utrumque. Hermaphrodita plurimi inter lepores: plantae mutant sexum, non animalia: nec homines.
	26	42	Faecunditas: incommoda; causa lascivia.
	27	44	Coitus.
	28	ibid.	Partus.
	29	ibid.	Aprisatio.
	30	45	Cubile patrum amat; Vestigia circa cubile turbat.
	31	ibid.	Procubitus.
	32	ibid.	Victus: leporis palatinum, Lagopus.
	33	46	Ruminatio.
	34	48	Aetatis inditium.
	35	ibid.	Hostes plurimi. Homo, aquila, vulpes, canis marinus, & Verra.
	36	50	A quibus timeatur.
	37	ibid.	Venatio, captura.
	38	52	Fuga &c. ursus.
	39	53	Vestigia.

- 40 54 Timidi & pavidi lepores: eiusq. causa.
 41 55 Solitudo.
 42 ibid. Agilitas seu Velocitas: causa: gradus.
 43 56 Astutia, prudentia.
 44 57 Non mansuescere scribit Cardana contrarium Historia loquitur.
 45 58 Iracundia.
 46 ibid. Ventorum rationem novit.
 47 ibid. Lepus animal infansum: ut & insomnia de ipso.
 48 60 Superstitiosa.
 49 61 Miracula seu portenta.
 50 ibid. Singularia.
 51 63 Memorabilia.
 52 66 Locus.
 53 67 Fabula.
 54 ibid. Hieroglyphica.
 55 69 Proverbia.
 56 74 Proverbia Germanica.
 57 ibid. Medicamenta ex lepore integro & singulis eius partibus.
 ibid. Cinis & pulvis.
 75 Pili.
 76 Pellis.
 77 Caro.
 78 Sanguis.
 79 Pinguedo seu adeps.
 ibid. Pullus exectus.
 80 Caput.
 ibid. Auris.
 ibid. Cerebrum.
 81 Medulla.
 ibid. Pes.
 82 Ossa & valus.
 ibid. Dens.
 83 Cor.
 ibid. Iecur.
 84 Fel.
 ibid. Pulmo.
 85 Ventrículus.
 ibid. Coagulum.
 87 Stercus.
 88 Renes.
 89 Testiculi.
 ibid. Matrix.
 ibid. Pictoris Versus de medicina leporis.
 90 Medicamenta composita.

**Elenchus Auctorum, quorum testimoniis usus est
auctor in hoc opere.**

A.

Aben Ezra.
Achmes.
Aëtius.
Ægineta.
Ælianus.
Alciati Emblemata.
Apomaser de insomniis.
Alexander ab Alexandro.
Apulejus.
Aratus.
Arateus.
Archelaus.
S. Ardoynus.
Aristoteles.
Artemidorus.
Athenaeus.
Averroes.
Avicenna.
Andronicus.

B.

H. Barbarus in Plinium.
Biblia.
Blondus.
Bodinus theat. natura.
Bonamicus de alimento.
Republica.
Bruting.

C.

Casalpianus de plantis.
Calcagninus.
Camerarius fabula.
Opera subcessiva.
Problemata.
Capiſactius.
Cardanus de aëre aquis &
insomniis.
subtilitate.
Varietate.
Venenis.
Casmanni Sematologia.
Catullus.
Cesaubonus in Athenaeum.

Celsus.
Chalderinus.
Corpus iuris.
Constantinus.
Cornificius.
Ctesia excerpta.

D.

Dalemchampus.
Decimator de stellis.
Delrio de magia.
Democritus.
Demosthenes.
Dion.
Dioscorides.
Dodoneus de herbis.
I. de Dondis.
Donatus.
Daubmannus.

E.

Erasmus Adagia.

F.

Fernelius.
Festus.
Firmius.
Foreſtus.
Franzius.
Freigtus.

G.

Galenus.
Georgius Pictorius.
Gellius.
Gesnerus.
Gisanius.
Grapaldus.
Gratalorus.
Grevinus de Venenis.
Gomara.

H.

Hegelander.
Herbutus.
Herm. Barbarus in Plinium
Dioscoridem.

Herodotus.
Heurnsius.
Horatius.
Hippius.
Hyppocrates.
Herapollo.
Horus.
Hortus sanitatis.
Hummelbergius.

I.

Iacchinus in p. Rhafis.
Ioan. Conrad. Rhumelius.
Ioan Hugo.
Ioan Tuius de reb. Gall.
Iulius Alexandrinus.
Iulius Caesar.
Isaac de dietis.
Isidorus.
Iunii Adagia.

L.

Laſerius.
Langii Epistola.
Lampridius.
Lucianus.
Lucius.
Luidprandus.

M.

Macrobius.
Majolus de diebus canicis.
Mantardi epistola. (larib.
Manius.
Marcellus Virg. in Dioscor.
Marcellus de empyricis.
Marialis.
Matthiolus.
Mercurialis varia lectio
de decoratione.
de morbis mulier.
Meursius.
Monteani: in politic: Ari-
stotelis.

Munſerius

Munsterum.
Magia naturalis l. B. Porta.

N.

Nazianzenus.
Neandri Physica.
Nemphianus.
Nicanor.
Novidius.
Nyphus.

O.

Olaus Magnus.
Oppianus.
Ortelius.
Ovidius.

P.

Pausanias.
Pencerus de divinat.
Piccarti Histor. Politica.
Piccolom. Sphera.
Pieris Hieroglyph.
Pinceri Aenigmata.
Pistorius.
Plinius.
Plutarch. Moralia.
    quasi. conuales.
    de virtut. mul.
    anim. comparatio
    non fengrando.
Pollux.
Polybius.

Pontanus de prop. anim.
Porta Phytognom.
    phygfolio humas.
Psellus.
Ptolomaeus.
Propertius.

Q.

Quercetani diaticoni

R.

Rabi Solomon in Levitic.
Rittershusius in Oppianum
Rhasis.
Rhodiginus.
Roderodamus Adagia.
Rollenhagius.
Rondoleius.
Ronsseus de Venatione.
Rubeaquensis.
Ruellius de plantis.

S.

Savanorola practica.
Scaliger. exercitationes.
Scipionis Gentilis in Apul.
Segebertus.
Septimius Flores
Serapio.
Serenus.
Sextus Placitus.
Sphinx Philosophicus.
Simon Sethi.

Solenandri consilia.
Suidas.
Sylsius de prepar. medic.
Syntaxis VVeckeri.
Strabo.

T.

Tertullianus.
Thalstonius de reb. reand.
Theocritus.
Theophrastus de plantis.
Tzetzes.

V.

Vairus de fascine.
Varro de re rustica.
Varignana.
VVecker. syntaxis.
    antidor. speciale.
Vegetius.
Vidus Vidius.
Vigenerius Galli scriptor.
Virgilius.
Victorius de Garairum la-
    tiones.
Vopiscus.

X.

Xenophon.

Z.

Zonaras.
Zwingerus.

DEMOSTHENES.

πάντων ἐστὶ δύσχεστατον τὸ πολλοῖς ἀρεσκόν
Omnium difficilimum, multis placere.

Errata.

A 2. Viris. lin. 12. leg. Charis. l. 14. exercitativissimo. A 2. fac. 8. Praef. l. 12. leg. ingenuitatis.
lin. 20. leg. Gorgias. A 3. l. 15. leg. Vobis enim. l. 23. leg. falsa. l. 29. leg. literis lo-
    citer tinctis. ibid. leg. diuq. feliciter. fac. 2. l. 7. leg. turrisferum. l. 20. leg. aquas.
A 4. fac. 2. l. 3. leg. quae praebe: oblectantq. l. 14. leg. doctorum. B. fac. 1. l. 8. leg.
Praesenti. fac. 2. l. 5. leg. Scribaris.

W. U. H. PERLINGER
BUCHBINDE
MÜNCHEN 71
Georg-Brauchle-Ring 6

Waldung, Wolfgang,

Lagographia Natura leporum

Amberga 1619

4 Zool. 470,8

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10232091-2

VD17 23:246203K